

Obsah

IV Informácie

INFORMÁCIE INŠTITÚCIÍ, ORGÁNOV, ÚRADOV A AGENTÚR EURÓPSKEJ ÚNIE

Súdny dvor Európskej únie

2019/C 206/01	Posledné publikácie Súdneho dvora Európskej únie v <i>Úradnom vestníku Európskej únie</i>	1
---------------	---	---

V Oznamy

SÚDNE KONANIA

Súdny dvor

2019/C 206/02	Vec C-473/17 a 546/17: Rozsudok Súdneho dvora (prvá komora) z 11. apríla 2019 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunal Supremo — Španielsko) — Repsol Butano SA (C-473/17), DISA Gas SAU (C-546/17)/Administración del Estado (Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Energetika — Odvetvie skvapalneného ropného plynu (LPG) — Ochrana spotrebiteľa — Služby všeobecného hospodárskeho záujmu — Maximálna cena plynovej fľaše — Povinnosť distribúcie do domácností — Článok 106 ZFEÚ — Smernice 2003/55/ES, 2009/73/ES a 2006/123/ES — Výklad rozsudku z 20. apríla 2010, Federutility a i. (C-265/08, EU:C:2010:205) — Zásada proporcionality)	2
2019/C 206/03	Vec C-483/17: Rozsudok Súdneho dvora (tretia komora) z 11. apríla 2019 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Court of Appeal — Írsko) — Neculai Tarola/Minister for Social Protection (Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Občianstvo Únie — Voľný pohyb osôb — Smernica 2004/38/ES — Právo slobodne sa pohybovať a zdržiavať sa na území členských štátov — Článok 7 ods. 1 písm. a) — Zamestnanci a samostatne zárobkovo činné osoby — Článok 7 ods. 3 písm. c) — Právo na pobyt dlhší ako tri mesiace — Štátny príslušník členského štátu, ktorý bol pracovníkom v inom členskom štáte počas 15 dní — Nedobrovoľná nezamestnanosť — Zachovanie štatútu pracovníka aspoň počas šiestich mesiacov — Nárok na príspevok pre uchádzačov o zamestnanie (jobseeker's allowance))	3

2019/C 206/04	Vec C-501/17: Rozsudok Súdneho dvora (tretia komora) zo 4. apríla 2019 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Landgericht Köln — Nemecko) — Germanwings GmbH/Wolfgang Pauels (Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Letecká doprava — Nariadenie (ES) č. 261/2004 — Článok 5 ods. 3 — Náhrada cestujúcim pri odmietnutí nástupu do lietadla a v prípade z rušenia alebo veľkého meškania letov — Rozsah — Oslobodenie od povinnosti náhrady — Pojem „mimoriadne okolnosti“— Poškodenie pneumatiky lietadla cudzím predmetom nachádzajúcim sa na vzletovej a pristávacej dráhe letiska)	4
2019/C 206/05	Vec C-558/17 P: Rozsudok Súdneho dvora (tretia komora) zo 4. apríla 2019 — OZ/Európska investičná banka (EIB) (Odvolanie — Verejná služba — Zamestnanci Európskej investičnej banky (EIB) — Sexuálne obťažovanie — Vyšetrowanie vedené v rámci programu „Dignity at work“— Zamietnutie sťažnosti vo veci obťažovania — Návrh na zrušenie rozhodnutia prezidenta EIB o zamietnutí sťažnosti — Náhrada škody)	4
2019/C 206/06	spojené veci C-582/17 a C-583/17: Rozsudok Súdneho dvora (veľká komora) z 2. apríla 2019 (návrhy na začatie prejudiciálneho konania, ktoré podal Raad van State — Holandsko) — Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie/H. (C-582/17), R. (C-583/17) (Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Určenie členského štátu zodpovedného za posúdenie žiadosti o medzinárodnú ochranu — Nariadenie (EÚ) č. 604/2013 — Článok 18 ods. 1 písm. b) až d) — Článok 23 ods. 1 — Článok 24 ods. 1 — Postup prijatia späť — Kritériá zodpovednosti — Nová žiadosť podaná v inom členskom štáte — Článok 20 ods. 5 — Prebiehajúci proces určovania — Späťvzatie žiadosti — Článok 27 — Opravné prostriedky)	5
2019/C 206/07	Vec C-603/17: Rozsudok Súdneho dvora (prvá komora) z 11. apríla 2019 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Supreme Court of the United Kingdom — Spojené kráľovstvo) — Peter Bosworth, Colin Hurley/Arcadia Petroleum Limited a i. (Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Priestor slobody, bezpečnosti a spravodlivosti — Súdna spolupráca v občianskych veciach — Lugánsky dohovor II — Súdna právomoc, uznávanie a výkon rozsudkov v občianskych a obchodných veciach — Hlava II oddiel 5 (články 18 až 21) — Právomoc vo veciach individuálnych pracovných zmlúv)	6
2019/C 206/08	Vec C-617/17: Rozsudok Súdneho dvora (štvrtá komora) z 3. apríla 2019 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Sąd Najwyższy — Poľsko) — Powszechny Zakład Ubezpieczeń na Życie S.A./Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Hospodárska súťaž — Článok 82 ES — Zneužitie dominantného postavenia — Nariadenie (ES) č. 1/2003 — Článok 3 ods. 1 — Uplatnenie vnútroštátneho práva hospodárskej súťaže — Rozhodnutie vnútroštátneho orgánu hospodárskej súťaže, ktorým sa ukladá pokuta na základe vnútroštátneho práva a pokuta na základe práva Únie — Charta základných práv Európskej únie — Článok 50 — Zásada ne bis in idem — Uplatniteľnosť)	7
2019/C 206/09	Vec C-638/17: Rozsudok Súdneho dvora (piata komora) z 11. apríla 2019 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas — Litva) — konanie začaté na návrh Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos (Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Štruktúra a sadzby spotrebnej dane z tabakových výrobkov — Smernica 2011/64/EÚ — Článok 4 ods. 1 písm. a) — Pojem „cigary alebo cigarky“— Tabakové povrazce s krycím listom z prírodného tabaku čiastočne pokryté ďalšou vrstvou z papiera)	8
2019/C 206/10	Vec C-690/17: Rozsudok Súdneho dvora (piata komora) z 11. apríla 2019 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Oberlandesgericht Düsseldorf — Nemecko) — ÖKO-Test Verlag GmbH/Dr. Rudolf Liebe Nachf. GmbH & Co.KG (Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Duševné vlastníctvo — Ochranné známky — Nariadenie (ES) č. 207/2009 — Článok 9 ods. 1 — Smernica 2008/95/ES — Článok 5 ods. 1 a 2 — Práva z ochrannej známky — Individuálna ochranná známka tvorená testovým certifikátom kvality)	9

2019/C 206/11	Vec C-691/17: Rozsudok Súdneho dvora (desiata komora) z 11. apríla 2019 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság — Maďarsko) — PORR Építési Kft./Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága (Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Dane — Spoločný systém dane z pridanej hodnoty — Smernica 2006/112/ES — Právo na odpočítanie dane z pridanej hodnoty (DPH) zaplatenej na vstupe — Článok 199 ods. 1 písm. a) — Prenesenie daňovej povinnosti — Nesprávne zaplatenie dane, ktorú uhradil príjemca služieb poskytovateľom služieb na základe nesprávne vystavenej faktúry podľa pravidiel všeobecného zdanenia — Rozhodnutie daňového orgánu o určení daňového dlhu na ťarchu príjemcu služieb a o zamietnutí žiadosti o odpočítanie dane — Nepreskúvanie možnosti vrátenia dane zo strany daňového orgánu)	10
2019/C 206/12	Vec C-699/17: Rozsudok Súdneho dvora (deviata komora) zo 4. apríla 2019 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Verwaltungsgesichtshof — Rakúsko) — konanie začaté na návrh Allianz Vorsorgekasse AG (Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Verejné obstarávanie — Uzavretie zmlúv o prístupení k podnikovému fondu starostlivosti o zamestnancov zodpovedného za spravovanie príspevkov na starostlivosť o zamestnancov — Uzavretie zmluvy, ktoré vyžaduje súhlas zamestnancov alebo ich zástupcov — Smernica 2014/24/EÚ — Články 49 a 56 ZFEÚ — Zásady rovnosti zaobchádzania a zákazu diskriminácie — Povinnosť transparentnosti)	11
2019/C 206/13	spojené veci C-29/18, C-30/18 a C-44/18: Rozsudok Súdneho dvora (druhá komora) z 11. apríla 2019 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunal Superior de Justicia de Galicia — Španielsko) — Cobra Servicios Auxiliares SA/José David Sánchez Iglesias (C-29/18), José Ramón Fiuza Asorey (C-30/18), Jesús Valiño Lopez (C-44/18), FOGASA (C-29/18 a C-44/18), Incatema SL, (Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Sociálna politika — Smernica 1999/70/ES — Rámcová dohoda o práci na dobu určitú, ktorú uzavreli ETUC, UNICE a CEEP — Doložka 4 — Zásada nediskriminácie — Pojem „pracovnoprávne podmienky“ — Porovnateľnosť situácií — Odôvodnenie — Pojem „objektívne dôvody“ — Odstupné v prípade vypovedania pracovnej zmluvy na dobu určitú z objektívneho dôvodu — Nižšie odstupné vyplácané po uplynutí doby trvania pracovnej zmluvy na „príležitostné práce“)	12
2019/C 206/14	Vec C-139/18 P: Rozsudok Súdneho dvora (prvá komora) z 3. apríla 2019 — CJ/Európske centrum pre prevenciu a kontrolu chorôb (Odvolanie — Verejná služba — Zmluvný zamestnanec — Európske centrum pre prevenciu a kontrolu chorôb (ECDC) — Hodnotiaca správa — Hodnotené obdobie roku 2011 — Žiadosť o zrušenie rozhodnutia, ktorým sa uzatvára hodnotiaca správa)	12
2019/C 206/15	Vec C-214/18: Rozsudok Súdneho dvora (ôsma komora) z 10. apríla 2019 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Sąd Rejonowy w Sopocie Wydział I Cywilny — Poľsko) — konanie začaté na návrh H. W. (Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Smernica 2006/112/ES — Daň z pridanej hodnoty (DPH) — Súdny exekútor — Nútený výkon rozhodnutia — Poplatky stanovené zákonom — Správna prax príslušných vnútroštátnych orgánov považujúca sumy týchto poplatkov za zahŕňajúce DPH — Zásady neutrality a proporcionality)	13
2019/C 206/16	Vec C-254/18: Rozsudok Súdneho dvora (druhá komora) z 11. apríla 2019 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podala Conseil d'État — Francúzsko) — Syndicat des cadres de la sécurité intérieure/Premier ministre, Ministre de l'Intérieur, Ministre de l'Action et des Comptes publics (Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Smernica 2003/88/ES — Organizácia pracovného času — Bezpečnosť a ochrana zdravia pracovníkov — Maximálny týždenný pracovný čas — Referenčné obdobie — Pohyblivý alebo pevný charakter — Odchýlka — Príslušníci polície)	14
2019/C 206/17	Vec C-266/18: Rozsudok Súdneho dvora (prvá komora) z 3. apríla 2019 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Sąd Okręgowy w Poznaniu — Poľsko) — Aqua Međ sp. z o.o./Irena Skóra (Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Ochrana spotrebiteľa — Smernica 93/13/EHS — Nekalé podmienky v spotrebiteľských zmluvách — Článok 1 ods. 2 — Pôsobnosť smernice — Podmienka stanovujúca miestnu príslušnosť súdu určenú podľa všeobecných ustanovení — Článok 6 ods. 1 — Preskúvanie nekalej povahy ex offio — Článok 7 ods. 1 — Povinnosti a právomoci vnútroštátneho súdu)	14

2019/C 206/18	Vec C-282/18 P: Rozsudok Súdneho dvora (šiesta komora) z 10. apríla 2019 — The Green Effort Ltd/Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO), Fédération internationale de l'automobile (FIA) (Odvolanie — Ochranná známka Európskej únie — Opravné prostriedky — Lehoty — Doručenie elektronickej — Výpočet lehôt)	15
2019/C 206/19	Vec C-288/18: Rozsudok Súdneho dvora (desiata komora) z 11. apríla 2019 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Hoge Raad der Nederlanden — Holandsko) — X BV/Staatssecretaris van Financiën (Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Spoločný colný sadzobník — Zaradenie tovaru — Kombinovaná nomenklatúra — Podpoložky 85285100 a 85285940 — Monitory s plochou obrazovkou na báze tekutých kryštálov, ktoré môžu zobrazit' signály zo systémov automatického spracovania údajov — Dohoda o obchode s výrobkami informačných technológií)	16
2019/C 206/20	Vec C-295/18: Rozsudok Súdneho dvora (desiata komora) z 11. apríla 2019 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunal da Relação do Porto — Portugalsko) — Mediterranean Shipping Company (Portugal) — Agentes de Navegação S.A./Banco Comercial Português SA, Caixa Geral de Depósitos, SA (Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Platobné služby na vnútornom trhu — Smernica 2007/64/ES — Články 2 a 58 — Pôsobnosť — Užívateľ platobných služieb — Pojem — Vykonalenie príkazu na inkaso vydaného treťou osobou z účtu, ktorého nie je majiteľkou — Absencia súhlasu majiteľa zaťaženého účtu — Nepovolená platobná transakcia)	16
2019/C 206/21	Vec C-464/18: Rozsudok Súdneho dvora (šiesta komora) z 11. apríla 2019 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Juzgado de lo Mercantil no 1 de Gerona — Španielsko) — ZX/Ryanair DAC (Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Súdna spolupráca v občianskych veciach — Nariadenie (EÚ) č. 1215/2012 — Určenie súdu príslušného na rozhodovanie o návrhu na náhradu za zmeškaný let — Článok 7 bod 5 — Prevádzkovanie organizačnej zložky — Článok 26 — Konkludentná voľba právomoci — Potreba, aby sa žalovaný zúčastnil konania)	17
2019/C 206/22	Vec C-155/19: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Consiglio di Stato (Taliansko) 22. februára 2019 — Federazione Italiana Giuoco Calcio (FIGC), Consorzio Ge.Se.Av. S. c. arl/De Vellis Servizi Globali Srl	18
2019/C 206/23	Vec C-156/19: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Consiglio di Stato (Taliansko) 22. februára 2019 — Federazione Italiana Giuoco Calcio (FIGC), Consorzio Ge.Se.Av. S. c. arl/De Vellis Servizi Globali Srl	19
2019/C 206/24	Vec C-168/19: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Corte dei Conti — Sezione giurisdizionale per la Regione Puglia (Taliansko) 25. februára 2019 — HB/Istituto Nazionale della Previdenza Sociale	20
2019/C 206/25	Vec C-169/19: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Corte dei Conti — Sezione giurisdizionale per la Regione Puglia (Taliansko) 25. februára 2019 — IC/Istituto Nazionale della Previdenza Sociale	21
2019/C 206/26	Vec C-191/19: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Landgericht Frankfurt am Main (Nemecko) 27. februára 2019 — OI/Air Nostrum Lineas Aereas del Mediterraneo SA	22
2019/C 206/27	Vec C-209/19: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Landgericht Saarbrücken (Nemecko) 5. marca 2019 — SM/Sparkasse Saarbrücken	22
2019/C 206/28	Vec C-216/19: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Verwaltungsgericht Berlin (Nemecko) 11. marca 2019 — WQ/Land Berlin	24
2019/C 206/29	Vec C-219/19: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Taliansko) 11. marca 2019 — Parsec Fondazione Parco delle Scienze e della Cultura/Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti, Autorità nazionale anticorruzione (ANAC)	25

2019/C 206/30	Vec C-238/19: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Verwaltungsgericht Hannover (Nemecko) 20. marca 2019 — EZ/Bundesrepublik Deutschland.	25
2019/C 206/31	Vec C-242/19: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunalul București (Rumunsko) 20. marca 2019 — CHEP Equipment Pooling NV/Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București — Serviciul Soluționare Contestații, Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București — Administrația Fiscală pentru Contribuabili Nerezidenți	27
2019/C 206/32	Vec C-249/19: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunalul București (Rumunsko) 25. marca 2019 — JE/KF.	28
2019/C 206/33	Vec C-253/19: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunal da Relação de Guimarães (Portugalsko) 26. marca 2019 — MH, NI/OJ, Novo Banco, S.A.	28
2019/C 206/34	Vec C-254/19: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal High Court (Írsko) 26. marca 2019 — Friends of the Irish Environment Limited/An Bord Pleanála.	29
2019/C 206/35	Vec C-255/19: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Upper Tribunal (Immigration and Asylum Chamber) London (Spojené kráľovstvo) 26. marca 2019 — Secretary of State for the Home Department/O A.	30
2019/C 206/36	Vec C-257/19: Žaloba podaná 26. marca 2019 — Európska komisia/Írsko.	31
2019/C 206/37	Vec C-263/19: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Fővárosi Törvényszék (Maďarsko) 28. marca 2019 — T-Systems Magyarország Zrt. a iní/Közbeszerzési Hatóság Közbeszerzési Döntőbizottság a iní	32
2019/C 206/38	Vec C-265/19: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal High Court (Írsko) 29. marca 2019 — Recorded Artists Actors Performers Ltd/Phonographic Performance (Ireland) Ltd, Minister for Jobs Enterprise and Innovation, Ireland, Attorney General	33
2019/C 206/39	Vec C-275/19: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Supremo Tribunal de Justiça (Portugalsko) 2. apríla 2019 — Sportingbet PLC, Internet Opportunity Entertainment Ltd/Santa Casa da Misericórdia de Lisboa, Sporting Club de Braga, Sporting Club de Braga — Futebol, SAD.	34
2019/C 206/40	Vec C-276/19: Žaloba podaná 1. apríla 2019 — Európska komisia/Spojené kráľovstvo Veľkej Británie a Severného Írska	35
2019/C 206/41	Vec C-282/19: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunale di Napoli (Taliansko) 3. apríla 2019 — YT a i./Ministero dell'Istruzione, dell'Università e della Ricerca, Ufficio Scolastico Regionale per la Campania	36
2019/C 206/42	Vec C-286/19: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunal d'instance d'Aulnay-sous-Bois (Francúzsko) 5. apríla 2019 — JE, KF/XL Airways SA	37
2019/C 206/43	Vec C-288/19: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Finanzgericht des Saarlandes (Nemecko) 9. apríla 2019 — QM/Finanzamt Saarbrücken	38

Všeobecný súd

2019/C 206/44	Vec T-226/17: Rozsudok Všeobecného súdu z 11. apríla 2019 — Adapta Color/EUIPO — Coatings Foreign IP (Rustproof System ADAPTA) („Ochranná známka Európskej únie — Konanie o vyhlásenie neplatnosti — Obrazová ochranná známka Európskej únie Rustproof system ADAPTA — Čiastočné vyhlásenie neplatnosti zo strany odvolacieho senátu — Absolútny dôvod zamietnutia — Opisný charakter — Článok 7 ods. 1 písm. c) nariadenia (ES) č. 207/2009 [teraz článok 7 ods. 1 písm. c) nariadenia (EÚ) 2017/1001] — Nedostatok rozlišovacej spôsobilosti nadobudnutej používaním — Článok 7 ods. 3 nariadenia č. 207/2009 (teraz článok 7 ods. 3 nariadenia 2017/1001) — Porušenie práva byť vypočutý — Povinnosť odôvodnenia — Článok 75 nariadenia č. 207/2009 (teraz článok 94 nariadenia 2017/1001) — Dôkazy predložené po prvýkrát na Všeobecnom súde“)	40
2019/C 206/45	Vec T-481/18: Uznesenie Všeobecného súdu z 8. apríla 2019 — Electroquimica Onubense/ECHA („REACH — Zastúpenie advokátom, ktorý nemá postavenie tretej osoby — Zjavná neprípustnosť“)	41
2019/C 206/46	Vec T-79/19 R: Uznesenie predsedu Všeobecného súdu z 2. apríla 2019 — Lantmännen a Lantmännen Agroetanol/Komisia („Konanie o nariadení predbežného opatrenia — Hospodárska súťaž — Konanie o urovnaní — Prístup k dokumentom — Neexistencia naliehavosti“)	41
2019/C 206/47	Vec T-99/19: Žaloba podaná 18. februára 2019 — Magnan/Komisia	42
2019/C 206/48	Vec T-158/19: Žaloba podaná 15. marca 2019 — Breyer/Komisia	44
2019/C 206/49	Vec T-174/19: Žaloba podaná 22. marca 2019 — Vincenti/EUIPO	45
2019/C 206/50	Vec T-181/19: Žaloba podaná 27. marca 2019 — Dickmanns/EUIPO	47
2019/C 206/51	Vec T-192/19: Žaloba podaná 4. apríla 2019 — Ceramica Flaminia/EUIPO — Ceramica Cielo (goclean)	48
2019/C 206/52	Vec T-193/19: Žaloba podaná 4. apríla 2019 — Achema a Achema Gas Trade/Komisia	50
2019/C 206/53	Vec T-195/19: Žaloba podaná 3. apríla 2019 — GEA Group/Komisia	51
2019/C 206/54	Vec T-197/19: Žaloba podaná 4. apríla 2019 — Wiegand-Glashüttenwerke/Komisia	51
2019/C 206/55	Vec T-199/19: Žaloba podaná 4. apríla 2019 — Glaswerk Ernstthal/Komisia	53
2019/C 206/56	Vec T-204/19: Žaloba podaná 5. apríla 2019 — BL a BM/Rada a iní	55
2019/C 206/57	Vec T-206/19: Žaloba podaná 5. apríla 2019 — Egger Beschichtungswerk Marienmünster/Komisia	57
2019/C 206/58	Vec T-207/19: Žaloba podaná 5. apríla 2019 — Yara Brunsbüttel/Komisia	59
2019/C 206/59	Vec T-208/19: Žaloba podaná 5. apríla 2019 — Nolte Holzwerkstoff/Komisia	60

2019/C 206/60	Vec T-215/19: Žaloba podaná 8. apríla 2019 — Glatfelter Gernsbach/Komisia	62
2019/C 206/61	Vec T-216/19: Žaloba podaná 8. apríla 2019 — Glatfelter Steinfurt/Komisia	64
2019/C 206/62	Vec T-217/19: Žaloba podaná 8. apríla 2019 — Schott/Komisia	65
2019/C 206/63	Vec T-218/19: Žaloba podaná 8. apríla 2019 — Evonik Degussa/Komisia	67
2019/C 206/64	Vec T-219/19: Žaloba podaná 8. apríla 2019 — Julius Schulte Trebsen/Komisia	69
2019/C 206/65	Vec T-220/19: Žaloba podaná 8. apríla 2019 — Mitsubishi Polyester Film/Komisia	70
2019/C 206/66	Vec T-221/19: Žaloba podaná 8. apríla 2019 — Nippon Gases Deutschland/Komisia	71
2019/C 206/67	Vec T-222/19: Žaloba podaná 8. apríla 2019 — Sappi Alfeld/Komisia	73
2019/C 206/68	Vec T-223/19: Žaloba podaná 8. apríla 2019 — Clariant Produkte (Deutschland)/Komisia	74
2019/C 206/69	Vec T-224/19: Žaloba podaná 9. apríla 2019 — Metsä Tissue/Komisia	76
2019/C 206/70	Vec T-225/19: Žaloba podaná 9. apríla 2019 — Linde Gas/Komisia	78
2019/C 206/71	Vec T-226/19: Žaloba podaná 9. apríla 2019 — Radici Chimica Deutschland/Komisia	79
2019/C 206/72	Vec T-227/19: Žaloba podaná 9. apríla 2019 — Ronal/Komisia	80
2019/C 206/73	Vec T-228/19: Žaloba podaná 9. apríla 2019 — Hüttenwerke Krupp Mannesmann/Komisia	82
2019/C 206/74	Vec T-229/19: Žaloba podaná 8. apríla 2019 — AlzChem Trostberg/Komisia	83
2019/C 206/75	Vec T-230/19: Žaloba podaná 9. apríla 2019 — Evonik Functional Solutions/Komisia	85
2019/C 206/76	Vec T-235/19: Žaloba podaná 4. apríla 2019 — HIM/Komisia	87
2019/C 206/77	Vec T-242/19: Žaloba podaná 9. apríla 2019 — Giant Electric Vehicle Kunshan/Komisia	87
2019/C 206/78	Vec T-243/19: Žaloba podaná 9. apríla 2019 — Giant Electric Vehicle Kunshan/Komisia	88

2019/C 206/79	Vec T-244/19: Žaloba podaná 11. apríla 2019 — Café Camelo/EUIPO — Camel Brand (CAMEL BRAND FOOD PRODUCTS)	90
2019/C 206/80	Vec T-247/19: Žaloba podaná 12. apríla 2019 — Thunus a i./EIB	91
2019/C 206/81	Vec T-261/19: Žaloba podaná 18. apríla 2019 — Stada Arzneimittel/EUIPO — Optima Naturals (OptiMar)	93
2019/C 206/82	Vec T-262/19: Žaloba podaná 17. apríla 2019 — Jakober/EUIPO (Tvar šálky)	93
2019/C 206/83	Vec T-264/19: Žaloba podaná 18. apríla 2019 — nanoPET Pharma/EUIPO — Miltenyi Biotec (viscover)	94
2019/C 206/84	Vec T-265/19: Žaloba podaná 19. apríla 2019 — Taliansko/Komisia	95
2019/C 206/85	Vec T-600/16: Uznesenie Všeobecného súdu zo 17. apríla 2019 — Bandilla a i./EIB	96
2019/C 206/86	Vec T-191/17: Uznesenie Všeobecného súdu z 15. apríla 2019 — Boehringer Ingelheim International/Komisia ...	97
2019/C 206/87	Vec T-202/18: Uznesenie Všeobecného súdu z 11. apríla 2019 — Bruel/Komisia	97
2019/C 206/88	Vec T-4/19: Uznesenie Všeobecného súdu z 12. apríla 2019 — Hankintatukku Arno Latvus/EUIPO — Triaz Group (VIVANIA)	97

IV

(Informácie)

INFORMÁCIE INŠTITÚCIÍ, ORGÁNOV, ÚRADOV A AGENTÚR EURÓPSKEJ ÚNIE

SÚDNY DVOR EURÓPSKEJ ÚNIE

Posledné publikácie Súdneho dvora Európskej únie v Úradnom vestníku Európskej únie

(2019/C 206/01)

Posledná publikácia

Ú. v. EÚ C 187, 3.6.2019

Predchádzajúce publikácie

Ú. v. EÚ C 182, 27.5.2019

Ú. v. EÚ C 172, 20.5.2019

Ú. v. EÚ C 164, 13.5.2019

Ú. v. EÚ C 155, 6.5.2019

Ú. v. EÚ C 148, 29.4.2019

Ú. v. EÚ C 139, 15.4.2019

Tieto texty sú dostupné na adrese:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Oznamy)

SÚDNE KONANIA

SÚDNY DVOR

Rozsudok Súdneho dvora (prvá komora) z 11. apríla 2019 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunal Supremo — Španielsko) — Repsol Butano SA (C-473/17), DISA Gas SAU (C-546/17)/Administración del Estado

(Vec C-473/17 a 546/17) ⁽¹⁾

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Energetika — Odvetvie skvapalneného ropného plynu (LPG) — Ochrana spotrebiteľa — Služby všeobecného hospodárskeho záujmu — Maximálna cena plynovej fľaše — Povinnosť distribúcie do domácností — Článok 106 ZFEÚ — Smernice 2003/55/ES, 2009/73/ES a 2006/123/ES — Výklad rozsudku z 20. apríla 2010, Federutility a i. (C-265/08, EU:C:2010:205) — Zásada proporcionality)

(2019/C 206/02)

Jazyk konania: španielčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Tribunal Supremo

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyne: Repsol Butano SA (C-473/17), DISA Gas SAU (C-546/17)

Žalovaný: Administración del Estado

za účasti: Redexis Gas SL, Repsol Butano SA (C-546/17)

Výrok rozsudku

Podmienka proporcionality uvedená v článku 15 ods. 3 písm. c) smernice Európskeho parlamentu a Rady 2006/123/ES z 12. decembra 2006 o službách na vnútornom trhu sa má vykladať v tom zmysle, že nebráni opatreniam, o aké ide vo veci samej, ktoré stanovujú maximálnu cenu skvapalneného ropného plynu plneného do fliaš a ukladajú určitým dodávateľom distribúciu tohto plynu do domácností, pokiaľ sú tieto opatrenia zachovávané iba po obmedzenú dobu a nezachádzajú nad rámec toho, čo je potrebné na dosiahnutie sledovaného cieľa všeobecného hospodárskeho záujmu.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 382, 13.11.2017.

Ú. v. EÚ C 412, 4.12.2017.

Rozsudok Súdneho dvora (tretia komora) z 11. apríla 2019 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Court of Appeal — Írsko) — Neculai Tarola/Minister for Social Protection

(Vec C-483/17) ⁽¹⁾

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Občianstvo Únie — Voľný pohyb osôb — Smernica 2004/38/ES — Právo slobodne sa pohybovať a zdržiavať sa na území členských štátov — Článok 7 ods. 1 písm. a) — Zamestnanci a samostatne zárobkovo činné osoby — Článok 7 ods. 3 písm. c) — Právo na pobyt dlhší ako tri mesiace — Štátny príslušník členského štátu, ktorý bol pracovníkom v inom členskom štáte počas 15 dní — Nedobrovoľná nezamestnanosť — Zachovanie štatútu pracovníka aspoň počas šiestich mesiacov — Nárok na príspevok pre uchádzačov o zamestnanie (jobseeker's allowance))

(2019/C 206/03)

Jazyk konania: angličtina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Court of Appeal

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: Neculai Tarola

Žalovaný: Minister for Social Protection

Výrok rozsudku

Článok 7 ods. 1 písm. a) a článok 7 ods. 3 písm. c) smernice Európskeho parlamentu a Rady 2004/38/ES z 29. apríla 2004 o práve občanov Únie a ich rodinných príslušníkov voľne sa pohybovať a zdržiavať sa v rámci územia členských štátov, ktorá mení a dopĺňa nariadenie (EHS) 1612/68 a ruší smernice 64/221/EHS, 68/360/EHS, 72/194/EHS, 73/148/EHS, 75/34/EHS, 75/35/EHS, 90/364/EHS, 90/365/EHS a 93/96/EHS, sa má vykladať v tom zmysle, že štátny príslušník členského štátu, ktorý využil svoje právo na voľný pohyb a v inom členskom štáte nadobudol postavenie pracovníka v zmysle článku 7 ods. 1 písm. a) tejto smernice, z dôvodu činnosti, ktorú tam vykonával počas dvoch týždňov na základe iného titulu ako pracovnej zmluvy na dobu určitú, a následne sa stal nedobrovoľne nezamestnaným, si zachová štatút pracovníka počas obdobia najmenej šiestich mesiacov v zmysle týchto ustanovení za predpokladu, že sa zaevidoval ako uchádzač o zamestnanie na príslušnom úrade práce.

Vnútroštátnemu súdu prináleží, aby určil, či na základe zásady rovnosti zaobchádzania zaručenej článkom 24 ods. 1 smernice 2001/38 má v dôsledku toho tento štátny príslušník nárok na dávky sociálnej pomoci alebo sociálneho zabezpečenia, ako keby bol štátnym príslušníkom hostiteľského členského štátu.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 347, 16.10.2017.

Rozsudok Súdneho dvora (tretia komora) zo 4. apríla 2019 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Landgericht Köln — Nemecko) — Germanwings GmbH/Wolfgang Pauels

(Vec C-501/17) ⁽¹⁾

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Letecká doprava — Nariadenie (ES) č. 261/2004 — Článok 5 ods. 3 — Náhrada cestujúcim pri odmietnutí nástupu do lietadla a v prípade zrušenia alebo veľkého meškania letov — Rozsah — Oslobodenie od povinnosti náhrady — Pojem „mimoriadne okolnosti“ — Poškodenie pneumatiky lietadla cudzím predmetom nachádzajúcim sa na vzletovej a pristávacej dráhe letiska)

(2019/C 206/04)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Landgericht Köln

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Germanwings GmbH

Žalovaný: Wolfgang Pauels

Výrok rozsudku

Článok 5 ods. 3 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 261/2004 z 11. februára 2004, ktorým sa ustanovujú spoločné pravidlá systému náhrad a pomoci cestujúcim pri odmietnutí nástupu do lietadla, v prípade zrušenia alebo veľkého meškania letov a ktorým sa zrušuje nariadenie (EHS) č. 295/91, v spojení s odôvodnením 14 tohto nariadenia sa má vykladať v tom zmysle, že poškodenie pneumatiky lietadla cudzím predmetom, ako je pohyblivý odpad nachádzajúci sa na vzletovej a pristávacej dráhe letiska, spadá pod pojem „mimoriadna okolnosť“ v zmysle tohto ustanovenia.

Zároveň však platí, že na to, aby sa letecký dopravca, ktorý má veľké meškание v dôsledku takejto „mimoriadnej okolnosti“, oslobodil od svojej povinnosti zaplatiť cestujúcim náhradu podľa článku 7 nariadenia č. 261/2004, musí preukázať, že použil všetky personálne, materiálne a finančné prostriedky, ktorými disponoval, s cieľom predísť tomu, aby výmena pneumatiky poškodenej cudzím predmetom, ako je pohyblivý odpad nachádzajúci sa na vzletovej a pristávacej dráhe letiska, viedla k uvedenému veľkému meškaniu dotknutého letu.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 392, 20.11.2017.

Rozsudok Súdneho dvora (tretia komora) zo 4. apríla 2019 — OZ/Európska investičná banka (EIB)

(Vec C-558/17 P) ⁽¹⁾

(Odvolanie — Verejná služba — Zamestnanci Európskej investičnej banky (EIB) — Sexuálne obťažovanie — Vyšetrenie vedené v rámci programu „Dignity at work“ — Zamietnutie sťažnosti vo veci obťažovania — Návrh na zrušenie rozhodnutia prezidenta EIB o zamietnutí sťažnosti — Náhrada škody)

(2019/C 206/05)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Odvolateľ: OZ (v zastúpení: B. Maréchal, avocat)

Ďalší účastník konania: Európska investičná banka (v zastúpení: K. Carr a G. Faedo, splnomocnené zástupkyne, za právnej pomoci A. Dal Ferro, avvocato)

Výrok rozsudku

1. Rozsudok Všeobecného súdu Európskej únie z 13. júla 2017, OZ/EIB (T-607/16, neuvverejnený, EU:T:2017:495), sa zrušuje v rozsahu, v akom ním bol zamietnutý jednak návrh na náhradu škody uvedený v žalobe OZ, založený na zodpovednosti Európskej investičnej banky (EIB) za údajné nezákonné konanie v rámci vyšetrovania vrátane porušenia práva odvolateľky na to, aby bola spravodlivo vypočutá vo svojej veci, a jednak návrh na zrušenie uvedený v tejto žalobe.
2. V zostávajúcej časti sa odvolanie zamietá.
3. Rozhodnutie prezidenta Európskej investičnej banky zo 16. októbra 2015, ktorým sa nevyhovelo sťažnosti vo veci sexuálneho obťažovania, ktorú podala OZ, sa zrušuje.
4. V zostávajúcej časti sa žaloba zamietá.
5. Európska investičná banka znáša svoje vlastné trovy konania a je povinná nahradiť trovy konania, ktoré vynaložila OZ tak v prvostupňovom konaní, ako aj v konaní o odvolaní.

(¹) Ú. v. EÚ C 437, 18.12.2017.

Rozsudok Súdneho dvora (veľká komora) z 2. apríla 2019 (návrhy na začatie prejudiciálneho konania, ktoré podal Raad van State — Holandsko) — Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie/H. (C-582/17), R. (C-583/17)

(spojené veci C-582/17 a C-583/17) (¹)

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Určenie členského štátu zodpovedného za posúdenie žiadosti o medzinárodnú ochranu — Nariadenie (EÚ) č. 604/2013 — Článok 18 ods. 1 písm. b) až d) — Článok 23 ods. 1 — Článok 24 ods. 1 — Postup prijatia späť — Kritériá zodpovednosti — Nová žiadosť podaná v inom členskom štáte — Článok 20 ods. 5 — Prebiehajúci proces určovania — Späťvzatie žiadosti — Článok 27 — Opravné prostriedky)

(2019/C 206/06)

Jazyk konania: holandčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Raad van State

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie

Žalovaní: H. (C-582/17), R. (C-583/17)

Výrok rozsudku

Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 604/2013 z 26. júna 2013, ktorým sa stanovujú kritériá a mechanizmy na určenie členského štátu zodpovedného za posúdenie žiadosti o medzinárodnú ochranu podanej štátnym príslušníkom tretej krajiny alebo osobou bez štátnej príslušnosti v jednom z členských štátov, sa má vykladať v tom zmysle, že štátny príslušník tretej krajiny, ktorý podal žiadosť o medzinárodnú ochranu v prvom členskom štáte, potom opustil tento členský štát a následne podal novú žiadosť o medzinárodnú ochranu v druhom členskom štáte:

- sa v zásade nemôže v rámci opravného prostriedku, ktorý podal na základe článku 27 ods. 1 tohto nariadenia v tomto druhom členskom štáte proti rozhodnutiu o jeho odovzdaní, dovoľávať kritéria zodpovednosti stanoveného v článku 9 uvedeného nariadenia,
- sa výnimočne môže v rámci takéhoto opravného prostriedku dovoľávať tohto kritéria zodpovednosti v situácii, na ktorú sa vzťahuje článok 20 ods. 5 toho istého nariadenia, pokiaľ tento štátny príslušník tretej krajiny predložil príslušnému orgánu žiadajúceho členského štátu dôkazy, ktoré jasne preukazujú, že sa má považovať za členský štát zodpovedný za posúdenie žiadosti podľa uvedeného kritéria zodpovednosti.

(¹) Ú. v. EÚ C 424, 11.12.1017.

Rozsudok Súdneho dvora (prvá komora) z 11. apríla 2019 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Supreme Court of the United Kingdom — Spojené kráľovstvo) — Peter Bosworth, Colin Hurley/Arcadia Petroleum Limited a i.

(Vec C-603/17) (¹)

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Priestor slobody, bezpečnosti a spravodlivosti — Súdna spolupráca v občianskych veciach — Lugánsky dohovor II — Súdna právomoc, uznávanie a výkon rozsudkov v občianskych a obchodných veciach — Hlava II oddiel 5 (články 18 až 21) — Právomoc vo veciach individuálnych pracovných zmlúv)

(2019/C 206/07)

Jazyk konania: angličtina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Supreme Court of the United Kingdom

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Navrhovatelia v konaní o kasačnom opravnom prostriedku: Peter Bosworth, Colin Hurley

Odporcovia v konaní o kasačnom opravnom prostriedku: Arcadia Petroleum Limited a iní

Výrok rozsudku

Ustanovenia hlavy II oddielu 5 (články 18 až 21) Dohovoru o právomoci a o uznávaní a výkone rozhodnutí v občianskych a obchodných veciach, podpísaného 30. októbra 2007, ktorého uzatvorenie bolo schválené v mene Spoločenstva rozhodnutím Rady 2009/430/ES z 27. novembra 2008, sa majú vykladať v tom zmysle, že zmluva, ktorá spája spoločnosť s fyzickou osobou vo funkcii jej riaditeľa, medzi nimi nevytvára vzťah podriadenosti, a preto ju nemožno označiť za „individuálnu pracovnú zmluvu“ v zmysle týchto ustanovení, pokiaľ daná osoba má možnosť rozhodnúť alebo skutočne rozhoduje o podmienkach tejto zmluvy a má právomoc autonómnej kontroly nad každodennou prevádzkou uvedenej spoločnosti, ako aj nad výkonom svojich povinností, a to aj za predpokladu, že akcionár alebo akcionári tejto spoločnosti majú právomoc vypovedať danú zmluvu.

(¹) Ú. v. EÚ C 437, 18.12.2017.

Rozsudok Súdneho dvora (štvrtá komora) z 3. apríla 2019 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Sąd Najwyższy — Poľsko) — Powszechny Zakład Ubezpieczeń na Życie S.A./Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

(Vec C-617/17) (¹)

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Hospodárska súťaž — Článok 82 ES — Zneužitie dominantného postavenia — Nariadenie (ES) č. 1/2003 — Článok 3 ods. 1 — Uplatnenie vnútroštátneho práva hospodárskej súťaže — Rozhodnutie vnútroštátneho orgánu hospodárskej súťaže, ktorým sa ukladá pokuta na základe vnútroštátneho práva a pokuta na základe práva Únie — Charta základných práv Európskej únie — Článok 50 — Zásada ne bis in idem — Uplatniteľnosť)

(2019/C 206/08)

Jazyk konania: poľština

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Sąd Najwyższy

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Powszechny Zakład Ubezpieczeń na Życie S.A.

Žalovaný: Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

za účasti: Edward Dętka, Mirosław Krzyszczyk, Zakład Projektowania i Programowania Systemów Sterowania Atempol Sp. z o.o. w Piekarach Śląskich, Ommer Polska Sp. z o.o. w Krapkowicach, Glimat Marcinek i S-ka spółka jawna w Gliwicach, Jastrzębskie Zakłady Remontowe Dźwigi Sp. z o.o. w Jastrzębiu Zdroju, Petrofer-Polska Sp. z o.o. w Nowinach, Pietrzak B. B. Beata Pietrzak, Bogdan Pietrzak Spółka jawna w Katowicach, Ewelina Baranowska, Przemysław Nikiel, Tomasz Woźniak, Spółdzielnia Kótek Rolniczych w Bielinach, Lech Marchlewski, Zakład Przetwórstwa Drobiu Marica spółka jawna J.M.E.K. Wróbel sp. jawna w Bielsku Białej, HTS Polska Sp. z o.o., Paco Cases Andrzej Paczkowski, Piotr Paczkowski spółka jawna w Puszczykowie, Bożena Kubalańca, Zbigniew Arczykowski, Przedsiębiorstwo Produkcji Handlu i Usług Unipasz Sp. z o.o. w Radzikowicach, Janusz Walocha, Marek Grzegolec

Výrok rozsudku

Zásada ne bis in idem uvedená v článku 50 Charty základných práv Európskej únie vyhlásenej 7. decembra 2000 v Nice sa má vykladať v tom zmysle, že nebráni tomu, aby vnútroštátny orgán hospodárskej súťaže v rámci toho istého rozhodnutia uložil podniku jednak pokutu za porušenie vnútroštátneho práva hospodárskej súťaže a jednak pokutu za porušenie článku 82 ES. V takomto prípade sa však vnútroštátny orgán hospodárskej súťaže musí ubezpečiť, že spolu uložené pokuty sú primerané povahe porušenia.

(¹) Ú. v. EÚ C 104, 19.3.2018.

Rozsudok Súdneho dvora (piata komora) z 11. apríla 2019 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas — Litva) — konanie začaté na návrh Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

(Vec C-638/17) (¹)

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Štruktúra a sadzby spotrebnej dane z tabakových výrobkov — Smernica 2011/64/EÚ — Článok 4 ods. 1 písm. a) — Pojem „cigary alebo cigarky“ — Tabakové povrazce s krycím listom z prírodného tabaku čiastočne pokryté ďalšou vrstvou z papiera)

(2019/C 206/09)

Jazyk konania: litovčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

za účasti: „Skonis ir kvapas“ UAB

Výrok rozsudku

Článok 4 ods. 1 písm. a) smernice Rady 2011/64/EÚ z 21. júna 2011 o štruktúre a sadzbách spotrebnej dane z tabakových výrobkov sa má vykladať v tom zmysle, že tabakové výrobky, o ktoré ide vo veci samej, z ktorých časť krycieho listu z prírodného tabaku je pokrytá ďalšou vrstvou z papiera na úrovni filtra, ktorá môže viesť k vizuálnej podobnosti týchto výrobkov s cigaretami, patria do kategórie cigár alebo cigariet v zmysle tohto ustanovenia.

(¹) Ú. v. EÚ C 52, 12.2.2018.

Rozsudok Súdneho dvora (piata komora) z 11. apríla 2019 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Oberlandesgericht Düsseldorf — Nemecko) — ÖKO-Test Verlag GmbH/Dr. Rudolf Liebe Nachf. GmbH & Co.KG

(Vec C-690/17) (¹)

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Duševné vlastníctvo — Ochranné známky — Nariadenie (ES) č. 207/2009 — Článok 9 ods. 1 — Smernica 2008/95/ES — Článok 5 ods. 1 a 2 — Práva z ochrannej známky — Individuálna ochranná známka tvorená testovým certifikátom kvality)

(2019/C 206/10)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Oberlandesgericht Düsseldorf

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: ÖKO-Test Verlag GmbH

Žalovaná: Dr. Rudolf Liebe Nachf. GmbH & Co.KG

Výrok rozsudku

1. Článok 9 ods. 1 písm. a) a b) nariadenia Rady (ES) č. 207/2009 z 26. februára 2009 o ochrannej známke [Európskej únie] a článok 5 ods. 1 písm. a) a b) smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/95/ES z 22. októbra 2008 o aproximácii právnych predpisov členských štátov v oblasti ochranných známok sa majú vykladať v tom zmysle, že neoprávňujú majiteľa individuálnej ochrannej známky tvorenej testovým certifikátom zabrániť tomu, aby tretia osoba umiestňovala označenie zhodné alebo podobné tejto ochrannej známke na tovary, ktoré nie sú zhodné ani podobné tovarom alebo službám, pre ktoré bola uvedená ochranná známka zapísaná.

2. Článok 9 ods. 1 písm. c) nariadenia č. 207/2009 a článok 5 ods. 2 smernice 2008/95/ES sa majú vykladať v tom zmysle, že oprávňujú majiteľa individuálnej ochrannej známky s dobrým menom, tvorenej testovým certifikátom, zabrániť tomu, aby tretia osoba umiestňovala označenie zhodné alebo podobné tejto ochrannej známke na tovary, ktoré nie sú zhodné ani podobné tovarom alebo službám, pre ktoré bola uvedená ochranná známka zapísaná, za predpokladu, že sa preukáže, že týmto umiestnením označenia tretia osoba neoprávnene získava prospech z rozlišovacej spôsobilosti alebo z dobrého mena tej istej ochrannej známky alebo škodí tejto rozlišovacej spôsobilosti alebo tomuto dobrému menu, a že uvedená tretia osoba v takom prípade nepreukáže, že má na toto umiestnenie označenia „náležitý dôvod“ podľa týchto ustanovení.

(¹) Ú. v. EÚ C 112, 26.3.2018.

Rozsudok Súdneho dvora (desiata komora) z 11. apríla 2019 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság — Maďarsko) — PORR Építési Kft./Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

(Vec C-691/17) (¹)

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Dane — Spoločný systém dane z pridanej hodnoty — Smernica 2006/112/ES — Právo na odpočítanie dane z pridanej hodnoty (DPH) zaplatenej na vstupe — Článok 199 ods. 1 písm. a) — Prenesenie daňovej povinnosti — Nesprávne zaplatenie dane, ktorú uhradil príjemca služieb poskytovateľom služieb na základe nesprávne vystavenej faktúry podľa pravidiel všeobecného zdanenia — Rozhodnutie daňového orgánu o určení daňového dlhu na ťarchu príjemcu služieb a o zamietnutí žiadosti o odpočítanie dane — Nepreskúmanie možnosti vrátenia dane zo strany daňového orgánu)

(2019/C 206/11)

Jazyk konania: maďarčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: PORR Építési Kft.

Žalovaná: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Výrok rozsudku

Smernica Rady 2006/112/ES z 28. novembra 2006 o spoločnom systéme dane z pridanej hodnoty, zmenená smernicou Rady 2010/45/EÚ z 13. júla 2010, ako aj zásady daňovej neutrality a efektivity sa majú vykladať v tom zmysle, že nebránia praxi daňového orgánu, podľa ktorej v prípade neexistencie podozrenia z podvodu tento orgán odoprie podniku právo na odpočítanie dane z pridanej hodnoty, ktorú tento podnik ako odberateľ služieb nesprávne zaplatil poskytovateľovi týchto služieb na základe faktúry, ktorú tento poskytovateľ vystavil v súlade s pravidlami všeobecného režimu dane z pridanej hodnoty (DPH), kým relevantná transakcia spadala do mechanizmu prenesenia daňovej povinnosti, a to bez toho, aby daňový orgán

— pred odopretím práva na odpočítanie dane preskúmal, či osoba, ktorá vystavila túto nesprávnu faktúru, mohla vrátiť príjemcovi tejto faktúry nesprávne zaplatenú sumu DPH a mohla opraviť uvedenú faktúru v rámci postupu odstránenia nezrovnalostí vo faktúre v súlade s uplatniteľnou vnútroštátnou právnou úpravou na účely získania dane, ktorú nesprávne odvieďa do štátnej pokladnice, alebo

— rozhodol, že sám vráti príjemcovi tejto istej faktúry daň, ktorú nesprávne zaplatil osobe, ktorá vystavila túto faktúru, a ktorú táto osoba následne nesprávne odvieďa do štátnej pokladnice.

Tieto zásady však vyžadujú v prípade, ak bolo vrátenie DPH, ktorá bola nesprávne fakturovaná, dodávateľom služieb odberateľovi týchto služieb nemožné alebo nadmerne ťažké, najmä v prípade insolventnosti dodávateľa, aby odberateľ služieb mohol adresovať svoju žiadosť o vrátenie DPH priamo daňovému orgánu.

(¹) Ú. v. EÚ C 112, 26.3.2018.

Rozsudok Súdneho dvora (deviata komora) zo 4. apríla 2019 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Verwaltungsgerichtshof — Rakúsko) — konanie začaté na návrh Allianz Vorsorgekasse AG

(Vec C-699/17) (¹)

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Verejné obstarávanie — Uzavretie zmlúv o prístupí k podnikovému fondu starostlivosti o zamestnancov zodpovedného za spravovanie príspevkov na starostlivosť o zamestnancov — Uzavretie zmlúvy, ktoré vyžaduje súhlas zamestnancov alebo ich zástupcov — Smernica 2014/24/EÚ — Články 49 a 56 ZFEÚ — Zásady rovnosti zaobchádzania a zákazu diskriminácie — Povinnosť transparentnosti)

(2019/C 206/12)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Verwaltungsgerichtshof

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Allianz Vorsorgekasse AG

za účasti: Bundestheater-Holding GmbH, Burgtheater GmbH, Wiener Staatsoper GmbH, Volksoper Wien GmbH, ART for ART Theaterservice GmbH, fair-finance Vorsorgekasse AG

Výrok rozsudku

Články 49 a 56 ZFEÚ, ako aj zásady rovnosti zaobchádzania, zákazu diskriminácie, ako aj povinnosti transparentnosti sa majú vykladať v tom zmysle, že sú uplatniteľné na uzavretie zmlúvy o prístupí medzi zamestnávateľom, ako verejnoprávnym subjektom, a podnikovým fondom starostlivosti o zamestnancov na účely spravovania a investovania príspevkov určených na financovanie odstupného vyplácaného zamestnancom tohto zamestnávateľa, napriek tomu, že uzavretie takej zmlúvy nezávisí len od vôle zamestnávateľa, ale vyžaduje súhlas zamestnancov, resp. zamestnaneckej rady.

(¹) Ú. v. EÚ C 104, 19.3.2018.

Rozsudok Súdneho dvora (druhá komora) z 11. apríla 2019 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunal Superior de Justicia de Galicia — Španielsko) — Cobra Servicios Auxiliares SA/José David Sánchez Iglesias (C-29/18), José Ramón Fiuza Asorey (C-30/18), Jesús Valiño Lopez (C-44/18), FOGASA (C-29/18 a C-44/18), Incatema SL,

(spojené veci C-29/18, C-30/18 a C-44/18) ⁽¹⁾

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Sociálna politika — Smernica 1999/70/ES — Rámcová dohoda o práci na dobu určitú, ktorú uzavreli ETUC, UNICE a CEEP — Doložka 4 — Zásada nediskriminácie — Pojem „pracovnoprávne podmienky“ — Porovnateľnosť situácií — Odôvodnenie — Pojem „objektívne dôvody“ — Odstupné v prípade vypovedania pracovnej zmluvy na dobu určitú z objektívneho dôvodu — Nižšie odstupné vyplácané po uplynutí doby trvania pracovnej zmluvy na „príležitostné práce“)

(2019/C 206/13)

Jazyk konania: španielčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Tribunal Superior de Justicia de Galicia

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Cobra Servicios Auxiliares SA

Žalovaní: José David Sánchez Iglesias (C-29/18), José Ramón Fiuza Asorey (C-30/18), Jesús Valiño Lopez (C-44/18), FOGASA (C-29/18 a C-44/18), Incatema SL

Výrok rozsudku

Doložka 4 bod 1 rámcovej dohody o práci na dobu určitú, uzavretej 18. marca 1999, ktorá tvorí prílohu smernice Rady 1999/70/ES z 28. júna 1999 o rámcovej dohode o práci na dobu určitú, ktorú uzavreli ETUC, UNICE a CEEP, sa má vykladať v tom zmysle, že nebráni vnútroštátnej právnej úprave, podľa ktorej v situácii, ako je tá vo veci samej, v ktorej vypovedanie zmluvy o poskytovaní služieb uzatvorenej medzi zamestnávateľom a jedným z jeho zákazníkov na jednej strane má za následok ukončenie pracovných zmlúv na príležitostné práce uzavretých medzi týmto zamestnávateľom a určitými pracovníkmi, a na druhej strane vedie k hromadnému prepúšťaniu pracovníkov na dobu určitú zamestnaných uvedeným zamestnávateľom založenému na objektívnom dôvode, je odstupné pri ukončení pracovného pomeru vyplácané týmto prvým uvedeným pracovníkom nižšie než odstupné určené pre pracovníkov na dobu neurčitú.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 142, 23.4.2018.

Rozsudok Súdneho dvora (prvá komora) z 3. apríla 2019 — CJ/Európske centrum pre prevenciu a kontrolu chorôb

(Vec C-139/18 P) ⁽¹⁾

(Odvolanie — Verejná služba — Zmluvný zamestnanec — Európske centrum pre prevenciu a kontrolu chorôb (ECDC) — Hodnotiaca správa — Hodnotený obdobia roku 2011 — Žiadosť o zrušenie rozhodnutia, ktorým sa uzatvára hodnotiaca správa)

(2019/C 206/14)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Odvolateľ: CJ (v zastúpení: V. Kolias, dikigoros)

Ďalší účastník konania: Európske centrum pre prevenciu a kontrolu chorôb (v zastúpení: J. Mannheim a A. Daume, splnomocnení zástupcovia, D. Waelbroeck a A. Duron, avocats)

Výrok rozsudku

1. Rozsudok Všeobecného súdu Európskej únie z 13. decembra 2017, CJ/ECDC (T-602/16, neuvverejnený, EÚ:T:2017:893), sa zrušuje.
2. Rozhodnutie revízneho hodnotiteľa Európskeho centra pre prevenciu a kontrolu chorôb (ECDC) z 21. septembra 2015, ktorým sa s konečnou platnosťou uzatvára hodnotiaci správny postup CJ za rok 2011, sa zrušuje.
3. Európske centrum pre prevenciu a kontrolu chorôb znáša svoje vlastné trovy konania a je povinné nahradiť trovy konania CJ tak v prvom stupni, ako aj v konaní o odvolaní.

(¹) Ú. v. EÚ C 211, 18.6.2018.

Rozsudok Súdneho dvora (ôsma komora) z 10. apríla 2019 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Sąd Rejonowy w Sopocie Wydział I Cywilny — Poľsko) — konanie začaté na návrh H. W.

(Vec C-214/18) (¹)

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Smernica 2006/112/ES — Daň z pridanej hodnoty (DPH) — Súdny exekútor — Nútený výkon rozhodnutia — Poplatky stanovené zákonom — Správna prax príslušných vnútroštátnych orgánov považujúca sumy týchto poplatkov za zahŕňajúce DPH — Zásady neutrality a proporcionality)

(2019/C 206/15)

Jazyk konania: poľština

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Sąd Rejonowy w Sopocie

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

H. W.

za účasti: PSM „K“, Aleksandra Trederová, konajúca v postavení súdnej exekútorke pri Sąd Rejonowy w Sopocie Sąd Rejonowy w Sopocie

Výrok rozsudku

Ustanovenia smernice Rady 2006/112/ES z 28. novembra 2006 o spoločnom systéme dane z pridanej hodnoty, zmenenej smernicou Rady 2013/43/EÚ z 22. júla 2013, ako aj zásada neutrality dane z pridanej hodnoty (DPH) a zásada proporcionality sa majú vykladať v tom zmysle, že nebránia správnej praxi príslušných vnútroštátnych orgánov, ako je prax vo veci samej, podľa ktorej DPH týkajúca sa poskytovania služieb súdneho exekútora v rámci exekučného konania sa považuje za zahrnutú do poplatkov vybraných súdnym exekútorom.

(¹) Ú. v. EÚ C 259, 23.7.2018.

Rozsudok Súdneho dvora (druhá komora) z 11. apríla 2019 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podala Conseil d'État — Francúzsko) — Syndicat des cadres de la sécurité intérieure/Premier ministre, Ministre de l'Intérieur, Ministre de l'Action et des Comptes publics

(Vec C-254/18) ⁽¹⁾

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Smernica 2003/88/ES — Organizácia pracovného času — Bezpečnosť a ochrana zdravia pracovníkov — Maximálny týždenný pracovný čas — Referenčné obdobie — Pohyblivý alebo pevný charakter — Odchýlka — Príslušníci polície)

(2019/C 206/16)

Jazyk konania: francúzština

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Conseil d'État

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: Syndicat des cadres de la sécurité intérieure

Žalovaní: Premier ministre, Ministre de l'Intérieur, Ministre de l'Action et des Comptes publics

Výrok rozsudku

Článok 6 písm. b), článok 16 písm. b) a článok 19 prvý odsek smernice Európskeho parlamentu a Rady 2003/88/ES zo 4. novembra 2003 o niektorých aspektoch organizácie pracovného času sa majú vykladať v tom zmysle, že nebránia vnútroštátnej právnej úprave, ktorá na účely výpočtu priemerného týždenného pracovného času stanovuje referenčné obdobia, ktoré sa začínajú a končia v určitých kalendárnych dátumoch, pokiaľ táto právna úprava obsahuje mechanizmy, ktoré umožňujú zabezpečiť, že priemerný maximálny týždenný pracovný čas v rozsahu 48 hodín bude rešpektovaný počas každého obdobia šiestich mesiacov zapadajúceho do rámca dvoch po sebe nasledujúcich pevných referenčných období.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 211, 18.6.2018.

Rozsudok Súdneho dvora (prvá komora) z 3. apríla 2019 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Sąd Okręgowy w Poznaniu — Poľsko) — Aqua Med sp. z o.o./Irena Skóra

(Vec C-266/18) ⁽¹⁾

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Ochrana spotrebiteľa — Smernica 93/13/EHS — Nekalé podmienky v spotrebiteľských zmluvách — Článok 1 ods. 2 — Pôsobnosť smernice — Podmienka stanovujúca miestnu príslušnosť súdu určenú podľa všeobecných ustanovení — Článok 6 ods. 1 — Preskúvanie nekalej povahy ex offo — Článok 7 ods. 1 — Povinnosti a právomoci vnútroštátneho súdu)

(2019/C 206/17)

Jazyk konania: poľština

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Sąd Okręgowy w Poznaniu

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Aqua Med sp. z o.o.

Žalovaná: Irena Skóra

Výrok rozsudku

1. Článok 1 ods. 2 smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách sa má vykladať v tom zmysle, že z pôsobnosti tejto smernice nie je vylúčená zmluvná podmienka, o akú ide vo veci samej, ktorá, pokiaľ ide o určenie právomoci súdu rozhodovať spory medzi zmluvnými stranami, všeobecne odkazuje na uplatniteľné vnútroštátne právo.
2. Článok 7 ods. 1 smernice 93/13 sa má vykladať v tom zmysle, že nebráni procesným pravidlám, na ktoré odkazuje zmluvná podmienka, umožňujúcim predajcovi alebo dodávateľovi vybrať si v prípade žaloby pre údajné neplnenie zmluvy zo strany spotrebiteľa medzi súdom príslušným podľa bydliska žalovaného a súdom príslušným podľa miesta plnenia zmluvy, pokiaľ výberom podľa miesta plnenia zmluvy nevzniknú pre spotrebiteľa také procesné podmienky, ktoré môžu neprimeraným spôsobom obmedziť jeho právo na účinný opravný prostriedok, ktoré mu priznáva právny poriadok Únie, čo prináleží overiť vnútroštátnemu súdu.

(¹) Ú. v. EÚ C 249, 16.7.2018.

Rozsudok Súdneho dvora (šiesta komora) z 10. apríla 2019 — The Green Effort Ltd/Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO), Fédération internationale de l'automobile (FIA)

(Vec C-282/18 P) (¹)

(Odvolaie — Ochranná známka Európskej únie — Opravný prostriedky — Lehoty — Doručenie elektronicky — Výpočet lehôt)

(2019/C 206/18)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Odvolaiteľka: The Green Effort Ltd (v zastúpení: A. Ziehm, Rechtsanwalt)

Ďalší účastníci konania: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO) (v zastúpení: A. Folliard-Monguiral, splnomocnený zástupca), Fédération internationale de l'automobile (FIA) (v zastúpení: M. Hawkins, solicitor, T. Dolde a K. Lüder, Rechtsanwälte)

Výrok rozsudku

1. Odvolaie sa zamieťa.
2. The Green Effort znáša svoje vlastné trovy konania a je povinná nahradiť trovy konania, ktoré vznikli Úradu Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO) a Fédération internationale de l'automobile (FIA).

(¹) Ú. v. EÚ C 285, 13.8.2015.

Rozsudok Súdneho dvora (desiata komora) z 11. apríla 2019 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Hoge Raad der Nederlanden — Holandsko) — X BV/Staatssecretaris van Financiën

(Vec C-288/18) ⁽¹⁾

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Spoločný colný sadzobník — Zaradenie tovaru — Kombinovaná nomenklatúra — Podpoložky 85285100 a 85285940 — Monitory s plochou obrazovkou na báze tekutých kryštálov, ktoré môžu zobrazovať signály zo systémov automatického spracovania údajov — Dohoda o obchode s výrobkami informačných technológií)

(2019/C 206/19)

Jazyk konania: holandčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Hoge Raad der Nederlanden

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: X BV

Žalovaný: Staatssecretaris van Financiën

Výrok rozsudku

Kombinovaná nomenklatúra uvedená v prílohe I nariadenia Rady (EHS) č. 2658/87 z 23. júla 1987 o colnej a štatistickej nomenklatúre a o Spoločnom colnom sadzobníku, zmeneného vykonávacím nariadením Komisie (EÚ) č. 927/2012 z 9. októbra 2012, sa má vykladať v tom zmysle, že na určenie, či sa obrazovky s technológiou na báze tekutých kryštálov (LCD), ktoré boli navrhnuté a vyrobené na reprodukciu údajov zo stroja na automatické spracovanie údajov, ako aj kompozitných videosignálov z iných zdrojov, majú zaradiť do podpoložky 85285100 kombinovanej nomenklatúry alebo do podpoložky 85285940 tejto nomenklatúry, treba pri preskúmaní všetkých ich charakteristík a objektívnych vlastností posúdiť tak stupeň schopnosti monitorov vykonávať viac funkcií, ako aj úroveň výkonnosti, ktorú pri plnení týchto funkcií dosiahnu, s cieľom určiť, či je ich hlavnou funkciou, aby sa používali v systéme automatického spracovania údajov. V tomto rámci treba osobitný dôraz klásť na otázku, či sú navrhnuté na prácu z krátkej vzdialenosti. Zhodnosť užívateľa obrazovky a osoby, ktorá spracováva údaje v stroji na automatické spracovanie údajov a/alebo ich do tohto stroja zadáva, nie je relevantným kritériom na účely tohto určenia.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 276, 6.8.2018.

Rozsudok Súdneho dvora (desiata komora) z 11. apríla 2019 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunal da Relação do Porto — Portugalsko) — Mediterranean Shipping Company (Portugal) — Agentes de Navegação S.A./Banco Comercial Português SA, Caixa Geral de Depósitos, SA

(Vec C-295/18) ⁽¹⁾

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Platobné služby na vnútornom trhu — Smernica 2007/64/ES — Články 2 a 58 — Pôsobnosť — Užívateľ platobných služieb — Pojem — Vykonanie príkazu na inkaso vydaného treťou osobou z účtu, ktorého nie je majiteľkou — Absencia súhlasu majiteľa zaťaženého účtu — Nepovolená platobná transakcia)

(2019/C 206/20)

Jazyk konania: portugálčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Tribunal da Relação do Porto

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Mediterranean Shipping Company (Portugal) — Agentes de Navegação S.A.

Žalovaní: Banco Comercial Português SA, Caixa Geral de Depósitos, SA

Výrok rozsudku

1. Článok 2 ods. 1 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2007/64/ES z 13. novembra 2007 o platobných službách na vnútornom trhu, ktorou sa menia a dopĺňajú smernice 97/7/ES, 2002/65/ES, 2005/60/ES a 2006/48/ES a ktorou sa zrušuje smernica 97/5/ES, sa má vykladať v tom zmysle, že pod pojem „platobné služby“ v zmysle tohto ustanovenia patrí vykonanie inkasa iniciované príjemcom z platobného účtu, ktorého nie je majiteľom, ku ktorému majiteľ zaťaženého účtu neudelil súhlas.
2. Článok 58 smernice 2007/64 sa má vykladať v tom zmysle, že pojem „užívateľ platobných služieb“ v zmysle tohto článku sa vzťahuje na majiteľa platobného účtu, z ktorého bolo vykonané inkaso bez jeho súhlasu.

(¹) Ú. v. EÚ C 259, 23.7.2018.

Rozsudok Súdneho dvora (šiesta komora) z 11. apríla 2019 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Juzgado de lo Mercantil no 1 de Gerona — Španielsko) — ZX/Ryanair DAC

(Vec C-464/18) (¹)

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Súdna spolupráca v občianskych veciach — Nariadenie (EÚ) č. 1215/2012 — Určenie súdu príslušného na rozhodovanie o návrhu na náhradu za zmeškaný let — Článok 7 bod 5 — Prevádzkovanie organizačnej zložky — Článok 26 — Konkludentná voľba právomoci — Potreba, aby sa žalovaný zúčastnil konania)

(2019/C 206/21)

Jazyk konania: španielčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Juzgado de lo Mercantil n° 1 de Gerona

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: ZX

Žalovaná: Ryanair DAC

Výrok rozsudku

1. Článok 7 bod 5 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1215/2012 z 12. decembra 2012 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach sa má vykladať v tom zmysle, že súd členského štátu nie je príslušný na rozhodovanie sporu týkajúceho sa žaloby o náhradu podanej podľa článku 7 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 261/2004 z 11. februára 2004, ktorým sa ustanovujú spoločné pravidlá systému náhrad a pomoci cestujúcim pri odmietnutí nástupu do lietadla, v prípade zrušenia alebo veľkého meškania letov a ktorým sa zrušuje nariadenie (EHS) č. 295/91, a smerujúcej proti leteckej spoločnosti so sídlom v inom členskom štáte z dôvodu, že táto letecká spoločnosť má v obvode súdu, ktorému bol spor predložený, organizačnú zložku, bez toho, aby sa táto organizačná zložka zúčastnila na právnom vzťahu medzi spoločnosťou a dotknutým cestujúcim.
2. Článok 26 ods. 1 nariadenia č. 1215/2012 sa má vykladať v tom zmysle, že toto ustanovenie sa neuplatňuje v prípade, ako je ten vo veci samej, keď žalovaný nepredložil pripomienky alebo sa konania nezúčastnil.

(¹) Ú. v. EÚ C 392, 29.10.2018.

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Consiglio di Stato (Taliansko) 22. februára 2019 —
Federazione Italiana Giuoco Calcio (FIGC), Consorzio Ge.Se.Av. S. c. arl/De Vellis Servizi Globali Srl**

(Vec C-155/19)

(2019/C 206/22)

Jazyk konania: taliančina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Consiglio di Stato

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Odvolaťelky: Federazione Italiana Giuoco Calcio (FIGC), Consorzio Ge.Se.Av. S. c. arl

Odporkyňa: De Vellis Servizi Globali Srl

Prejudiciálne otázky

1. Otázka 1

— Možno taliansky futbalový zväz kvalifikovať na základe *charakteristík vnútroštátnej právnej úpravy* v oblasti športu ako *verejnoprávnu inštitúciu*, t. j. subjekt zriadený na účely uspokojovania potrieb vo všeobecnom záujme, pričom nemajú priemyselnú ani komerčnú povahu?

- Je v prípade predmetného zväzu splnená najmä požiadavka týkajúca sa účelu vzniku *organizácie*, a to aj v prípade neexistencie formálneho aktu, ktorým sa zriaďuje verejnoprávna inštitúcia, a napriek jeho členskej základni, a to z dôvodu zaradenia dotknutého zväzu do (športového) odvetvia organizovaného podľa verejnoprávných modelov a záväzku dodržiavať zásady a pravidlá, ktoré vypracovali *Comitato olimpico nazionale italiano* (Taliansky národný olympijský výbor, ďalej len „C.O.N.I.“) a medzinárodné športové organizácie, na základe uznania vnútroštátnej verejnoprávnej inštitúcie na športové účely?
- Možno uvedenú požiadavku okrem toho uplatniť aj na taký *športový zväz*, akým je *Taliansky futbalový zväz*, ktorý je schopný sám sa financovať, a to pokiaľ ide o činnosť, ktorá nemá verejnoprávny význam, ako je činnosť v prejednávanej veci, alebo treba naopak považovať za prevažujúcu potrebu zabezpečiť v každom prípade uplatňovanie právnych predpisov v oblasti verejného obstarávania, a to vo všetkých prípadoch uzatvárania akéhokoľvek druhu zákaziek medzi takýmto subjektom a tretími osobami?

2. Otázka 2

- Možno na základe právnych vzťahov medzi C.O.N.I. a F.I.G.C. vyvodiť záver, že C.O.N.I. má dominantný vplyv na F.I.G.C., a to s ohľadom na zákonné právomoci, pokiaľ ide o uznávanie spoločnosti na športové účely, schvaľovanie ročnej účtovnej závierky, dohľad nad riadením a správnym fungovaním orgánov a nútenú správu tohto zväzu?
- Nepostačujú na druhej strane tieto právomoci na to, aby bola splnená požiadavka *dominantného verejného vplyvu*, ktorý je typický pre *verejnoprávnu inštitúciu*, založená na kvalifikovanej účasti prezidentov a zástupcov *športových zväzov* v základných orgánoch C.O.N.I.?

—————

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Consiglio di Stato (Taliano) 22. februára 2019 —
Federazione Italiana Giuoco Calcio (FIGC), Consorzio Ge.Se.Av. S. c. arl/De Vellis Servizi Globali Srl**

(Vec C-156/19)

(2019/C 206/23)

Jazyk konania: taliančina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Consiglio di Stato

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Odvolateľky: Federazione Italiana Giuoco Calcio (FIGC), Consorzio Ge.Se.Av. S. c. arl

Odporčyňa: De Vellis Servizi Globali Srl

Prejudiciálne otázky

1. Otázka 1

- Možno *taliansky futbalový zväz* kvalifikovať na základe *charakteristík vnútroštátnej právnej úpravy* v oblasti športu ako *verejnoprávnu inštitúciu*, t. j. subjekt zriadený na účely uspokojovania potrieb vo všeobecnom záujme, pričom nemajú priemyselnú ani komerčnú povahu?
- Je v prípade predmetného zväzu splnená najmä požiadavka týkajúca sa účelu vzniku *organizácie*, a to aj v prípade neexistencie formálneho aktu, ktorým sa zriaďuje verejnoprávna inštitúcia, a napriek jeho členskej základni, a to z dôvodu zaradenia dotknutého zväzu do (športového) odvetvia organizovaného podľa verejnoprávnych modelov a záväzku dodržiavať zásady a pravidlá, ktoré vypracovali *Comitato olimpico nazionale italiano* (Taliansky národný olympijský výbor, ďalej len „C.O.N.I.“) a medzinárodné športové organizácie, na základe uznania vnútroštátnej verejnoprávnej inštitúcie na športové účely?
- Možno uvedenú požiadavku okrem toho uplatniť aj na taký *športový zväz*, akým je *Taliansky futbalový zväz*, ktorý je schopný sám sa financovať, a to pokiaľ ide o činnosť, ktorá nemá verejnoprávny význam, ako je činnosť v prejednávanej veci, alebo treba naopak považovať za prevažujúcu potrebu zabezpečiť v každom prípade uplatňovanie právnych predpisov v oblasti verejného obstarávania, a to vo všetkých prípadoch uzatvárania akéhokoľvek druhu zákaziek medzi takýmto subjektom a tretími osobami?

2. Otázka 2

- Možno na základe právnych vzťahov medzi C.O.N.I. a F.I.G.C. vyvodiť záver, že C.O.N.I. má dominantný vplyv na F.I.G.C., a to s ohľadom na zákonné právomoci, pokiaľ ide o uznávanie spoločnosti na športové účely, schvaľovanie ročnej účtovnej závierky, dohľad nad riadením a správnym fungovaním orgánov a nútenú správu tohto zväzu?
- Nepostačujú na druhej strane tieto právomoci na to, aby bola splnená požiadavka *dominantného verejného vplyvu*, ktorý je typický pre *verejnoprávnu inštitúciu*, založená na kvalifikovanej účasti prezidentov a zástupcov *športových zväzov* v základných orgánoch C.O.N.I.?

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Corte dei Conti — Sezione giurisdizionale per la Regione Puglia (Taliansko) 25. februára 2019 — HB/Istituto Nazionale della Previdenza Sociale

(Vec C-168/19)

(2019/C 206/24)

Jazyk konania: taliančina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Corte dei Conti — Sezione giurisdizionale per la Regione Puglia

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: HB

Žalovaná: Istituto Nazionale della Previdenza Sociale

Prejudiciálna otázka

Majú sa články 18 a 21 ZFEÚ vykladať v tom zmysle, že bránia tomu, aby právna úprava členského štátu stanovila vo vzťahu k fyzickej osobe s bydliskom v inom členskom štáte, ktorej príjem pochádza v plnom rozsahu z prvého členského štátu, ale ktorá nemá štátnu príslušnosť iného členského štátu, zdanenie príjmu bez príslušných daňových úľav v tomto inom členskom štáte?

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Corte dei Conti — Sezione giurisdizionale per la Regione Puglia (Taliansko) 25. februára 2019 — IC/Istituto Nazionale della Previdenza Sociale

(Vec C-169/19)

(2019/C 206/25)

Jazyk konania: taliančina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Corte dei Conti — Sezione giurisdizionale per la Regione Puglia

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: IC

Žalovaný: Istituto Nazionale della Previdenza Sociale

Prejudiciálna otázka

Majú sa články 18 a 21 ZFEÚ vykladať v tom zmysle, že bránia tomu, aby právna úprava členského štátu stanovila vo vzťahu k fyzickej osobe s bydliskom v inom členskom štáte, ktorej príjem pochádza v plnom rozsahu z prvého členského štátu, ale ktorá nemá štátnu príslušnosť iného členského štátu, zdanenie príjmu bez príslušných daňových úľav v tomto inom členskom štáte?

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Landgericht Frankfurt am Main (Nemecko)
27. februára 2019 — OI/Air Nostrum Lineas Aereas del Mediterraneo SA**

(Vec C-191/19)

(2019/C 206/26)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Landgericht Frankfurt am Main

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: OI

Žalovaná: Air Nostrum Lineas Aereas del Mediterraneo SA

Prejudiciálne otázky

1. Predstavuje zmena rezervácie letu cestujúceho, ktorý sa dostavil na odbavenie na letisko a ktorému bola potvrdená rezervácia na určitý let, proti jeho vôli na neskorší let prípad odmietnutia nástupu do lietadla v zmysle článku 4 ods. 3 nariadenia (ES) č. 261/2004 ⁽¹⁾ o právach cestujúcich v leteckej doprave, ak sa let, ktorého sa potvrdená rezervácia cestujúceho týka, uskutoční?
2. V prípade kladnej odpovede na prvú otázku: Má sa ustanovenie článku 5 ods. 1 písm. c) bodu iii) nariadenia o právach cestujúcich v leteckej doprave analogicky uplatniť na prípady odmietnutia nástupu do lietadla v zmysle článku 4 ods. 3 nariadenia o právach cestujúcich v leteckej doprave?

⁽¹⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 261/2004 z 11. februára 2004, ktorým sa ustanovujú spoločné pravidlá systému náhrad a pomoci cestujúcim pri odmietnutí nástupu do lietadla, v prípade zrušenia alebo veľkého meškania letov a ktorým sa zrušuje nariadenie (EHS) č. 295/91 (Ú. v. EÚ L 46, 2004, s. 1; Mím. vyd. 07/008, s. 10).

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Landgericht Saarbrücken (Nemecko) 5. marca 2019 —
SM/Sparkasse Saarbrücken**

(Vec C-209/19)

(2019/C 206/27)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Landgericht Saarbrücken

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: SM

Žalovaná: Sparkasse Saarbrücken

Prejudiciálne otázky

1. Má sa článok 10 ods. 2 písm. p) smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES⁽¹⁾ z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS vykladať v tom zmysle, že za požadované údaje o „čase“ alebo o „iných podmienkach vykonania [práva na odstúpenie od zmluvy]“ sa považujú aj podmienky začatia plynutia lehoty na odstúpenie od zmluvy?
2. V prípade kladnej odpovede na prvú otázku:

Bráni článok 10 ods. 2 písm. p) smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS výkladu v tom zmysle, že informácia o odstúpení od zmluvy je „zrozumiteľná“ a „stručná“, ak sama o sebe neobsahuje úplné povinné údaje, ktoré sa majú poskytnúť o začiatku plynutia lehoty na odstúpenie, ale v tejto súvislosti len odkazuje na vnútroštátne zákonné ustanovenie, v tejto veci na § 492 ods. 2 BGB (občiansky zákonník, ďalej len „BGB“) v znení platnom 12. júna 2014, ktoré následne odkazuje na ďalšie vnútroštátne ustanovenia, v prejednávanej veci na článok 247 § 3 až § 13 Einführungsgesetz zum Bürgerlichen Gesetzbuch (zákon, ktorým sa zavádza občiansky zákonník, ďalej len „EGBGB“) v znení platnom do 12. júna 2014, a spotrebiteľ preto musí preštudovať množstvo zákonných ustanovení rôznych zákonov, aby mu bolo jasné, aké údaje treba povinne uviesť, aby v prípade jeho zmluvy o úvere začala plynúť lehota na odstúpenie od zmluvy?

3. V prípade zápornej odpovede na druhú otázku (a ak aj napriek odkazu na vnútroštátne zákonné ustanovenia nevznikajú žiadne zásadné výhrady):

Bráni článok 10 ods. 2 písm. p) smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS takému výkladu, podľa ktorého informácia o práve na odstúpenie od zmluvy je „zrozumiteľná“ a „stručná“, ak odkaz na vnútroštátne zákonné ustanovenie, v prejednávanej veci na § 492 ods. 2 BGB v znení platnom od 30. júla 2010 do 12. júna 2014, ktorý ďalej odkazuje na ďalšie vnútroštátne právne predpisy — v prejednanom prípade na článok 247 § 3 až § 13 EGBGB v znení platnom od 4. augusta 2011 do 12. júna 2014 —, nevyhnutne vedie k tomu, že spotrebiteľ musí nad rámec jednoduchého preštudovania ustanovení zákona vykonať aj právnu subsumpciu, napríklad pokiaľ ide o otázku, či sa mu poskytol úver za podmienok, ktoré sú bežné pre zmluvy zabezpečené nehnuteľnosťou a ich dočasné financovanie, alebo či ide o viazané zmluvy, aby mu bolo jasné, aké údaje treba povinne uviesť, aby v prípade jeho zmluvy o úvere začala plynúť lehota na odstúpenie od zmluvy?

(1) Ú. v. EÚ L 133, 2008, s. 66.

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Verwaltungsgericht Berlin (Nemecko) 11. marca 2019 — WQ/Land Berlin

(Vec C-216/19)

(2019/C 206/28)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Verwaltungsgericht Berlin

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: WQ

Žalovaný: Land Berlin

Prejudiciálne otázky

1. Má vlastník hektára, na ktorý možno poskytnúť podporu, k dispozícii tento hektár v zmysle článku 24 ods. 2 prvej vety nariadenia č. 1307/2013⁽¹⁾, ak žiadna tretia osoba nemá užívacie právo k hektáru, na ktorý možno poskytnúť podporu, najmä nie užívacie právo odvodené od vlastníka, alebo plochu nemá k dispozícii tretia osoba alebo nikto, ak tretia osoba v skutočnosti vykonáva poľnohospodársku činnosť na tejto ploche bez užívacieho práva?
2. Má sa formulácia „akákoľvek plocha, ktorá oprávňovala poľnohospodára na platby v roku 2008 v rámci režimu jednotnej platby alebo režimu jednotnej platby na plochu ustanovených v hlave III a v hlave IV A nariadenia (ES) č. 1782/2003⁽²⁾“ v článku 32 ods. 2 písm. b) nariadenia č. 1307/2013 vykladať v tom zmysle, že plocha v roku 2008 musela spĺňať predpoklady, ktoré hlava III, resp. hlava IV A nariadenia (ES) č. 1782/2003 vyžadujú v súvislosti s nárokom na platby v rámci režimu jednotnej platby alebo režimu jednotnej platby na plochu?
3. V prípade zápornej odpovede na druhú otázku: Má sa formulácia „akákoľvek plocha, ktorá oprávňovala poľnohospodára na platby v roku 2008 v rámci režimu jednotnej platby alebo režimu jednotnej platby na plochu ustanovených v hlave III a v hlave IV A nariadenia (ES) č. 1782/2003“ v článku 32 ods. 2 písm. b) nariadenia č. 1307/2013 vykladať v tom zmysle, že na účely klasifikovania zalesnenej pôdy podľa článku 31 nariadenia (ES) č. 1257/1999⁽³⁾ ako hektár, na ktorý možno poskytnúť podporu, v zmysle článku 32 ods. 2 písm. b) bodu ii) nariadenia (ES) č. 1307/2013 sa vyžaduje, aby bol prostredníctvom plochy využitý nárok na vyňatie pôdy z produkcie alebo iný platobný nárok v zmysle článku 44 ods. 1 alebo článku 54 ods. 1 nariadenia (ES) č. 1782/2003?
4. V prípade zápornej odpovede na tretiu otázku: Má sa formulácia „akákoľvek plocha, ktorá oprávňovala poľnohospodára na platby v roku 2008 v rámci režimu jednotnej platby alebo režimu jednotnej platby na plochu ustanovených v hlave III a v hlave IV A nariadenia (ES) č. 1782/2003“ v článku 32 ods. 2 písm. b) nariadenia č. 1307/2013 vykladať v tom zmysle, že na účely klasifikovania zalesnenej pôdy podľa článku 31 nariadenia (ES) č. 1257/1999 ako hektár, na ktorý možno poskytnúť podporu, v zmysle článku 32 ods. 2 písm. b) bodu ii) nariadenia (ES) č. 1307/2013 sa vyžaduje, aby poľnohospodár v roku 2008 podal žiadosť podľa článku 22 ods. 1 a/alebo článku 34 ods. 1 nariadenia (ES) č. 1782/2003 a spĺňal ostatné predpoklady priamej platby podľa hlavy III alebo IV A?

⁽¹⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1307/2013 zo 17. decembra 2013, ktorým sa ustanovujú pravidlá priamych platieb pre poľnohospodárov na základe režimov podpory v rámci spoločnej poľnohospodárskej politiky a ktorým sa zrušuje nariadenie Rady (ES) č. 637/2008 a nariadenie Rady (ES) č. 73/2009 (Ú. v. EÚ L 347, 2013, s. 608).

⁽²⁾ Nariadenie Rady (ES) č. 1782/2003 z 29. septembra 2003, ktorým sa stanovujú spoločné pravidlá režimov priamej podpory v rámci Spoločnej poľnohospodárskej politiky a ktorým sa zavádzajú niektoré režimy podpory pre poľnohospodárov a ktorým sa menia a dopĺňajú nariadenia (EHS) č. 2019/93, (ES) č. 1452/2001, (ES) č. 1453/2001, (ES) č. 1454/2001, (ES) č. 1868/94, (ES) č. 1251/1999, (ES) č. 1254/1999, (ES) č. 1673/2000, (EHS) č. 2358/71 a (ES) č. 2529/2001 (Ú. v. EÚ L 270, 2003, s. 1; Mím. vyd. 03/040, s. 269).

⁽³⁾ Nariadenie Rady (ES) č. 1257/1999 zo 17. mája 1999 o podpore rozvoja vidieka z Európskeho poľnohospodárskeho usmerňovacieho a záručného fondu (EPUZF) a ktorým sa menia a rušia niektoré nariadenia (Ú. v. ES L 160, s. 80; Mím. vyd. 03/025, s. 391).

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Taliansko) 11. marca 2019 — Parsec Fondazione Parco delle Scienze e della Cultura/Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti, Autorità nazionale anticorruzione (ANAC)

(Vec C-219/19)

(2019/C 206/29)

Jazyk konania: taliančina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Navrhovateľka: Parsec Fondazione Parco delle Scienze e della Cultura

Odporcovia: Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti, Autorità nazionale anticorruzione (ANAC)

Prejudiciálna otázka

Odporuje „odôvodnenie“ 14 v spojení s článkami 19 ods. 1 a 80 ods. 2 smernice 2014/24/EÚ takej právnej úprave, akou je právna úprava uvedená v článku 46 legislatívneho dekrétu č. 50 z 18. apríla 2016, prostredníctvom ktorého Taliansko prebralo do svojho vnútroštátneho právneho poriadku smernice 2014/23/EÚ, 2014/24/EÚ a 2014/25/EÚ, ktorá umožňuje iba hospodárskym subjektom zriadeným v právnych formách uvedených v tomto istom článku účasť na verejnom obstarávaní na zadanie „architektonických a inžinierskych služieb“ s účinkom vylúčenia hospodárskych subjektov poskytujúcich tieto služby v inej právnej forme z účasti na týchto verejných obstarávaníach?

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Verwaltungsgericht Hannover (Nemecko) 20. marca 2019 — EZ/Bundesrepublik Deutschland

(Vec C-238/19)

(2019/C 206/30)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Verwaltungsgericht Hannover

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: EZ

Žalovaná: Bundesrepublik Deutschland

Prejudiciálne otázky

1. Má sa článok 9 ods. 2 písm. e) smernice 2011/95/EÚ⁽¹⁾ vykladať v tom zmysle, že „odmietnutie vykonania vojenskej služby v čase konfliktu“ si nevyžaduje, aby dotknutá osoba odmietla vykonať vojenskú službu vo formalizovanom postupe odmietnutia, ak právna úprava štátu pôvodu neupravuje právo na odmietnutie vykonania vojenskej služby?

2. V prípade kladnej odpovede na prvú otázku:

Chrání článok 9 ods. 2 písm. e) smernice 2011/95/EÚ prostredníctvom „odmietnutia vykonania vojenskej služby v čase konfliktu“ aj tie osoby, ktoré sa po uplynutí lehoty na odklad vojenskej služby neprihlásia na vojenskej správe štátu pôvodu a útekom sa vyhnú nútenému odvodu?

3. V prípade kladnej odpovede na druhú otázku:

Má sa článok 9 ods. 2 písm. e) smernice 2011/95/EÚ vykladať v tom zmysle, že pre osobu podliehajúcu brannej povinnosti, ktorá nemá informácie o svojej budúcej oblasti vojenského nasadenia, by vojenská služba priamo alebo nepriamo zahŕňala „trestné činy alebo akty, na ktoré sa vzťahujú dôvody vylúčenia, ako sú stanovené v článku 12 ods. 2“ už len z toho dôvodu, že ozbrojené sily jej štátu pôvodu sa opakovane a systematicky dopúšťajú takýchto zločinov alebo činov, pričom nasadzujú osoby podliehajúce brannej povinnosti?

4. Má sa článok 9 ods. 3 smernice 2011/95/EÚ vykladať v tom zmysle, že aj v prípade prenasledovania podľa článku 9 ods. 2 písm. e) smernice 2011/95/EÚ musí podľa článku 2 písm. d) smernice 2011/95/EÚ existovať spojenie medzi dôvodmi uvedenými v článku 10 smernice 2011/95/EÚ a činmi, ktoré sa podľa článku 9 ods. 1 a 2 smernice 2011/95/EÚ považujú za prenasledovanie, alebo stav, keď chýba ochrana proti takýmto činom?

5. V prípade kladnej odpovede na štvrtú otázku: ide o spojenie, v zmysle článku 9 ods. 3 v spojení s článkom 2 písm. d) smernice 2011/95/EÚ, medzi prenasledovaním formou stíhania alebo potrestania za odmietnutie vykonať vojenskú službu, a dôvodom prenasledovania už v tom prípade, ak stíhanie alebo potrestanie nadväzuje na odmietnutie?

⁽¹⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2011/95/EÚ z 13. decembra 2011 o normách pre oprávnenie štátnych príslušníkov tretej krajiny alebo osôb bez štátneho občianstva mať postavenie medzinárodnej ochrany, o jednotnom postavení utečencov alebo osôb oprávnených na doplnkovú ochranu a o obsahu poskytovanej ochrany, Ú. v. EÚ L 337, 2011, s. 9.

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunalul București (Rumunsko) 20. marca 2019 — CHEP Equipment Pooling NV/Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București — Serviciul Soluționare Contestații, Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București — Administrația Fiscală pentru Contribuabili Nerezidenți

(Vec C-242/19)

(2019/C 206/31)

Jazyk konania: rumunčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Tribunalul București

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: CHEP Equipment Pooling NV

Žalovaní: Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București — Serviciul Soluționare Contestații, Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București — Administrația Fiscală pentru Contribuabili Nerezidenți

Prejudiciálne otázky

1. Ide v prípade prepravy paliet z jedného členského štátu do iného členského štátu na účely ich následného prenájmu v členskom štáte určenia zdaniteľnej osobe so sídlom v Rumunsku, ktorá je v Rumunsku identifikovaná na účely DPH, o prepravu, ktorá sa nepovažuje za premiestnenie, v súlade s článkom 17 ods. 2 smernice 2006/112/ES ⁽¹⁾?
2. Bez ohľadu na odpoveď na prvú prejudiciálnu otázku, považuje sa za zdaniteľnú osobu podľa článku 2 bodu 1 smernice 2008/9/ES ⁽²⁾ zdaniteľná osoba v zmysle článku 9 ods. 1 smernice 2006/112/ES, ktorá nie je usadená v členskom štáte vrátenia dane, ale má sídlo na území iného členského štátu, hoci je táto osoba identifikovaná na účely DPH, alebo mala by sa identifikovať na účely DPH v členskom štáte vrátenia dane?
3. Predstavuje okolnosť spočívajúca v neexistujúcej identifikácii na účely DPH v členskom štáte vrátenia dane, s ohľadom na ustanovenia smernice 2008/9/ES, dodatočnú podmienku k podmienkam stanoveným v článku 3 smernice 2008/9/ES, aby zdaniteľná osoba usadená v inom členskom štáte, t. j. neusadená v členskom štáte vrátenia dane, mohla mať v situácii, aká nastala v prejednávanej veci, nárok na vrátenie dane?
4. Má sa článok 3 smernice 2008/9/ES vykladať v tom zmysle, že bráni praxi vnútroštátneho správneho orgánu spočívajúcej v nepriznaní nároku na vrátenie DPH z dôvodu nesplnenia podmienky stanovenej výlučne vo vnútroštátnej právnej úprave?

⁽¹⁾ Smernica Rady 2006/112/ES z 28. novembra 2006 o spoločnom systéme dane z pridanej hodnoty (Ú. v. EÚ L 347, 2006, s. 1).

⁽²⁾ Smernica Rady 2008/9/ES z 12. februára 2008, ktorou sa ustanovujú podrobné pravidlá pre vrátenie dane z pridanej hodnoty ustanovené v smernici 2006/112/ES zdaniteľným osobám, ktoré nie sú usadené v členskom štáte vrátenia dane, ale ktoré sú usadené v inom členskom štáte (Ú. v. EÚ L 44, 2008, s. 23).

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunalul București (Rumunsko) 25. marca 2019 —
JE/KF**

(Vec C-249/19)

(2019/C 206/32)

Jazyk konania: rumunčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Tribunalul București

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa v prvom stupni a odvolateľka: JE

Žalovaný v prvom stupni a odporca: KF

Prejudiciálne otázky

Podat' na Súdny dvor Európskej únie návrh na začatie prejudiciálneho konania vo veci výkladu ustanovení článku 10 nariadenia č. 1259/2010 ⁽¹⁾, podľa ktorého „ak v rozhodnom práve v zmysle článku 5 alebo 8 nie je ustanovený inštitút rozvodu alebo rozhodné právo neumožňuje jednému z manželov z dôvodu jeho pohlavia rovnaký prístup k rozvodu alebo rozluke, uplatňuje sa právny poriadok štátu konajúceho súdu“, konkrétne nasledujúcu otázku týkajúcu sa objasnenia výrazu „v rozhodnom práve v zmysle článku 5 alebo 8 nie je ustanovený inštitút rozvodu“:

- Má sa uvedené ustanovenie vykladať reštriktívne a doslovne, t. j. iba pokiaľ ide o prípad, ak cudzie rozhodné právo neupravuje nijakým spôsobom rozvod manželstva, alebo sa má vykladať extenzívne, čiže tak, že sa vzťahuje aj na situáciu, keď cudzie rozhodné právo rozvod síce pripúšťa, ale iba za mimoriadne obmedzujúcich podmienok predpokladajúcich povinné konanie o rozluke predchádzajúce rozvodu, t. j. konanie, ktoré právny poriadok štátu konajúceho súdu zodpovedajúcim spôsobom procesne neupravuje?

⁽¹⁾ Nariadenie Rady (EÚ) č. 1259/2010 z 20. decembra 2010, ktorým sa vykonáva posilnená spolupráca v oblasti rozhodného práva pre rozvod a rozluhu (Ú. v. EÚ L 343, 2010, s. 10).

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunal da Relação de Guimarães (Portugalsko)
26. marca 2019 — MH, NI/OJ, Novo Banco, S.A.**

(Vec C-253/19)

(2019/C 206/33)

Jazyk konania: portugálčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Tribunal da Relação de Guimarães

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Odvolatelia: MH, NI

Odporcovia v odvolacom konaní: OJ, Novo Banco, S.A.

Prejudiciálna otázka

Majú sudy členského štátu na základe nariadenia Európskeho parlamentu a Rady č. 2015/848 ⁽¹⁾ právomoc začať hlavné insolvenčné konanie týkajúce sa štátneho príslušníka, ktorého jediná nehnuteľnosť sa nachádza v uvedenom štáte, aj keď tento štátny príslušník, ako aj jeho najbližší rodinní príslušníci majú obvyklý pobyt v inom členskom štáte, kde je tento štátny príslušník zamestnaný?

⁽¹⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2015/848 z 20. mája 2015 o insolvenčnom konaní (Ú. v. EÚ L 141, 2015, s. 19).

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal High Court (Írsko) 26. marca 2019 — Friends of the Irish Environment Limited/An Bord Pleanála

(Vec C-254/19)

(2019/C 206/34)

Jazyk konania: angličtina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

High Court (Ireland)

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Friends of the Irish Environment Limited

Žalovaná: An Bord Pleanála

Prejudiciálne otázky

1. Predstavuje rozhodnutie o predĺžení platnosti povolenia dohodu o projekte, ktorá by mohla viesť k uplatneniu článku 6 ods. 3 smernice Rady 92/43/EHS ⁽¹⁾ z 21. mája 1992 o ochrane prirodzených biotopov a voľne žijúcich živočíchov a rastlín (ďalej len „smernica o biotopoch“)?
2. Ovplyvňuje odpoveď na prvú otázku niektorý z týchto dôvodov?
 - a) Povolenie (ktorého trvanie sa má predĺžiť) bolo udelené na základe ustanovenia vnútroštátneho práva, ktoré riadne neprebralo smernicu o biotopoch v tom zmysle, že právna úprava nesprávne zamenila primerané vyhodnotenie na účely smernice o biotopoch s posudzovaním vplyvov na životné prostredie na účely smernice o EIA (smernica 2011/92/EÚ ⁽²⁾).¹
 - b) Povolenie tak, ako bolo pôvodne udelené, neobsahuje informáciu o tom, či bola žiadosť o povolenie riešená v rámci 1. alebo 2. etapy článku 6 ods. 3 smernice o biotopoch a neobsahuje „úplné, presné a definitívne zistenia a závery, ktoré by mohli odstrániť akúkoľvek dôvodnú vedeckú pochybnosť, pokiaľ ide o následky prác plánovaných na dotknutej lokalite“ tak, ako to vyžaduje rozsudok vo veci C-404/09, Komisia/Španielsko ⁽³⁾.

- c) Pôvodná doba platnosti povolenia uplynula a v dôsledku toho prestalo mať povolenie účinok na celý rozvoj. Podľa povolenia nie je možné vykonať žiadne práce až do jeho možného predĺženia.
- d) V súlade s povolením sa nikdy nevykonali žiadne práce.
3. V prípade kladnej odpovede na prvú otázku, aké úvahy [je] príslušný orgán povinný zohľadniť pri vykonávaní skríningu v 1. etape podľa článku 6 ods. 3 smernice o biotopoch? Vyžaduje sa napríklad od príslušného orgánu, aby zohľadnil niektoré alebo všetky z nasledujúcich úvah: (i) či existujú zmeny navrhovaných prác a použitia; (ii) či došlo k zmene environmentálneho pozadia, napr. z hľadiska určenia lokalít európskeho významu po dátume rozhodnutia o udelení súhlasu; (iii) či došlo k významným zmenám vo vedeckých poznatkoch, napr. aktuálnejšie prieskumy týkajúce sa oprávnených záujmov lokalít európskeho významu? Prípadne je príslušný orgán povinný posúdiť vplyvy celého projektu na životné prostredie?
4. Je potrebné rozlišovať medzi (i) povolením, ktoré stanovuje lehotu na dobu činnosti (fáza prevádzky) a (ii) povolením, ktoré iba stanovuje lehotu na dobu, počas ktorej je možné vykonávať stavebné práce (fáza výstavby) avšak za predpokladu, že stavebné práce budú dokončené v rámci tejto lehoty, neukladá žiadnu časovú lehotu na činnosť alebo prevádzku?
5. Do akej miery, ak je vôbec stanovená, podlieha povinnosť vnútroštátneho súdu vykladať právne predpisy v čo najväčšej možnej miere v súlade s ustanoveniami smernice o biotopoch a Aarhuského dohovoru podmienke že účastníci konania musia výslovne nastoliť tieto otázky výkladu? Konkrétnejšie, ak vnútroštátne právo stanovuje dva rozhodovacie procesy, z ktorých iba jeden zabezpečuje dodržiavanie smernice o biotopoch, je vnútroštátny súd povinný vykladať vnútroštátnu právnu úpravu v tom zmysle, že sa možno odvolávať len na rozhodovací proces, ktorý je v súlade s právnou úpravou, bez ohľadu na to, že sa takéhoto presného výkladu účastníci konania v prejednávanej veci výslovne nedomáhali?
6. Ak je odpoveď na bod A) druhej otázky vyššie taká, že je relevantné posúdiť, či bolo rozhodnutie (doba platnosti ktorého má byť predĺžená) vydané podľa ustanovení vnútroštátneho práva, ktoré riadne neprebrali smernicu o biotopoch, je vnútroštátny súd povinný neuplatniť pravidlo vnútroštátneho procesného práva, ktoré vylučuje, aby namietateľ spochybnil platnosť predchádzajúceho (uplynutého) povolenia v rámci následnej žiadosti o vydanie povolenia? Je takéto pravidlo vnútroštátneho procesného práva nezlučiteľné s povinnosťou poskytnúť prostriedky nápravy, ktorá bola nedávno opätovne potvrdená v rozsudku vo veci C-348/15, Stadt Wiener (*)?

(¹) Ú. v. ES L 206, 1992, s. 7; Mim. vyd. 15/002, s. 102.

(²) Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2011/92/EÚ z 13. decembra 2011 o posudzovaní vplyvov určitých verejných a súkromných projektov na životné prostredie (Ú. v. EÚ L 26, 2012, s. 1).

(³) EU:C:2011:768.

(⁴) EU:C:2016:882.

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Upper Tribunal (Immigration and Asylum Chamber)
London (Spojené kráľovstvo) 26. marca 2019 — Secretary of State for the Home Department/O A**

(Vec C-255/19)

(2019/C 206/35)

Jazyk konania: angličtina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Upper Tribunal (Immigration and Asylum Chamber) London

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Odvolaťel: Secretary of State for the Home Department

Odporca: O A

Prejudiciálne otázky

1. Má sa „ochrana štátu štátneho občianstva“ v zmysle článku 11 ods. 1 písm. e) a článku 2 písm. e) smernice 2004/83/ES ⁽¹⁾ chápať ako ochrana zo strany štátu?
2. Pri rozhodovaní otázky, či existuje opodstatnená obava z prenasledovania v zmysle článku 2 písm. e) smernice 2004/83/ES, a otázky, či existuje ochrana proti takémuto prenasledovaniu podľa článku 7 smernice 2004/83/ES, sa má „test ochrany“ alebo „skúmanie ochrany“ uplatniť na obe otázky? Ak áno, riadi sa v každom z uvedených prípadov rovnakými kritériami?
3. Ak ponecháme bokom uplatniteľnosť ochrany zo strany neštátnych aktérov podľa článku 7 ods. 1 písm. b) a za predpokladu, že odpoveď na otázku 1) vyššie je kladná, má sa účinnosť alebo dostupnosť ochrany posudzovať výlučne odkazom na ochranné úkony/funkcie štátnych aktérov, alebo je možné zohľadňovať ochranné úkony/funkcie, ktoré vykonávajú súkromní aktéri (občianska spoločnosť), ako sú rodiny a/alebo klany?
4. Sú [ako sa predpokladá v otázkach 2) a 3)] kritériá, ktorými sa riadi „skúmanie ochrany“, ktoré sa má vykonať pri posudzovaní zániku v kontexte článku 11 ods. 1 písm. e), rovnaké ako v kontexte článku 7?

⁽¹⁾ Smernica Rady 2004/83/ES z 29. apríla 2004 o minimálnych ustanoveniach pre oprávnenie a postavenie štátnych príslušníkov tretej krajiny alebo osôb bez štátneho občianstva ako utečencov alebo osôb, ktoré inak potrebujú medzinárodnú ochranu, a obsah poskytovanej ochrany (Ú. v. ES L 304, 2004, s.12; Mím. vyd. 19/007, s. 96).

Žaloba podaná 26. marca 2019 — Európska komisia/Írsko

(Vec C-257/19)

(2019/C 206/36)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Európska komisia (v zastúpení: S. L. Kalèda, N. Yerrell, splnomocnení zástupcovia)

Žalované: Írsko

Návrhy žalobkyne

Žalobkyňa navrhuje, aby Súdny dvor

- rozhodol, že Írsko si tým, že nezriadilo vyšetrovací orgán, ktorý je nezávislý, pokiaľ ide o jeho organizáciu, právnu štruktúru a prijímanie rozhodnutí, od všetkých strán, ktorých záujmy by mohli byť v konflikte s jemu zverenými úlohami, nesplnilo povinnosti, ktoré mu vyplývajú z článku 8 ods. 1 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2009/18/ES ⁽¹⁾, ktorou sa ustanovujú základné zásady upravujúce vyšetrovanie nehôd v sektore námornej dopravy a ktorou sa mení a dopĺňa smernica Rady 1999/35/ES a smernica Európskeho parlamentu a Rady 2002/59/ES,
- zaviazal Írsko na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

V súlade s článkom 8 ods. 1 smernice 2009/18/ES členské štáty zabezpečia, aby zodpovednosť za výkon bezpečnostných vyšetrovaní veľmi vážnych námorných nehôd mal nestranný stály vyšetrovací orgán. Aby vyšetrovací orgán vykonával bezpečnostné vyšetrovanie nezávisle, článok 8 ods. 1 požaduje, že musí byť nezávislý, pokiaľ ide o jeho organizáciu, právnu štruktúru a prijímanie rozhodnutí, od všetkých strán, ktorých záujmy by mohli byť v konflikte s jemu zverenými úlohami.

Komisia zastáva názor, že Marine Casualty Investigation Board zriadená Írskom túto požiadavku nespĺňa z dôvodu, že dvaja z jeho piatich členov majú tiež všeobecnú regulačnú a vymáhaciu zodpovednosť vo vzťahu k námornej bezpečnosti plavidiel, ktoré sa plavia pod írskou vlajkou, a k bezpečnostným inšpekciám v írskych vodách.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 131, 2009, s. 114.

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Fővárosi Törvényszék (Maďarsko) 28. marca 2019 — T-Systems Magyarország Zrt. a iní/Közbeszerzési Hatóság Közbeszerzési Döntőbizottság a iní

(Vec C-263/19)

(2019/C 206/37)

Jazyk konania: maďarčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Fővárosi Törvényszék

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobcovia: T-Systems Magyarország Zrt., BKK Budapesti Közlekedési Központ Zrt., Közbeszerzési Hatóság Közbeszerzési Döntőbizottság

Žalovaní: Közbeszerzési Hatóság Közbeszerzési Döntőbizottság, BKK Budapesti Közlekedési Központ Zrt., T-Systems Magyarország Zrt.

Vedľajší účastník konania: Közbeszerzési Hatóság Elnöke

Prejudiciálne otázky

1. Odporuje článku 41 ods. 1 a článku 47 Charty základných práv Európskej únie, ako aj odôvodneniam 10, 29, 107, 109 a 111 a článku 1 ods. 2 a článku 72 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2014/24/EÚ z 26. februára 2014 o verejnom obstarávaní a o zrušení smernice 2004/18/ES ⁽¹⁾ vnútroštátny predpis alebo prax týkajúca sa výkladu a uplatňovania tohto predpisu, ktorá s prihliadnutím na zmluvný právny vzťah medzi zmluvnými stranami stanovuje, že nielen obstarávateľ sa dopustil porušenia z dôvodu protiprávneho neuskutočnenia verejného obstarávania, keďže údajne porušil predpisy týkajúce sa úpravy zmlúv, a z dôvodu nedodržania ustanovení, ktorými sa spravuje úprava zmlúv, ale dopustil sa ho aj úspešný uchádzač, ktorý s obstarávateľom uzavrel zmluvu, na základe toho, že na protiprávnu úpravu zmlúv sa vyžaduje spoločný postup zmluvných strán[?]
2. V prípade zápornej odpovede na prvú otázku, odporuje odôvodneniam 19, 20 a 21 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2007/66/ES z 11. decembra 2007, ktorou sa menia a dopĺňajú smernice Rady 89/665/EHS a 92/13/EHS, pokiaľ ide o zvýšenie účinnosti postupov preskúmania v oblasti zadávania verejných zákaziek ⁽²⁾, článku 2 ods. 2 smernice Rady 89/665/EHS z 21. decembra 1989 o koordinácii zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení týkajúcich sa uplatňovania postupov preskúmania v rámci verejného obstarávania tovarov a prác ⁽³⁾ a článku 2 ods. 2 smernice Rady 92/13/EHS z 25. februára 1992, ktorou sa koordinujú zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia o uplatňovaní právnych predpisov spoločenstva, o postupoch verejného obstarávania subjektov pôsobiacich vo vodnom, energetickom, dopravnom a telekomunikačnom sektore ⁽⁴⁾, s prihliadnutím na článok 41 ods. 1 a článok 47 Charty základných práv Európskej únie, ako aj odôvodnenia 10, 29, 107, 109 a 111 a článok 1 ods. 2 a článok 72 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2014/24/EÚ z 26. februára 2014 o verejnom obstarávaní a o zrušení smernice 2004/18/ES vnútroštátny predpis alebo prax týkajúca sa výkladu a uplatňovania tohto predpisu, ktorá dovoľuje, aby sa aj na úspešného uchádzača, ktorý uzavrie s obstarávateľom zmluvu, uplatnila sankcia (pokuta), ktorá je odlišná od skrátenia doby platnosti zmluvy, z dôvodu protiprávneho neuskutočnenia verejného obstarávania a nedodržania ustanovení o úprave zmlúv[?]
3. V prípade, ak bude odpoveď na prvé dve otázky záporná, vnútroštátny súd žiada Súdny dvor Európskej únie, aby mu tiež poskytol usmernenie, pokiaľ ide o otázku, či na stanovenie výšky sankcie (pokuty) postačuje okolnosť, že medzi zmluvnými stranami existuje zmluvný právny vzťah, bez toho, aby sa preskúmalo, ako postupovali zmluvné strany pri úprave zmluvy a akou mierou sa nej podieľali.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 94, 2014, s. 65.

⁽²⁾ Ú. v. EÚ L 335, 2007, s. 31.

⁽³⁾ Ú. v. ES L 385, 1989, s. 33; Mim. vyd. 06/001, s. 246.

⁽⁴⁾ Ú. v. ES L 76, 1992, s. 14; Mim. vyd. 06/001, s. 315.

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal High Court (Írsko) 29. marca 2019 — Recorded Artists Actors Performers Ltd/Phonographic Performance (Ireland) Ltd, Minister for Jobs Enterprise and Innovation, Ireland, Attorney General

(Vec C-265/19)

(2019/C 206/38)

Jazyk konania: angličtina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

High Court (Írsko)

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: Recorded Artists Actors Performers Ltd

Žalovaní: Phonographic Performance (Ireland) Ltd, Minister for Jobs Enterprise and Innovation, Ireland, Attorney General

Prejudiciálne otázky

1. Je povinnosť vnútroštátneho súdu vykladať smernicu 2006/115/ES ⁽¹⁾ o nájomnom práve a výpožičnom práve a o určitých právach súvisiacich s autorskými právami v oblasti duševného vlastníctva („smernica“) z hľadiska účelu a cieľa Rímskeho dohovoru ⁽²⁾ a/alebo WPPT ⁽³⁾ obmedzená na pojmy, ktoré smernica výslovne používa, alebo sa alternatívne vzťahuje aj na pojmy, ktoré možno nájsť výlučne v uvedených medzinárodných dohodách? Do akej miery sa má konkrétne článok 8 smernice vykladať z hľadiska požiadavky „vnútroštátneho zaobchádzania“, tak ako je uvedená v článku 4 WPPT?
2. Má členský štát k dispozícii voľnú úvahu, aby stanovil kritériá na určenie, ktorých výkonných umelcov možno považovať za „príslušných výkonných umelcov“ v zmysle článku 8 smernice? Môže konkrétne členský štát obmedziť právo podieľať sa na primeranej odmene len na prípady, v ktorých (i) sa buď výkon uskutoční v Európskom hospodárskom spoločenstve („EHP“), alebo (ii) výkonní umelci majú prechodný alebo trvalý pobyt v krajine EHP?
3. Aká je miera voľnej úvahy členského štátu, keď reaguje na výhradu, ktorú uplatní iná zmluvná strana podľa článku 15 ods. 3 WPPT? Je konkrétne členský štát povinný vo svojej reakcii presne použiť výrazy použité druhou zmluvnou stranou v jej výhrade? Má zmluvná strana povinnosť neuplatniť pravidlo 30 dní uvedené v článku 5 Rímskeho dohovoru, ak môže vyústiť do situácie, v ktorej výrobca zmluvnej strany uplatňujúcej výhradu získa v zmysle článku 15 ods. 1 odmenu, pričom výkonní umelci podieľajúci sa na rovnakom zvukovom zázname odmenu nezískajú? Môže alternatívne zmluvná strana, ktorá reaguje na výhradu, poskytnúť štátnym príslušníkom zmluvnej strany, ktorá uplatnila výhradu, rozsiahlejšie práva ako poskytla táto zmluvná strana, to znamená môže reagujúca zmluvná strana poskytnúť práva, ktoré zmluvná strana uplatňujúca výhradu neposkytuje v rovnakej miere?
4. Je za akýchkoľvek okolností prípustné vyhradiť právo na primeranú odmenu len pre výrobcov zvukového záznamu, a teda odmietnuť toto právo výkonným umelcom, ktorých výkon bol zachytený na tento zvukový záznam?

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 376, 2006, s. 28.

⁽²⁾ Medzinárodný dohovor o ochrane výkonných umelcov, výrobcov zvukových záznamov a rozhlasových organizácií (1961).

⁽³⁾ Zmluva WIPO o umeleckých výkonoch a zvukových záznamoch z roku 1996.

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Supremo Tribunal de Justiça (Portugalsko) 2. apríla 2019 — Sportingbet PLC, Internet Opportunity Entertainment Ltd/Santa Casa da Misericórdia de Lisboa, Sporting Club de Braga, Sporting Club de Braga — Futebol, SAD

(Vec C-275/19)

(2019/C 206/39)

Jazyk konania: portugálčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Supremo Tribunal de Justiça

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Navrhovateľky v konaní o kasačnom opravnom prostriedku: Sportingbet PLC, Internet Opportunity Entertainment Ltd

Ďalší účastníci: Santa Casa da Misericórdia de Lisboa, Sporting Club de Braga, Sporting Club de Braga — Futebol, SAD

Prejudiciálne otázky

1. Vzhľadom na to, že Portugalsko neinformovalo Európsku komisiu o technických predpisoch uvedených v legislatívnom dekrete 442/89 z 2. decembra, nemôžu sa tieto normy, najmä uvedený článok 3 [v citovanom znení] a článok 9, uplatniť, takže jednotlivci sa môžu domáhať ich neuplatnenia?
2. Vzhľadom na to, že Portugalsko neinformovalo Európsku komisiu o technických predpisoch uvedených v legislatívnom dekrete 282/2003 z 8. novembra, nemajú sa uvedené normy, najmä už citované články 2 a 3, uplatniť na poskytovateľov služieb v Portugalsku?

Žaloba podaná 1. apríla 2019 — Európska komisia/Spojené kráľovstvo Veľkej Británie a Severného Írska

(Vec C-276/19)

(2019/C 206/40)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Európska komisia (v zastúpení: A. X. P. Lewis, J. Jokubauskaitė, splnomocnení zástupcovia)

Žalované: Spojené kráľovstvo Veľkej Británie a Severného Írska

Návrhy žalobkyne

- určiť, že Spojené kráľovstvo Veľkej Británie a Severného Írska si tým, že zaviedlo nové zjednodušené pravidlá, ktoré rozširujú nulovú sadzbu, a výnimku od bežnej požiadavky registrácie dane z pridanej hodnoty stanovenej pôvodným Terminal Markets Order 1973, bez toho, aby požiadali Komisiu o súhlas Rady, nesplnilo povinnosti, ktoré mu vyplývajú z článku 395 ods. 2 smernice Rady 2006/112/ES⁽¹⁾ z 28. novembra 2006 o spoločnom systéme dane z pridanej hodnoty (ďalej len „smernica o DPH“),
- zaviazat Spojené kráľovstvo Veľkej Británie a Severného Írska na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Dňa 28. decembra 1977 oznámilo Spojené kráľovstvo osobitné opatrenia vrátane Value Added Tax (Terminal Markets) Order 1973, ktorý umožňuje na základe určitých podmienok uskutočňovať termínové obchody na určitých trhoch v Spojenom kráľovstve oslobodené od DPH a od registrácie subjektov podliehajúcich DPH.

Value Added Tax (Terminal Markets) Order 1973 bol niekoľko krát zmenený, pričom bol rozšírený o niekoľko komoditných trhov, ktoré neboli uvedené v pôvodnom oznámení.

Komisia uvádza, že zmeny v Value Added Tax (Terminal Markets) Order 1973 rozširujú rozsah pôvodnej výnimky, ktorú Spojené kráľovstvo oznámilo v roku 1977. Tieto zmeny mali byť následne oznámené Komisii na základe článku 395 ods. 1 smernice o DPH, pričom táto povinnosť nebola splnená.

(¹) Ú. v. EÚ L 347, 2006, s. 1.

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunale di Napoli (Taliansko) 3. apríla 2019 — YT a i./Ministero dell'Istruzione, dell'Università e della Ricerca, Ufficio Scolastico Regionale per la Campania

(Vec C-282/19)

(2019/C 206/41)

Jazyk konania: taliančina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Tribunale di Napoli

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobcovia: YT a iní

Žalovaní: Ministero dell'Istruzione, dell'Università e della Ricerca, Ufficio Scolastico Regionale per la Campania

Prejudiciálne otázky

1. Predstavuje odlišné zaobchádzanie vyhradené iba učiteľom katolíckeho náboženstva, akými sú žalobcovia, diskrimináciu na základe náboženského vyznania podľa článku 21 Charty základných práv Európskej únie a smernice 2000/78/ES (¹), resp. okolnosť, že osvedčenie o spôsobilosti, ktorého pracovník je už držiteľom, možno odňať, je spôsobilým dôvodom na to, aby sa iba s učiteľmi katolíckeho náboženstva, akými sú žalobcovia, zaobchádzalo odlišne ako s ostatnými pedagogickými pracovníkmi, bez toho aby mali úžitok zo zamedzovacieho opatrenia stanoveného v doložke 5 rámcovej dohody o práci na dobu určitú, uzavretej 18. marca 1999 a uvedenej v prílohe smernice Rady 1999/70/ES z 28. júna 1999 o rámcovej dohode o práci na dobu určitú, ktorú uzavreli ETUC, UNICE a CEEP (²)?
2. Za predpokladu existencie priamej diskriminácie podľa článku 2 ods. 2 písm. a) smernice 2000/78/ES na základe náboženského vyznania (čl. 1), ako aj v zmysle Charty základných práv Európskej únie, sa kladie Súdnemu dvoru otázka o prostriedkoch, ktoré môže vnútroštátny súd použiť na odstránenie jej následkov vzhľadom na to, že všetci učители iní ako učители katolíckeho náboženstva boli adresátmi mimoriadneho plánu prijímania pedagogických pracovníkov podľa zákona č. 107/2015 a boli zaradení do stálej služby s naväzujúcou zmlouvou na dobu neurčitú, a teda, má vnútroštátny súd založiť pracovný vzťah na dobu neurčitú so žalovaným orgánom verejnej správy?

3. Má sa doložka 5 rámcovej dohody uvedená v smernici 1999/70/ES vykladať v tom zmysle, že bráni vnútroštátnej právnej úprave, akou je tá, o ktorú ide, podľa ktorej sa všeobecne právne predpisy upravujúce pracovné vzťahy a zamerané na sankcionovanie zneužívania zmlúv na dobu určitú automatickou zmenou zmluvy na dobu určitú na zmluvu na dobu neurčitú, ak pracovný pomer trvá aj po určitom dátume, neuplatňujú na školské odvetvie s osobitným odkazom na pedagogických pracovníkov vyučujúcich katolícke náboženstvo, čím sa umožní neobmedzene v čase opakované uzatváranie pracovných zmlúv na dobu určitú; predovšetkým, potreba dohody s diecéznym biskupom môže predstavovať objektívny dôvod v zmysle doložky 5 bodu 1 písm. a) rámcovej dohody alebo naopak, má sa považovať za zakázanú diskrimináciu podľa čl. 21 Charty základných práv Európskej únie?
4. V prípade kladnej odpovede na tretiu prejudiciálnu otázku umožnia článok 21 Charty základných práv Európskej únie, doložka 4 rámcovej dohody uvedená v smernici 1999/70/ES a/alebo čl. 1 smernice 2000/78/ES neuplatniť právne predpisy, ktoré bránia automatickej zmene zmluvy na dobu určitú na zmluvu na dobu neurčitú, ak pracovný vzťah trvá aj po určitom dátume?

(¹) Smernica Rady 2000/78/ES z 27. novembra 2000, ktorá ustanovuje všeobecný rámec pre rovnaké zaobchádzanie v zamestnaní a povolani (Ú. v. ES L 303, 2000, s. 16; Mím. vyd. 05/004, s. 79).

(²) (Ú. v. ES L 175, 1999, s. 43; Mím. vyd. 05/003, s. 368).

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunal d'instance d'Aulnay-sous-Bois (Francúzsko)
5. apríla 2019 — JE, KF/XL Airways SA**

(Vec C-286/19)

(2019/C 206/42)

Jazyk konania: francúzština

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Tribunal d'instance d'Aulnay-sous-Bois

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobcovia: JE, KF

Žalovaný: XL Airways SA

Prejudiciálne otázky

1. O uplatniteľnosti článku 3 ods. 2 písm. a) v jeho dvoch častiach, v prípade meškania letu:
 - a) Vzhľadom na skutočnosť, že právo na náhradu v prípade odmietnutia nástupu do lietadla alebo zrušenia letu, stanovené v článku 7 nariadenia (ES) č. 261/2004 z 11. februára 2004 (¹), bolo judikatúrou rozšírené na meškania letu (Súdny dvor, štvrtá komora, 19. november 2009, vec C-402/07 a C-432/07, Sturgeon), možno výslovnú podmienku o dostavení sa cestujúceho na odbavenie stanovenú v článku 3 ods. 2 písm. a) nariadenia (ES) č. 261/2004 z 11. februára 2004, uplatniteľnú len v prípade odmietnutia nástupu do lietadla, uplatňovať v rámci náhrady požadovanej cestujúcim, ktorý je poškodený z dôvodu meškania letu a nie z dôvodu odmietnutia nástupu do lietadla?

- b) V prípade kladnej odpovede na otázku 1) a), vzhľadom na ciele lehoty stanovenej článkom 3 ods. 2 písm. a) nariadenia (ES) č. 261/2004 („najneskôr 45 minút pred uverejneným časom odletu“) súvisiace s otázkou prekročenia kapacity rezervácií a s cieľmi bezpečnosti, treba v tomto prípade túto lehotu vykladať v zmysle, že je to „najneskôr 45 minút pred novým časom odletu meškajúceho letu, uverejneným na informačných tabuliach letiska alebo oznámeným cestujúcim“?

2. O dôkaznom bremene v súvislosti s „dostavením sa na odbavenie“:

V prípade kladnej odpovede na otázku 1) a), teda v prípade uplatnenia článku 3 ods. 2 písm. a) nariadenia (ES) č. 261/2004 z 11. februára 2004 na náhradu požadovanú cestujúcim, ktorý je poškodený z dôvodu meškania letu:

- a) Sú podmienky stanovené v článku 3 ods. 2 písm. a) predbežnými podmienkami, ktoré spotrebiteľ musí splniť na účely uplatnenia nariadenia alebo okolnosťou vylučujúcou zodpovednosť leteckej spoločnosti, umožňujú jej predložiť zoznam cestujúcich na preukázanie toho, že spotrebiteľ sa nedostavil na odbavenie „ako je určené a v čase, ktorý vopred písomne (vrátane elektronických prostriedkov) stanovil letecký dopravca, cestovná kancelária alebo splnomocnený cestovný agent, alebo ak nie je stanovený žiadny čas, najneskôr 45 minút pred uverejneným časom odletu“ v zmysle článku 3 ods. 2 písm. a) nariadenia (ES) č. 261/2004 z 11. februára 2004, vzhľadom na technologický vývoj umožňujúci vydávanie elektronických palubných lístkov, na absenciu časovej informácie na papierových palubných lístkoch, na s tým súvisiacu absenciu akejkoľvek povinnosti fyzicky sa dostať k odbavovaciemu pultu a na skutočnosť, že len letecké spoločnosti disponujú všetkými informáciami týkajúcimi sa odbavenia cestujúcich až do ukončenia činností súvisiacich s týmto odbavením?
- b) Bráni zásada potrebného účinku, ciele nariadenia (ES) č. 261/2004 z 11. februára 2004 a zvýšená úroveň ochrany cestujúcich a všeobecne spotrebiteľov, zaručená nariadením (ES) č. 261/2004 z 11. februára 2004 alebo inými ustanoveniami či normami práva Únie tomu, aby dôkazné bremeno o svojom dostavení sa na odbavenie niesol výlučne cestujúci, „ako je určené a v čase, ktorý vopred písomne (vrátane elektronických prostriedkov) stanovil letecký dopravca, cestovná kancelária alebo splnomocnený cestovný agent, alebo ak nie je stanovený žiadny čas, najneskôr 45 minút pred uverejneným časom odletu“ v zmysle článku 3 ods. 2 písm. a) nariadenia (ES) č. 261/2004 z 11. februára 2004, vzhľadom na technologický vývoj umožňujúci vydávanie elektronických palubných lístkov, na absenciu časovej informácie na papierových palubných lístkoch, na s tým súvisiacu absenciu akejkoľvek povinnosti fyzicky sa dostať k odbavovaciemu pultu a na skutočnosť, že len letecké spoločnosti disponujú všetkými informáciami týkajúcimi sa odbavenia cestujúcich až do ukončenia činností súvisiacich s týmto odbavením?

(¹) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 261/2004 z 11. februára 2004, ktorým sa ustanovujú spoločné pravidlá systému náhrad a pomoci cestujúcim pri odmietnutí nástupu do lietadla, v prípade zrušenia alebo veľkého meškania letov a ktorým sa zrušuje nariadenie (EHS) č. 295/91 (Ú. v. EÚ L 46, 2004, s. 1; Mim. vyd. 07/008, s. 10).

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Finanzgericht des Saarlandes (Nemecko) 9. apríla 2019 — QM/Finanzamt Saarbrücken

(Vec C-288/19)

(2019/C 206/43)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: QM

Žalovaný: Finanzamt Saarbrücken

Prejudiciálna otázka

Má sa článok 56 ods. 2 smernice o DPH ⁽¹⁾ vykladať v tom zmysle, že pod slovným spojením „prenájom dopravných prostriedkov nezdaniteľnej osobe“ sa má chápať aj prenechanie vozidla, ktoré je súčasťou majetku podniku zdaniteľnej osoby (firemného vozidla), na užívanie jeho zamestnancom, ak títo zamestnanci za to neposkytujú žiadnu inú úhradu než ich pracovný výkon (jeho časť), teda neodvádzajú nijakú platbu, nepoužijú na to žiadnu časť svojej odmeny v hotovosti a ani si podľa dohody medzi stranami, podľa ktorej je nárok na používanie firemného vozidla spojený so vzdaním sa iných výhod, nevyberajú medzi rôznymi výhodami ponúkanými zdaniteľnou osobou?

⁽¹⁾ Smernica Rady 2006/112/ES z 28. novembra 2006 o spoločnom systéme dane z pridanej hodnoty; Ú. v. EÚ L 347, 2006, s. 1, v znení smernice Rady 2008/8/ES z 12. februára 2008; Ú. v. EÚ L 44, 2008, s. 11.

VŠEOBECNÝ SÚD

Rozsudok Všeobecného súdu z 11. apríla 2019 — Adapta Color/EUIPO — Coatings Foreign IP (Rustproof System ADAPTA)

(Vec T-226/17) ⁽¹⁾

(„Ochranná známka Európskej únie — Konanie o vyhlásenie neplatnosti — Obrazová ochranná známka Európskej únie Rustproof system ADAPTA — Čiastočné vyhlásenie neplatnosti zo strany odvolacieho senátu — Absolútny dôvod zamietnutia — Opisný charakter — Článok 7 ods. 1 písm. c) nariadenia (ES) č. 207/2009 [teraz článok 7 ods. 1 písm. c) nariadenia (EÚ) 2017/1001] — Nedostatok rozlišovacej spôsobilosti nadobudnutej používaním — Článok 7 ods. 3 nariadenia č. 207/2009 (teraz článok 7 ods. 3 nariadenia 2017/1001) — Porušenie práva byť vypočutý — Povinnosť odôvodnenia — Článok 75 nariadenia č. 207/2009 (teraz článok 94 nariadenia 2017/1001) — Dôkazy predložené po prvýkrát na Všeobecnom súde“)

(2019/C 206/44)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Adapta Color, SL (Peñíscola, Španielsko) (v zastúpení: G. Macías Bonilla, G. Marín Raigal a E. Armero Lavie, abogados)

Žalovaný: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (v zastúpení: E. Markakis, A. Söder a D. Walicka, splnomocnení zástupcovia)

Ďalší účastník konania pred odvolacím senátom EUIPO a vedľajší účastník v konaní pred Všeobecným súdom: Coatings Foreign IP Co. LLC (Wilmington, Delaware, Spojené štáty) (v zastúpení: A. Rajendra, solicitor, a S. Malynicz, QC)

Predmet veci

Žaloba proti rozhodnutiu piateho odvolacieho senátu EUIPO zo 6. februára 2017 (vec R 2408/2015-5) týkajúcej sa konania o vyhlásenie neplatnosti medzi spoločnosťami Coatings Foreign IP a Adapta Color

Výrok rozsudku

1. Žaloba sa zamietá.
2. Spoločnosť Adapta Color, SL je povinná nahradiť trovy konania.

(¹) Ú. v. EÚ C 202, 26.6.2017.

Uznesenie Všeobecného súdu z 8. apríla 2019 — Electroquimica Onubense/ECHA**(Vec T-481/18) ⁽¹⁾****(„REACH — Zastúpenie advokátom, ktorý nemá postavenie tretej osoby — Zjavná neprípustnosť“)**

(2019/C 206/45)

Jazyk konania: španielčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Electroquimica Onubense, SL (Palos de la Frontera, Španielsko) (v zastúpení: D. González Blanco, avocat)

Žalovaná: Európska chemická agentúra (v zastúpení: J.-P. Trnka, C.-M. Bergerat a M. Heikkilä, splnomocnení zástupcovia, za právnej pomoci C. García Molyneux, avocat)

Predmet veci

Žaloba proti rozhodnutiu ECHA SME D(2018)2931-DC z 31. mája 2018, ktorým sa konštatuje, že žalobkyňa nespĺňa podmienky zakladajúce nárok na zníženie registračného poplatku stanovené pre malé podniky a ktorým sa jej ukladá administratívny poplatok

Výrok

1. Žaloba sa zamietá ako zjavne neprípustná.
2. Spoločnosť Electroquimica Onubense, SL je povinná nahradiť trovy konania.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 352, 1.10.2018.

Uznesenie predsedu Všeobecného súdu z 2. apríla 2019 — Lantmännen a Lantmännen Agroetanol/Komisija**(Vec T-79/19 R)****(„Konanie o nariadení predbežného opatrenia — Hospodárska súťaž — Konanie o urovnaní — Prístup k dokumentom — Neexistencia naliehavosti“)**

(2019/C 206/46)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyne: Lantmännen ek för (Štokholm, Švédsko), Lantmännen Agroetanol AB (Norrköping, Švédsko) (v zastúpení: S. Perván Lindeborg, A. Johansson, advokáti, a R. Bachour, solicitor)

Žalovaná: Európska komisia (v zastúpení: F. Jimeno Fernández, G. Conte a C. Urraca Caviedos, splnomocnení zástupcovia)

Predmet veci

Návrh podaný na základe článkov 278 a 279 ZFEÚ na odklad výkonu rozhodnutia Európskej komisie C(2019) 743 final z 28. januára 2019 týkajúceho sa námietky proti sprístupneniu informácií, ktorú vznesli spoločnosti Lantmännen ek för a Lantmännen Agroetanol AB na základe článku 8 rozhodnutia predsedu Európskej komisie 2011/695/EÚ z 13. októbra 2011 o funkcii a pôsobnosti vyšetrovateľa v niektorých konaniach vo veci hospodárskej súťaže (vec AT.40054 — referenčné údaje pre etanol)

Výrok

1. Návrh na nariadenie predbežných opatrení sa zamieta.
2. Uznesenie zo 14. februára 2019, Lantmännen a Lantmännen Agroetanol/Komisia (T-79/19 R), sa odkladá.
3. O trovách konania sa rozhodne neskôr.

Žaloba podaná 18. februára 2019 — Magnan/Komisia

(Vec T-99/19)

(2019/C 206/47)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Žalobca: Nathaniel Magnan (Aix-en-Provence, Francúzsko) (v zastúpení: J. Fayolle, avocat)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobca navrhuje, aby Všeobecný súd:

- vyhlásil za prípustnú prejednávajúcu žalobu na nečinnosť Európskej komisie a založil mimozmluvnú zodpovednosť Komisie na základe článku 340 ZFEÚ,
- vyhlásil za prípustnú prejednávajúcu žalobu o neplatnosť implicitného rozhodnutia Európskej komisie o odmietnutí konať, a to v liste z 20. decembra 2018,

— vo veci samej po prvé

— rozhodol, že článok 55 písm. a) Loi sur l'Assurance-maladie (zákon o zdravotnom poistení, tzv. LAMal) porušuje:

— článok 2 (zákaz diskriminácie), článok 7 (právo na rovnosť zaobchádzania) a článok 13 (povinnosť „stand still“) dohody o voľnom pohybe osôb medzi Švajčiarskom a Európskou úniou (ďalej len „DVPO“),

— článok 55 smernice 2005/36/ES o uznávaní odborných kvalifikácií,

— konštatoval, že horizontálna smernica kantónu Ženeva o „Postupe prijímania pracovníkov v rámci verejnoprávnych orgánov a dotovaných subjektov“ je v rozpore s DVPO a že všetky ostatné švajčiarske federálne právne predpisy o uprednostňovaní švajčiarskych občanov sú v rozpore s DVPO,

— konštatoval, že členské štáty Európskej únie nediskriminujú lekárov, ktorí sú švajčiarskymi štátnymi príslušníkmi,

— konštatoval protiprávnu nečinnosť Európskej komisie, ktorá musí dbať na uplatňovanie Zmlúv, čím porušila zásadu ochrany legitímnej dôvery a zásadu istoty nadobudnutých práv doktora Magnana Nathaniela,

— konštatoval príčinnú súvislosť medzi protiprávnou nečinnosťou Európskej komisie a ujmom spôsobenou doktorovi Magnanovi Nathanielovi,

— určil, že sa Európska komisia dopustila nečinnosti,

— uložil Európskej komisii, aby sumu 1 141 198,10 eura (jeden milión stoštyridsaťjedentisíc stodevätidesiatosem eur a desať centov vo výmennom kurze ku 7. januáru 2019 o 11:39 UTC), ktorá zodpovedá sume 1 281 444 CHF (jeden milión dvestoosemdesiatjeden tisíc štyristoštyridsaťštyri švajčiarskych frankov), zaplatila doktorovi Magnanovi Nathanielovi ako náhradu ujmy už vzniknutej od roku 2013 z dôvodu mimozmluvnej zodpovednosti Komisie na základe článku 340 ZFEÚ,

— uložil Európskej komisii povinnosť zaplatiť doktorovi Magnanovi Nathanielovi penále 500 eur (päťsto eur) za pracovné dni z dôvodu pokračujúcej, trvalej a skutočnej ekonomickej ujmy, ktorá zodpovedá dennej ekonomickej ujme, pokiaľ Švajčiarska konfederácia nebude dodržiavať DVPO alebo jedna zo strán neodstúpi od dohody na základe článku 340 ZFEÚ pre nečinnosť,

— po druhé

— konštatoval, že list s odpoveďou Európskej komisie z 20. decembra 2018 je zamietajúcim rozhodnutím,

— zrušil toto implicitné rozhodnutie Európskej komisie, že nezačne postup proti Švajčiarskej konfederácii pre porušenie Zmlúv a nenahradí spôsobenú ujmu,

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobca uvádza päť žalobných dôvodov.

1. Prvý žalobný dôvod je založený na tom, že Švajčiarsko porušilo dohodu medzi Európskym spoločenstvom a jeho členskými štátmi na jednej strane a Švajčiarskou konfederáciou na strane druhej o voľnom pohybe osôb (Ú. v. ES L 114, 2002, s. 6) a smernicu Európskeho parlamentu a Rady 2005/36/ES zo 7. septembra 2005 o uznávaní odborných kvalifikácií (Ú. v. EÚ L 255, 2005, s. 22). Žalobca sa totiž domnieva, že Švajčiarska konfederácia prijala v júli 2013 ustanovenia obmedzujúce usadenie lekárov v oblastiach s nadbytočným počtom pracovníkov, na ktorých sa vzťahuje švajčiarsky systém povinného zdravotného poistenia, a že toto ustanovenie je nepriamou diskrimináciou na základe štátnej príslušnosti, keďže toto obmedzenie sa netýka lekárov, ktorí majú 3 roky praxe vo švajčiarskych univerzitných nemocniciach.
2. Druhý žalobný dôvod je založený na neexistencii diskriminačných opatrení zo strany Európskej únie voči lekárom, ktorí sú švajčiarskymi štátnymi príslušníkmi, v súlade so zásadou vzájomnosti v medzinárodnom práve, ktorá má byť podľa žalobcu konštatovaná Všeobecným súdom.
3. Tretí žalobný dôvod je založený na protiprávnej nečinnosti Komisie v rozsahu, v akom Komisia mala povinnosť konať, pretože je strážkyňou Zmlúv na základe článku 17 ods. 1 ZEÚ a základných práv občanov Európskej únie. V tomto ohľade sa žalobca odvoláva na zásadu ochrany legitímnej dôvery voči orgánom a zásadu právnej istoty nadobudnutých práv.
4. Štvrtý žalobný dôvod je založený na tom, že nezareagovanie Komisie na výzvu žalobcu, aby použila naliehavý postup, v skutočnosti predstavuje implicitné odmietnutie, a teda rozhodnutie nepriaznivo zasahujúce do právneho postavenia.
5. Piaty žalobný dôvod je založený na mimozmluvnej zodpovednosti Európskej komisie na základe článku 340 ZFEÚ pre nečinnosť.

Žaloba podaná 15. marca 2019 — Breyer/Komisia

(Vec T-158/19)

(2019/C 206/48)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Žalobca: Patrick Breyer (Kiel, Nemecko) (v zastúpení: J. Breyer, Rechtsanwalt)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobca navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil rozhodnutie Komisie zo 17. januára 2019 vo veci Ares(2018)6073379, a
- uložil Komisii povinnosť nahradiť trovy konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Žaloba sa zakladá na týchto dôvodoch.

1. Nesprávne uplatnenie článku 4 ods. 2 prvej zarážky nariadenia (ES) č. 1049/2001 ⁽¹⁾ (Ochrana obchodných záujmov)
 - V rámci prvého žalobného dôvodu sa uvádza, že uverejnenie dokumentov týkajúcich sa povolenia a uskutočnenia výskumného projektu iBorderCtrl neohrozí obchodné záujmy členov konzorcium. Predmetom projektu „Intelligent Portable Border Control System“ je výskum nových technológií v oblasti kontrol pri vstupe, ako sú používanie „automatické odhaľovanie nepravdivých údajov“, ako aj výpočet rizikovej hodnoty.
 - Navyše sa uvádza, že existuje verejný záujem prevažujúci nad uverejnením sporných dokumentov.
2. Druhý žalobný dôvod sa zakladá na nesprávnom uplatnení článku 7 ods. 1 a článku 8 ods. 1 nariadenia (ES) č. 1049/2001 (posudzovanie žiadostí).
 - V rámci druhého žalobného dôvodu sa uvádza, že Komisia posudzovala len žiadosť o prístup k dokumentom týkajúcim sa uskutočnenia výskumného projektu iBorderCtrl. Žiadosť o prístup k dokumentom týkajúcim sa povolenia projektu však nebola posúdená.

⁽¹⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 z 30. mája 2001 o prístupe verejnosti k dokumentom Európskeho parlamentu, Rady a Komisie (Ú. v. ES L 145, 2001, s. 43; Mím. vyd. 01/003, s. 331).

Žaloba podaná 22. marca 2019 — Vincenti/EUIPO

(Vec T-174/19)

(2019/C 206/49)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Žalobca: Guillaume Vincenti (Alicante, Španielsko) (v zastúpení: H. Tettenborn, Rechtsanwalt)

Žalovaný: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo

Návrhy

Žalobca navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil rozhodnutia menovacieho orgánu EUIPO, oznámené listom zo 6. júna 2018, nepovýšiť žalobcu do ďalšej platovej triedy (AST 8) v rámci povyšovania za rok 2014, povyšovania za rok 2015, povyšovania za rok 2016 a povyšovania za rok 2017, ako aj

— uložil EUIPO povinnosť nahradiť trovy konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby, žalobca uvádza tieto žalobné dôvody.

1. Porušenie článku 45 Služobného poriadku úradníkov Európskej únie, zjavne nesprávne posúdenie a nesprávne uplatnenie alebo nesúlad s rozsudkom zo 14. novembra 2017, Vincenti/EUIPO (T-586/16, EU:T:2017:803)

V rámci prvého žalobného dôvodu žalobca vytýka, že menovací orgán žalovaného porušil článok 45 Služobného poriadku úradníkov Európskej únie (ďalej len „služobný poriadok“), dopustil sa zjavne nesprávneho posúdenia, neuplatnil alebo nesprávne uplatnil rozsudok zo 14. novembra 2017, Vincenti/EUIPO (T-586/16, EU:T:2017:803), keďže tento orgán nepripustil žalobcu, ako tak mal urobiť k relevantným dátumom, aby sa zúčastnil jednotlivých povyšovaní, ale miesto toho vykonal paušálne posúdenie pri prijímaní napadnutých rozhodnutí 6. júna 2018. Odmietnutie povýšiť žalobcu nemalo byť v súlade s týmto rozsudkom založené na okolnostiach, ktoré v čase, keď mal menovací orgán prijať rozhodnutie, ešte neboli Úradu známe.

Žalobca ďalej tvrdí, že paušálne odmietnutie povýšiť ho štyri roky za sebou s odkazom na to isté správanie je nezákonné, pretože predstavuje podobne prísnu sankciu, ako je sankcia článku 9 ods. 1 písm. e) a f) prílohy IX k služobnému poriadku a z toho dôvodu predstavuje v konečnom dôsledku dlhodobé odmietnutie povýšiť ho so sankčným charakterom, pričom obchádza právo na obhajobu, na ktoré má žalobca v disciplinárnom konaní nárok, ako aj zásadu *ne bis in idem*.

Žalobca tiež tvrdí, že napadnuté rozhodnutia Úradu ho znevýhodnili z dôvodu jeho dlhotrvajúcej choroby, keďže žalovaný pozitívne nezarátal obdobie jeho choroby ako obdobie, v ktorom zlepšil vytýkané konanie, čo predstavuje zjavne nesprávne posúdenie, nesprávne uplatnenie článku 45 služobného poriadku a rozsudku zo 14. novembra 2017, Vincenti/EUIPO (T-586/16, EU:T:2017:803).

2. Porušenie práva žalobcu byť vypočutý podľa článku 41 ods. 2 písm. a) Charty základných práv Európskej únie a žalobcovho procesného práva podľa článku 5 rozhodnutia Komisie C(2013) 8968 final zo 16. decembra 2013, ktorým sa vydávajú všeobecné vykonávacie ustanovenia k článku 45 služobného poriadku, konkrétne podľa článku 5 ods. 5 a 7 tohto rozhodnutia

V rámci tohto žalobného dôvodu žalobca tvrdí, že žalovaný porušil žalobcove základné právo byť vypočutý pred tým, ako sa prijme rozhodnutie, ktoré mu spôsobuje ujmu, keďže žalobca nemal možnosť vopred vyjadriť svoj postoj. Žalovaný to nepopiera.

Podľa žalobcu porušil žalovaný preto nepriamo aj žalobcove procesné práva podľa článku 5 rozhodnutia Komisie C(2013) 8968 final zo 16. decembra 2013, ktorým sa vydávajú všeobecné vykonávacie ustanovenia k článku 45 služobného poriadku, konkrétne podľa článku 5 ods. 5 a 7 tohto rozhodnutia, ktoré navyše odzrkadľujú vysokú dôležitosť porušeného základného práva byť vypočutý a potvrdzujú, že žalobca mal aj v prejednávacom prípade pred prijatím napadnutých rozhodnutí právo byť vypočutý.

Žaloba podaná 27. marca 2019 — Dickmanns/EUIPO**(Vec T-181/19)**

(2019/C 206/50)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Sigrid Dickmanns (Gran Alacant, Španielsko) (v zastúpení: H. Tettenborn, Rechtsanwalt)

Žalovaný: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

— zrušil rozhodnutia EUIPO, oznámené listom zo 4. júna 2018, ktorými nebolo vyhovené návrhom podaným žalobkyňou jej listom z 25. januára 2018, a ktorými sa domáhala

- i. odstránenia ustanovenia o skončení zmluvy v článku 5 zmluvy žalobkyne, ako aj zmeny jej zmluvy na zmluvu na dobu neurčitú podľa článku 2 písm. f) Podmienok zamestnávania ostatných zamestnancov Európskych spoločností (ďalej len „podmienky zamestnávania“), ako aj — v rozsahu, v akom je to nevyhnutné — zrušenia rozhodnutia zo 14. decembra 2017, ako aj
- ii. druhého predĺženia jej zmluvy podľa článku 2 písm. f) podmienok zamestnávania aj po 30. júni 2018 (resp. po 30. septembri 2018, čo je dátum skončenia zmluvy posunutý z dôvodu choroby), prinajmenšom však účasti žalobkyne na postupe druhého predĺžovania zmlúv s dočasnými zamestnancami podľa článku 2 písm. f) podmienok zamestnávania, ktorým zmluvy končia v roku 2018, v súlade s „Usmerneniami o predĺžovaní zmlúv dočasných zamestnancov na dobu určitú“ z 28. januára 2016 (ďalej len „usmernenia“),

— zaviazal EUIPO, aby žalobkyni nahradil škodu v primeranej výške stanovenej súdom za morálnu a nemajetkovú ujmu, ktorá jej vznikla vyššie uvedeným rozhodnutím EUIPO,

— uložil EUIPO povinnosť nahradiť trovy konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby, žalobkyňa uvádza tieto žalobné dôvody.

1. Zjavne nesprávne posúdenie, neuplatnenie voľnej úvahy žalovaného, porušenie zásad zákazu diskriminácie a rovnosti zaobchádzania, ako aj porušenie zákazu svojvoľného rozhodovania

2. Protiprávnosť ustanovenia o skončení zmluvy na základe porušenia usmernení, zásad riadnej správy vecí verejných, zákazu diskriminácie a rovnosti zaobchádzania, ako aj zásady, že ukončenie zmluvy na dobu určitú dočasného zamestnanca vyžaduje oprávnený dôvod (*iusta causa*) a porušenie článku 30 Charty základných práv Európskej únie, smernice 1999/70/ES ⁽¹⁾, rámcovej dohody [najmä jej článku 1 písm. b) a článku 5 ods. 1], ako aj článku 4 dohovoru MOP č. 158 o skončení pracovného pomeru zo strany zamestnávateľa
3. Porušenie usmernení, ktoré predstavuje aj podstatnú procesnú vadu, ako aj porušenie zásad zákazu diskriminácie a rovnosti zaobchádzania, zásady riadnej správy vecí verejných a riadneho finančného hospodárenia, práva každého na vypočutie pred prijatím akéhokoľvek individuálneho opatrenia, ktoré by sa ho mohlo nepriaznivo dotýkať [článok 41 ods. 2 písm. a) Charty základných práv Európskej únie], povinnosti starostlivosti žalovaného o zamestnancov a povinnosti zohľadniť oprávnené záujmy žalobkyne, ako aj zjavne nesprávne posúdenie pri vyvažovaní záujmov žalobkyne so služobným záujmom a porušenie zákazu svojvoľného rozhodovania
4. Na základe porušenia článku 8 ods. 1 druhej a tretej vety podmienok zamestnávania, ako aj zákazu opakovane uzatváraných pracovných vzťahov, platí zmluva žalobkyne na dobu neurčitú bez ustanovenia o skončení zmluvy
5. Protiprávne zachovanie ustanovenia o skončení zmluvy v rámci protokolu o opätovnom začlenení, ako aj porušenie legitímnej dôvery, oprávnených záujmov žalobkyne a povinnosti starostlivosti uplatnením sporného ustanovenia
6. Porušenie legitímnej dôvery žalobkyne, povinnosti starostlivosti žalovaného voči nej a nezohľadnenie oprávnených záujmov žalobkyne z dôvodu odmietnutia predĺžiť pracovnú zmluvu, ako aj zjavne nesprávne posúdenie pri skúmaní služobného záujmu

⁽¹⁾ Smernica Rady 1999/70/ES z 28. júna 1999 o rámcovej dohode o práci na dobu určitú, ktorú uzavreli ETUC, UNICE a CEEP (Ú. v. ES L 175, 1999, s. 43; Mím. vyd. 05/003, s. 368).

Žaloba podaná 4. apríla 2019 — Ceramica Flaminia/EUIPO — Ceramica Cielo (goclean)

(Vec T-192/19)

(2019/C 206/51)

Jazyk, v ktorom bola podaná žaloba: taliančina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Ceramica Flaminia SpA (Civita Castellana, Taliansko) (v zastúpení: A. Improda a R. Arista, avvocati)

Žalovaný: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO)

Ďalší účastník konania pred odvolacím senátom: Ceramica Cielo SpA (Fabrica di Roma, Taliansko)

Údaje týkajúce sa konania pred EUIPO

Majiteľ spornej ochrannej známky: žalobkyňa

Dotknutá sporná ochranná známka: obrazová ochranná známka Európskej únie obsahujúca slovný prvok „goclean“ — ochranná známka Európskej únie č. 13 270 046

Konanie pred EUIPO: konanie o vyhlásení neplatnosti

Napadnuté rozhodnutie: rozhodnutie druhého odvolacieho senátu EUIPO z 30/01/2019 vo veci R 991/2018-2

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil a zmenil napadnuté rozhodnutie,
- a v dôsledku toho
- uznal platnosť ochrannej známky Európskej únie „goclean“ č. 13 270 046, zapísanej 9. februára 2013, pre všetky alebo pre niektoré z výrobkov v triede 11 (splachovacie nádrže WC, WC misy, rozvody vody),
- uložil EUIPO a ďalšiemu účastníkovi konania pred odvolacím senátom Ceramica Cielo SpA, spoločne alebo samostatne povinnosť nahradiť trovy konania žalobkyne v rámci tohto konania ako aj v rámci skorších konaní pre námietkovým oddelením a odvolacím senátom.

Uvádzané žalobné dôvody

- porušenie a nesprávne uplatnenie článku 7 ods. 1 písm. b) nariadenia (EÚ) 2017/1001,
- výklad rozlišovacej spôsobilosti v zmysle článku 7 ods. 1 písm. b) nariadenia (EÚ) 2017/1001,
- nedôvodné posúdenie ochrannej známky ako sloganu,
- porušenie a nesprávne uplatnenie článku 95 ods. 1 nariadenia (EÚ) 2017/1001 z hľadiska jeho článku 59,
- porušenie a nesprávne uplatnenie článku 7 ods. 3 a článku 59 ods. 2 nariadenia (EÚ) 2017/1001.

Žaloba podaná 4. apríla 2019 — Achema a Achema Gas Trade/Komisia**(Vec T-193/19)**

(2019/C 206/52)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyne: Achema AB (Jonava, Litva) a Achema Gas Trade UAB (Jonava) (v zastúpení: J. Ruiz Calzado, J. Wileur, a N. Solárová, lawyers)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobkyne navrhujú, aby Všeobecný súd:

- zrušil rozhodnutie Európskej komisie C(2018)7141 final z 31. októbra 2018, vo veci štátnej pomoci SA.44678 (2018/N) — Litva — Úprava podpory pre terminál LNG v Litve,
- uložil Komisii a prípadným vedľajším účastníkom konania na podporu Komisie povinnosť nahradiť trovy konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobkyne uvádzajú jediný žalobný dôvod v tom zmysle, že Komisia nezačala formálne vyšetrovanie, čím zbavila žalobkyne a ďalšie zainteresované tretie strany procesných práv podľa článku 108 ods. 2 ZFEÚ.

- Žalobkyne tvrdia, že všetky dôkazy v tejto veci svedčia o tom, že Komisia mala mať pochybnosti o zlučiteľnosti štátnej pomoci s vnútorným trhom, a mala teda začať formálne vyšetrovanie. Dôkazy platia tak pokiaľ ide o dĺžku predbežného vyšetrovania, iné okolnosti, za ktorých bolo napadnuté rozhodnutie prijaté, ako aj pokiaľ ide o nedostatky, ktoré sa odrážajú v obsahu rozhodnutia, ktoré je nedostatočne odôvodnené a poznačené závažnými nesprávnymi posúdeniami. Žalobkyne okrem toho tvrdia, že Komisia nezohľadnila veľmi relevantné aspekty, ktoré mali byť zvážené pred tým, než dospela k záveru, že má dostatok informácií, aby mohla vyhlásiť pomoc za zlučiteľnú s vnútorným trhom.
- Žalobkyne najmä tvrdia, že: i) posúdenie potreby služby všeobecného hospodárskeho záujmu (SVHZ) a jej rozsahu je chybné a nedostatočné, ii) Komisia sa dopustila chyby, keď dospela k záveru, že pomoc je v súlade s rámcom SVHZ, iii) napadnuté rozhodnutie dostatočne neposúdilo poslednú zmenu podpory, a preto chýba zodpovedajúce odôvodnenie, iv) posúdenie nevyhnutnosti a primeranosti opatrení pomoci v napadnutom rozhodnutí je nesprávne a nedostatočné, a v) napadnuté rozhodnutie dostatočne nezohľadňuje významný vplyv na hospodársku súťaž v oblasti dodávok plynu v Litve a obchod s ostatnými členskými štátmi.

Žaloba podaná 3. apríla 2019 — GEA Group/Komisia**(Vec T-195/19)**

(2019/C 206/53)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: GEA Group AG (Düsseldorf, Nemecko) (v zastúpení: I. du Mont, R. van der Hout a C. Wagner, advokáti)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil rozhodnutie Komisie BUDG/DGAI/C/4/PL/Ares(2019) s. 283284 z 24. januára 2019, a
- uložil žalovanej povinnosť nahradiť trovy konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby, žalobkyňa uvádza dva žalobné dôvody.

1. Prvý žalobný dôvod je založený na tvrdení, že napadnuté rozhodnutie porušuje článok 266 ZFEÚ v rozsahu, v akom zamietá vrátiť pokuty zaplatené žalobkyňou podľa rozhodnutia Komisie C(2016) 3920 z 29. júna 2016.
2. Druhý žalobný dôvod je založený na tvrdení, že napadnuté rozhodnutie porušuje článok 266 ZFEÚ v rozsahu v akom *de facto* znovu uplatňuje rozhodnutie K(2010) 727 v konečnom znení z 8. februára 2010 alebo rozhodnutie Komisie C(2016) 3920 z 29. júna 2016, ktoré boli oba zrušené rozsudkom Všeobecného súdu z 15. júla 2015, GEA Group/Komisia, T-189/10, EU:T:2015:504 a rozsudkom z 18. októbra 2018, GEA Group/Komisia, T-640/16, EU:T:2018:700.

Žaloba podaná 4. apríla 2019 — Wiegand-Glashüttenwerke/Komisia**(Vec T-197/19)**

(2019/C 206/54)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Wiegand-Glashüttenwerke GmbH (Steinbach am Wald, Nemecko) (v zastúpení: F. Wagner a N. Voß, Rechtsanwälte)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil rozhodnutie SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) z 28. mája 2018 vo veci C(2018) 3166 (Ú. v. EÚ L 14, 2019, s. 1), pokiaľ ide o roky 2012 a 2013,
- subsidiárne zrušil vo vzťahu k žalobkyni rozhodnutie SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) z 28. mája 2018 vo veci C(2018) 3166, pokiaľ ide o roky 2012 a 2013,
- subsidiárnejšie zrušil rozhodnutie SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) z 28. mája 2018 vo veci C(2018) 3166 v rozsahu, v akom sa požaduje v prípade odberateľov základného zaťaženia so spotrebou minimálne 7 000 hodín používania ročne náhrada vo výške viac ako 20 %, v prípade odberateľov základného zaťaženia so spotrebou minimálne 7 500 hodín používania ročne náhrada vo výške viac ako 15 % a v prípade odberateľov základného zaťaženia so spotrebou minimálne 8 000 hodín používania ročne náhrada vo výške viac ako 10 % uverejnených sieťových poplatkov,
- ešte subsidiárnejšie zrušil vo vzťahu k žalobkyni rozhodnutie SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) z 28. mája 2018 vo veci C(2018) 3166 v rozsahu, v akom sa požaduje v prípade odberateľov základného zaťaženia so spotrebou minimálne 7 000 hodín používania ročne (lokality Großbreitenbach a Schleusingen) náhrada vo výške viac ako 20 % a v prípade odberateľov základného zaťaženia so spotrebou minimálne 7 500 hodín používania ročne (lokality Steinbach am Wald) náhrada vo výške viac ako 15 % uverejnených sieťových poplatkov,
- najsubsidiárnejšie zrušil vo vzťahu k žalobkyni rozhodnutie SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) z 28. mája 2018 vo veci C(2018) 3166 v rozsahu, v akom sa požaduje v prípade lokality Steinbach am Wald náhrada vo výške viac ako 20 % uverejnených sieťových poplatkov, ako aj
- uložil žalovanej povinnosť nahradiť trovy konania vrátane trov právneho zastúpenia a cestovných výdavkov.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobkyňa uvádza tieto žalobné dôvody.

1. Nesprávny predpoklad existencie štátnej pomoci v zmysle článku 107 ods. 1 ZFEÚ

V rámci prvého žalobného dôvodu žalobkyňa vytýka žalovanej, že pri preskúmaní sporného oslobodenia od sieťových poplatkov z právneho hľadiska nesprávne predpokladala existenciu použitia štátnych prostriedkov.

Okrem toho pri preskúmaní podmienky „selektivity“ bol nesprávne a neúplne stanovený referenčný systém.

Okrem toho tvrdí, že žalovaná vzhľadom na neúplné stanovenie referenčného systému porušila svoju povinnosť odôvodnenia podľa článku 296 druhého odseku ZFEÚ.

2. Porušenie zásady rovnosti zaobchádzania

V rámci druhého žalobného dôvodu žalobkyňa tvrdí, že prostredníctvom rozhodnutia žalovanej sa stanovili len povinnosti na dodatočné platby pre odberateľov základného zaťaženia, ktorí boli v rokoch 2012 a 2013 úplne oslobodení od sieťových poplatkov. S týmito odberateľmi základného zaťaženia sa preto v porovnaní s odberateľmi základného zaťaženia, ktorí za rovnaké časové obdobie využili paušálne zníženie sieťových poplatkov a pre ktorých neboli stanovené žiadne dodatočné platobné povinnosti, zaobchádzalo rozdielnym spôsobom a boli nespravodlivo znevýhodnení.

V tejto súvislosti sa tiež vytýka, že pokiaľ ide o rozdielne zaobchádzanie, žalovaná porušila svoju povinnosť odôvodnenia podľa článku 263 druhého odseku ZFEÚ a článku 41 ods. 2 písm. c) Charty základných práv Európskej únie. Rozdielne zaobchádzanie je okrem toho v rozpore so zákazom diskriminácie podľa článku 32 ods. 1 smernice 2009/72/ES. ⁽¹⁾

3. Porušenie zásady legitímnej dôvery

V rámci tretieho žalobného dôvodu žalobkyňa tvrdí, že vzhľadom na individuálne okolnosti mohla legitímne očakávať, že mimoriadne sieťové poplatky, ktoré jej boli priznané, sa jej zachovajú.

⁽¹⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2009/72/ES z 13. júla 2009 o spoločných pravidlách pre vnútorný trh s elektrinou, ktorou sa zrušuje smernica 2003/54/ES (Ú. v. EÚ L 211, 2009, s. 55).

Žaloba podaná 4. apríla 2019 — Glaswerk Ernstthal/Komisia

(Vec T-199/19)

(2019/C 206/55)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Glaswerk Ernstthal GmbH (Lauscha, Nemecko) (v zastúpení: F. Wagner a N. Voß, Rechtsanwälte)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

— zrušil rozhodnutie SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) z 28. mája 2018 vo veci C(2018) 3166 (Ú. v. EÚ L 14, 2019, s. 1), pokiaľ ide o roky 2012 a 2013,

— subsidiárne zrušil vo vzťahu k žalobkyni rozhodnutie SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) z 28. mája 2018 vo veci C(2018) 3166, pokiaľ ide o rok 2013,

- subsidiárnejšie zrušil rozhodnutie SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) z 28. mája 2018 vo veci C(2018) 3166 v rozsahu, v akom sa požaduje v prípade odberateľov základného zaťaženia so spotrebou minimálne 7 000 hodín používania ročne náhrada vo výške viac ako 20 %, v prípade odberateľov základného zaťaženia so spotrebou minimálne 7 500 hodín používania ročne náhrada vo výške viac ako 15 % a v prípade odberateľov základného zaťaženia so spotrebou minimálne 8 000 hodín používania ročne náhrada vo výške viac ako 10 % uverejnených sieťových poplatkov,
- ešte subsidiárnejšie zrušil vo vzťahu k žalobkyni rozhodnutie SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) z 28. mája 2018 vo veci C(2018) 3166 v rozsahu, v akom sa požaduje v prípade odberateľov základného zaťaženia so spotrebou minimálne 7 500 hodín používania ročne náhrada vo výške viac ako 15 % uverejnených sieťových poplatkov,
- najsubsidiárnejšie zrušil vo vzťahu k žalobkyni rozhodnutie SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) z 28. mája 2018 vo veci C(2018) 3166 v rozsahu, v akom sa požaduje náhrada vo výške viac ako 20 % uverejnených sieťových poplatkov, ako aj
- uložil žalovanej povinnosť nahradiť trovy konania vrátane trov právneho zastúpenia a cestovných výdavkov.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobkyňa uvádza tieto žalobné dôvody.

1. Nesprávny predpoklad existencie štátnej pomoci v zmysle článku 107 ods. 1 ZFEÚ

V rámci prvého žalobného dôvodu žalobkyňa vytýka žalovanej, že pri preskúmaní sporného oslobodenia od sieťových poplatkov z právneho hľadiska nesprávne predpokladala existenciu použitia štátnych prostriedkov.

Okrem toho pri preskúmaní podmienky „selektivity“ bol nesprávne a neúplne stanovený referenčný systém.

Okrem toho tvrdí, že žalovaná vzhľadom na neúplné stanovenie referenčného systému porušila svoju povinnosť odôvodnenia podľa článku 296 druhého odseku ZFEÚ.

2. Porušenie zásady rovnosti zaobchádzania

V rámci druhého žalobného dôvodu žalobkyňa tvrdí, že prostredníctvom rozhodnutia žalovanej sa stanovili len povinnosti na dodatočné platby pre odberateľov základného zaťaženia, ktorí boli v rokoch 2012 a 2013 úplne oslobodení od sieťových poplatkov. S týmito odberateľmi základného zaťaženia sa preto v porovnaní s odberateľmi základného zaťaženia, ktorí za rovnaké časové obdobie využili paušálne zníženie sieťových poplatkov a pre ktorých neboli stanovené žiadne dodatočné platobné povinnosti, zaobchádzalo rozdielnym spôsobom a boli nespravodlivo znevýhodnení.

V tejto súvislosti sa tiež vytýka, že pokiaľ ide o rozdielne zaobchádzanie, žalovaná porušila svoju povinnosť odôvodnenia podľa článku 263 druhého odseku ZFEÚ a článku 41 ods. 2 písm. c) Charty základných práv Európskej únie. Rozdielne zaobchádzanie je okrem toho v rozpore so zákazom diskriminácie podľa článku 32 ods. 1 smernice 2009/72/ES.⁽¹⁾

3. Porušenie zásady legitímnej dôvery

V rámci tretieho žalobného dôvodu žalobkyňa tvrdí, že vzhľadom na individuálne okolnosti mohla legitímne očakávať, že mimoriadne sieťové poplatky, ktoré jej boli priznané, sa jej zachovajú.

⁽¹⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2009/72/ES z 13. júla 2009 o spoločných pravidlách pre vnútorný trh s elektrinou, ktorou sa zrušuje smernica 2003/54/ES (Ú. v. EÚ L 211, 2009, s. 55).

Žaloba podaná 5. apríla 2019 — BL a BM/Rada a iní**(Vec T-204/19)**

(2019/C 206/56)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Žalobcovia: BL a BM (v zastúpení: N. de Montigny, advokát)

Žalovaní: Rada Európskej únie, Európska komisia, Európska služba pre vonkajšiu činnosť a Eulex Kosovo

Návrhy

Žalobcovia navrhujú, aby Všeobecný súd:

- primárne,
 - pokiaľ ide o práva vyplývajúce zo súkromnoprávnej zmluvy,
 - prekvalifikoval ich pracovnoprávny vzťah na pracovnú zmluvu na dobu neurčitú;
 - konštatoval, že žalovaní porušili svoje zmluvné záväzky, najmä povinnosť oznámiť výpoveď v riadnej lehote v prípade ukončenia pracovnej zmluvy na dobu neurčitú;
 - v dôsledku toho uložil žalovaným povinnosť zaplatiť žalobcom náhradu škody za nedodržanie výpovednej lehoty vypočítanej na základe odpracovanej doby, konkrétne:
 - v prípade BL: čiastku vo výške 48 424,65 eur;
 - v prípade BM: čiastku vo výške 31 552,75 eur;
 - konštatoval, že prepustenie žalobcov bolo protiprávne, a v dôsledku toho žalovaným uložil povinnosť nahradiť škodu vyčíslenú *ex aequo et bono* vo výške:
 - 75 000 eur za ujmu, ktorá bola spôsobená BM;
 - 90 000 eur za ujmu, ktorá bola spôsobená BL;
 - konštatoval, že žalovaní nevystavili zákonom požadované dokumenty pri ukončení zmluvy na účely sociálneho zabezpečenia, a
 - uložil žalovaným povinnosť zaplatiť žalobcom čiastku 100,00 eur za každý deň omeškania počínajúc dňom podania tejto žaloby;
 - uložil žalovaným povinnosť odovzdať žalobcom dokumenty súvisiace s ukončením zmluvy na účely sociálneho zabezpečenia,
 - uložil žalovaným povinnosť zaplatiť úroky z vyššie uvedených čiastok stanovené na základe belgickej zákonnej úrokovej miery;

— pokiaľ ide o ostatné práva:

— konštatoval, že žalobcovia nemali byť prijatí do zamestnania ako dočasní zamestnanci jednou z prvých troch žalovaných a konštatoval, že prvé tri žalované zaobchádzali so žalobcami diskriminačným spôsobom bez objektívneho dôvodu, pokiaľ ide o ich odmeny, ich dôchodkové práva a súvisiace výhody, ako aj pokiaľ ide o záruku ďalšieho zamestnania;

— uložil prvým trom žalovaným, aby každému so žalobcov nahradili ujmu spôsobenú stratou odmeny, dôchodku, náhrad a výhod, ku ktorej došlo v dôsledku porušenia práva Únie ako sa uvádza v tejto žalobe;

— uložil žalovaným aj povinnosť nahradiť úroky z týchto čiastok;

— určil účastníkom konania lehotu na stanovenie uvedenej náhrady, ktorá by mala zohľadňovať platovú triedu a platový stupeň, do ktorých mali byť žalobcovia zaradení pri prijatí do zamestnania, priemerné zvyšovanie odmien, ich služobný postup a náhrady, ktoré im mali patriť na základe takých zmlúv dočasného zamestnanca, a porovnal dosiahnuté výsledky so skutočnou odmenou, ktorú zamestnanci získali;

— subsidiárne,

— uložil inštitúciám, aby žalobcom nahradili *ex aequo et bono* ujmu z titulu mimozmluvnej zodpovednosti, ktorá im vznikla v dôsledku nedodržania ich základných práv, vo výške:

— 105 000 eur v prípade BM;

— 130 000 eur v prípade BL;

— uložil žalovaným povinnosť nahradiť trovy konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobcovia uvádzajú sedem žalobných dôvodov, ktoré sa zakladajú najmä na zmene kvalifikácie ich pracovných zmlúv uzavretých s inštitúciami na pracovné zmluvy na dobu neurčitú a náhrade spôsobenej ujmy z dôvodu rozhodnutí nepredĺžiť tieto zmluvy, ako aj na rozhodnutí inštitúcií uplatniť na medzinárodných zmluvných zamestnancov postavenie, ktoré nie je v súlade s ich základnými právami.

1. Prvý žalobný dôvod sa zakladá na zneužití práva žalovanými, pretože využili po sebe idúce pracovné zmluvy na dobu určitú a porušili zásadu proporcionality.
2. Druhý žalobný dôvod sa zakladá na tom, že žalovaní porušili zásadu rovného zaobchádzania a zásadu zákazu diskriminácie.
3. Tretí žalobný dôvod sa zakladá na tom, že žalovaní porušili právo žalobcov byť vypočutí.
4. Štvrtý žalobný dôvod sa zakladá na tom, že žalovaní vyvolali právnu neistotu u žalobcov a porušili právo na riadnu správu.

5. Piaty žalobný dôvod sa zakladá na tom, že žalovaní porušili zásadu konzultácie so zástupcami zamestnancov.
6. Šiesty žalobný dôvod sa zakladá na tom, že žalovaní porušili Európsky kódex dobrej správnej praxe.
7. Siedmy žalobný dôvod sa zakladá na tom, že žalovaní porušili právo pracovníkov na voľný pohyb.

Žalobcovia navyše tvrdia, že došlo k diskriminácii medzi pracovníkmi v inštitúciách, a to najmä pokiaľ ide o práva priznané dočasným zamestnancom, okrem iného nevyplatenie rôznych dávok, príspevkov na dôchodkové zabezpečenie, náhradu výdavkov a prípadne nezohľadnenie odpracovanej doby zamestnania v dĺžke 20 rokov.

Žaloba podaná 5. apríla 2019 — Egger Beschichtungswerk Marienmünster/Komisia

(Vec T-206/19)

(2019/C 206/57)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Egger Beschichtungswerk Marienmünster GmbH & Co. KG (Marienmünster-Vörden, Nemecko) (v zastúpení: N. Voß a D. Fouquet, Rechtsanwältinnen)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil rozhodnutie SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) z 28. mája 2018 vo veci C(2018) 3166 (Ú. v. EÚ L 14, 2019, s. 1), pokiaľ ide o roky 2012 a 2013,
- subsidiárne zrušil vo vzťahu k žalobkyni rozhodnutie SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) z 28. mája 2018 vo veci C(2018) 3166, pokiaľ ide o roky 2012 a 2013,
- subsidiárnejšie zrušil rozhodnutie SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) z 28. mája 2018 vo veci C(2018) 3166 v rozsahu, v akom sa požaduje v prípade odberateľov základného zaťaženia so spotrebou minimálne 7 000 hodín používania ročne náhrada vo výške viac ako 20 %, v prípade odberateľov základného zaťaženia so spotrebou minimálne 7 500 hodín používania ročne náhrada vo výške viac ako 15 % a v prípade odberateľov základného zaťaženia so spotrebou minimálne 8 000 hodín používania ročne náhrada vo výške viac ako 10 % uverejnených sieťových poplatkov,

- ešte subsidiárnejšie zrušil vo vzťahu k žalobkyni rozhodnutie SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) z 28. mája 2018 vo veci C(2018) 3166 v rozsahu, v akom sa požaduje v prípade odberateľov základného zaťaženia so spotrebou minimálne 7 000 hodín používania ročne náhrada vo výške viac ako 20 % uverejnených sieťových poplatkov, ako aj
- uložil žalovanej povinnosť nahradiť trovy konania vrátane trov právneho zastúpenia a cestovných výdavkov.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobkyňa uvádza tieto žalobné dôvody.

1. Nesprávny predpoklad existencie štátnej pomoci v zmysle článku 107 ods. 1 ZFEÚ

V rámci prvého žalobného dôvodu žalobkyňa vytýka žalovanej, že pri preskúmaní sporného oslobodenia od sieťových poplatkov z právneho hľadiska nesprávne predpokladala existenciu použitia štátnych prostriedkov.

Okrem toho pri preskúmaní podmienky „selektivity“ bol nesprávne a neúplne stanovený referenčný systém.

Okrem toho tvrdí, že žalovaná vzhľadom na neúplné stanovenie referenčného systému porušila svoju povinnosť odôvodnenia podľa článku 296 druhého odseku ZFEÚ.

2. Porušenie zásady rovnosti zaobchádzania

V rámci druhého žalobného dôvodu žalobkyňa tvrdí, že prostredníctvom rozhodnutia žalovanej sa stanovili len povinnosti na dodatočné platby pre odberateľov základného zaťaženia, ktorí boli v rokoch 2012 a 2013 úplne oslobodení od sieťových poplatkov. S týmito odberateľmi základného zaťaženia sa preto v porovnaní s odberateľmi základného zaťaženia, ktorí za rovnaké časové obdobie využili paušálne zníženie sieťových poplatkov a pre ktorých neboli stanovené žiadne dodatočné platobné povinnosti, zaobchádzalo rozdielnym spôsobom a boli nespravodlivo znevýhodnení.

V tejto súvislosti sa tiež vytýka, že pokiaľ ide o rozdielne zaobchádzanie, žalovaná porušila svoju povinnosť odôvodnenia podľa článku 263 druhého odseku ZFEÚ a článku 41 ods. 2 písm. c) Charty základných práv Európskej únie. Rozdielne zaobchádzanie je okrem toho v rozpore so zákazom diskriminácie podľa článku 32 ods. 1 smernice 2009/72/ES. ⁽¹⁾

3. Porušenie zásady legitímnej dôvery

V rámci tretieho žalobného dôvodu žalobkyňa tvrdí, že vzhľadom na individuálne okolnosti mohla legitímne očakávať, že mimoriadne sieťové poplatky, ktoré jej boli priznané, sa jej zachovajú.

⁽¹⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2009/72/ES z 13. júla 2009 o spoločných pravidlách pre vnútorný trh s elektrinou, ktorou sa zrušuje smernica 2003/54/ES (Ú. v. EÚ L 211, 2009, s. 55).

Žaloba podaná 5. apríla 2019 — Yara Brunsbüttel/Komisia**(Vec T-207/19)**

(2019/C 206/58)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Yara Brunsbüttel GmbH (Büttel, Nemecko) (v zastúpení: N. Voß a D. Fouquet, Rechtsanwältinnen)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil rozhodnutie SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) z 28. mája 2018 vo veci C(2018) 3166 (Ú. v. EÚ L 14, 2019, s. 1), pokiaľ ide o roky 2012 a 2013,
- subsidiárne zrušil vo vzťahu k žalobkyni rozhodnutie SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) z 28. mája 2018 vo veci C(2018) 3166, pokiaľ ide o roky 2012 a 2013,
- subsidiárnejšie zrušil rozhodnutie SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) z 28. mája 2018 vo veci C(2018) 3166 v rozsahu, v akom sa požaduje v prípade odberateľov základného zaťaženia so spotrebou minimálne 7 000 hodín používania ročne náhrada vo výške viac ako 20 %, v prípade odberateľov základného zaťaženia so spotrebou minimálne 7 500 hodín používania ročne náhrada vo výške viac ako 15 % a v prípade odberateľov základného zaťaženia so spotrebou minimálne 8 000 hodín používania ročne náhrada vo výške viac ako 10 % uverejnených sieťových poplatkov,
- ešte subsidiárnejšie zrušil vo vzťahu k žalobkyni rozhodnutie SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) z 28. mája 2018 vo veci C(2018) 3166 v rozsahu, v akom sa požaduje v prípade odberateľov základného zaťaženia so spotrebou minimálne 7 500 hodín používania ročne náhrada vo výške viac ako 15 % uverejnených sieťových poplatkov,
- najsubsidiárnejšie zrušil vo vzťahu k žalobkyni rozhodnutie SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) z 28. mája 2018 vo veci C(2018) 3166 v rozsahu, v akom sa požaduje náhrada vo výške viac ako 20 % uverejnených sieťových poplatkov, ako aj
- uložil žalovanej povinnosť nahradiť trovy konania vrátane trov právneho zastúpenia a cestovných výdavkov.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobkyňa uvádza tieto žalobné dôvody.

1. Nesprávny predpoklad existencie štátnej pomoci v zmysle článku 107 ods. 1 ZFEÚ

V rámci prvého žalobného dôvodu žalobkyňa vytýka žalovanej, že pri preskúmaní sporného oslobodenia od sieťových poplatkov z právneho hľadiska nesprávne predpokladala existenciu použitia štátnych prostriedkov.

Okrem toho pri preskúmaní podmienky „selektivity“ bol nesprávne a neúplne stanovený referenčný systém.

Okrem toho tvrdí, že žalovaná vzhľadom na neúplné stanovenie referenčného systému porušila svoju povinnosť odôvodnenia podľa článku 296 druhého odseku ZFEÚ.

2. Porušenie zásady rovnosti zaobchádzania

V rámci druhého žalobného dôvodu žalobkyňa tvrdí, že prostredníctvom rozhodnutia žalovanej sa stanovili len povinnosti na dodatočné platby pre odberateľov základného zaťaženia, ktorí boli v rokoch 2012 a 2013 úplne oslobodení od sieťových poplatkov. S týmito odberateľmi základného zaťaženia sa preto v porovnaní s odberateľmi základného zaťaženia, ktorí za rovnaké časové obdobie využili paušálne zníženie sieťových poplatkov a pre ktorých neboli stanovené žiadne dodatočné platobné povinnosti, zaobchádzalo rozdielnym spôsobom a boli nespravodlivo znevýhodnení.

V tejto súvislosti sa tiež vytýka, že pokiaľ ide o rozdielne zaobchádzanie, žalovaná porušila svoju povinnosť odôvodnenia podľa článku 263 druhého odseku ZFEÚ a článku 41 ods. 2 písm. c) Charty základných práv Európskej únie. Rozdielne zaobchádzanie je okrem toho v rozpore so zákazom diskriminácie podľa článku 32 ods. 1 smernice 2009/72/ES.⁽¹⁾

3. Porušenie zásady legitímnej dôvery

V rámci tretieho žalobného dôvodu žalobkyňa tvrdí, že vzhľadom na individuálne okolnosti mohla legitímne očakávať, že mimoriadne sieťové poplatky, ktoré jej boli priznané, sa jej zachovajú.

⁽¹⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2009/72/ES z 13. júla 2009 o spoločných pravidlách pre vnútorný trh s elektrinou, ktorou sa zrušuje smernica 2003/54/ES (Ú. v. EÚ L 211, 2009, s. 55).

Žaloba podaná 5. apríla 2019 — Nolte Holzwerkstoff/Komisía

(Vec T-208/19)

(2019/C 206/59)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Nolte Holzwerkstoff GmbH & Co. KG (Germersheim, Nemecko) (v zastúpení: N. Voß a D. Fouquet, Rechtsanwältinnen)

Žalovaná: Európska komisía

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil rozhodnutie SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) z 28. mája 2018 vo veci C(2018) 3166 (Ú. v. EÚ L 14, 2019, s. 1), pokiaľ ide o roky 2012 a 2013,
- subsidiárne zrušil vo vzťahu k žalobkyni rozhodnutie SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) z 28. mája 2018 vo veci C(2018) 3166, pokiaľ ide o roky 2012 a 2013,
- subsidiárnejšie zrušil rozhodnutie SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) z 28. mája 2018 vo veci C(2018) 3166 v rozsahu, v akom sa požaduje v prípade odberateľov základného zaťaženia so spotrebou minimálne 7 000 hodín používania ročne náhrada vo výške viac ako 20 %, v prípade odberateľov základného zaťaženia so spotrebou minimálne 7 500 hodín používania ročne náhrada vo výške viac ako 15 % a v prípade odberateľov základného zaťaženia so spotrebou minimálne 8 000 hodín používania ročne náhrada vo výške viac ako 10 % uverejnených sieťových poplatkov,
- ešte subsidiárnejšie zrušil vo vzťahu k žalobkyni rozhodnutie SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) z 28. mája 2018 vo veci C(2018) 3166 v rozsahu, v akom sa požaduje v prípade odberateľov základného zaťaženia so spotrebou minimálne 7 000 hodín používania ročne náhrada vo výške viac ako 20 % uverejnených sieťových poplatkov, ako aj
- uložil žalovanej povinnosť nahradiť trovy konania vrátane trov právneho zastúpenia a cestovných výdavkov.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobkyňa uvádza tieto žalobné dôvody.

1. Nesprávny predpoklad existencie štátnej pomoci v zmysle článku 107 ods. 1 ZFEÚ

V rámci prvého žalobného dôvodu žalobkyňa vytyka žalovanej, že pri preskúmaní sporného oslobodenia od sieťových poplatkov z právneho hľadiska nesprávne predpokladala existenciu použitia štátnych prostriedkov.

Okrem toho pri preskúmaní podmienky „selektivity“ bol nesprávne a neúplne stanovený referenčný systém.

Okrem toho tvrdí, že žalovaná vzhľadom na neúplné stanovenie referenčného systému porušila svoju povinnosť odôvodnenia podľa článku 296 druhého odseku ZFEÚ.

2. Porušenie zásady rovnosti zaobchádzania

V rámci druhého žalobného dôvodu žalobkyňa tvrdí, že prostredníctvom rozhodnutia žalovanej sa stanovili len povinnosti na dodatočné platby pre odberateľov základného zaťaženia, ktorí boli v rokoch 2012 a 2013 úplne oslobodení od sieťových poplatkov. S týmito odberateľmi základného zaťaženia sa preto v porovnaní s odberateľmi základného zaťaženia, ktorí za rovnaké časové obdobie využili paušálne zníženie sieťových poplatkov a pre ktorých neboli stanovené žiadne dodatočné platobné povinnosti, zaobchádzalo rozdielnym spôsobom a boli nespravodlivo znevýhodnení.

V tejto súvislosti sa tiež vytyka, že pokiaľ ide o rozdielne zaobchádzanie, žalovaná porušila svoju povinnosť odôvodnenia podľa článku 263 druhého odseku ZFEÚ a článku 41 ods. 2 písm. c) Charty základných práv Európskej únie. Rozdielne zaobchádzanie je okrem toho v rozpore so zákazom diskriminácie podľa článku 32 ods. 1 smernice 2009/72/ES. (1)

3. Porušenie zásady legitímnej dôvery

V rámci tretieho žalobného dôvodu žalobkyňa tvrdí, že vzhľadom na individuálne okolnosti mohla legitímne očakávať, že mimoriadne sieťové poplatky, ktoré jej boli priznané, sa jej zachovávajú.

(¹) Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2009/72/ES z 13. júla 2009 o spoločných pravidlách pre vnútorný trh s elektrinou, ktorou sa zrušuje smernica 2003/54/ES (Ú. v. EÚ L 211, 2009, s. 55).

Žaloba podaná 8. apríla 2019 — Glatfelter Gernsbach/Komisia

(Vec T-215/19)

(2019/C 206/60)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Glatfelter Gernsbach GmbH (Gernsbach, Nemecko) (v zastúpení: N. Voß a D. Fouquet, Rechtsanwältinnen)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil rozhodnutie SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) z 28. mája 2018 vo veci C(2018) 3166 (Ú. v. EÚ L 14, 2019, s. 1), pokiaľ ide o roky 2012 a 2013,
- subsidiárne zrušil vo vzťahu k žalobkyni rozhodnutie SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) z 28. mája 2018 vo veci C(2018) 3166, pokiaľ ide o rok 2012,
- subsidiárnejšie zrušil rozhodnutie SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) z 28. mája 2018 vo veci C(2018) 3166 v rozsahu, v akom sa požaduje v prípade odberateľov základného zaťaženia so spotrebou minimálne 7 000 hodín používania ročne náhrada vo výške viac ako 20 %, v prípade odberateľov základného zaťaženia so spotrebou minimálne 7 500 hodín používania ročne náhrada vo výške viac ako 15 % a v prípade odberateľov základného zaťaženia so spotrebou minimálne 8 000 hodín používania ročne náhrada vo výške viac ako 10 % uverejnených sieťových poplatkov,
- ešte subsidiárnejšie zrušil vo vzťahu k žalobkyni rozhodnutie SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) z 28. mája 2018 vo veci C(2018) 3166 v rozsahu, v akom sa požaduje v prípade odberateľov základného zaťaženia so spotrebou minimálne 7 000 hodín používania ročne náhrada vo výške viac ako 20 % uverejnených sieťových poplatkov, ako aj
- uložil žalovanej povinnosť nahradiť trovy konania vrátane trov právneho zastúpenia a cestovných výdavkov.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobkyňa uvádza tieto žalobné dôvody.

1. Nesprávny predpoklad existencie štátnej pomoci v zmysle článku 107 ods. 1 ZFEÚ

V rámci prvého žalobného dôvodu žalobkyňa vytýka žalovanej, že pri preskúmaní sporného oslobodenia od sieťových poplatkov z právneho hľadiska nesprávne predpokladala existenciu použitia štátnych prostriedkov.

Okrem toho pri preskúmaní podmienky „selektivity“ bol nesprávne a neúplne stanovený referenčný systém.

Okrem toho tvrdí, že žalovaná vzhľadom na neúplné stanovenie referenčného systému porušila svoju povinnosť odôvodnenia podľa článku 296 druhého odseku ZFEÚ.

2. Porušenie zásady rovnosti zaobchádzania

V rámci druhého žalobného dôvodu žalobkyňa tvrdí, že prostredníctvom rozhodnutia žalovanej sa stanovili len povinnosti na dodatočné platby pre odberateľov základného zaťaženia, ktorí boli v rokoch 2012 a 2013 úplne oslobodení od sieťových poplatkov. S týmito odberateľmi základného zaťaženia sa preto v porovnaní s odberateľmi základného zaťaženia, ktorí za rovnaké časové obdobie využili paušálne zníženie sieťových poplatkov a pre ktorých neboli stanovené žiadne dodatočné platobné povinnosti, zaobchádzalo rozdielnym spôsobom a boli nespravodlivo znevýhodnení.

V tejto súvislosti sa tiež vytýka, že pokiaľ ide o rozdielne zaobchádzanie, žalovaná porušila svoju povinnosť odôvodnenia podľa článku 263 druhého odseku ZFEÚ a článku 41 ods. 2 písm. c) Charty základných práv Európskej únie. Rozdielne zaobchádzanie je okrem toho v rozpore so zákazom diskriminácie podľa článku 32 ods. 1 smernice 2009/72/ES.⁽¹⁾

3. Porušenie zásady legitímnej dôvery

V rámci tretieho žalobného dôvodu žalobkyňa tvrdí, že vzhľadom na individuálne okolnosti mohla legitímne očakávať, že mimoriadne sieťové poplatky, ktoré jej boli priznané, sa jej zachovajú.

⁽¹⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2009/72/ES z 13. júla 2009 o spoločných pravidlách pre vnútorný trh s elektrinou, ktorou sa zrušuje smernica 2003/54/ES (Ú. v. EÚ L 211, 2009, s. 55).

Žaloba podaná 8. apríla 2019 — Glatfelter Steinfurt/Komisia**(Vec T-216/19)**

(2019/C 206/61)

*Jazyk konania: nemčina***Účastníci konania**

Žalobkyňa: Glatfelter Steinfurt GmbH (Steinfurt, Nemecko) (v zastúpení: N. Voß a D. Fouquet, Rechtsanwältinnen)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil rozhodnutie SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) z 28. mája 2018 vo veci C(2018) 3166 (Ú. v. EÚ L 14, 2019, s. 1), pokiaľ ide o roky 2012 a 2013,
- subsidiárne zrušil vo vzťahu k žalobkyni rozhodnutie SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) z 28. mája 2018 vo veci C(2018) 3166, pokiaľ ide o roky 2012 a 2013,
- subsidiárnejšie zrušil rozhodnutie SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) z 28. mája 2018 vo veci C(2018) 3166 v rozsahu, v akom sa požaduje v prípade odberateľov základného zaťaženia so spotrebou minimálne 7 000 hodín používania ročne náhrada vo výške viac ako 20 %, v prípade odberateľov základného zaťaženia so spotrebou minimálne 7 500 hodín používania ročne náhrada vo výške viac ako 15 % a v prípade odberateľov základného zaťaženia so spotrebou minimálne 8 000 hodín používania ročne náhrada vo výške viac ako 10 % uverejnených sieťových poplatkov,
- ešte subsidiárnejšie zrušil vo vzťahu k žalobkyni rozhodnutie SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) z 28. mája 2018 vo veci C(2018) 3166 v rozsahu, v akom sa požaduje v prípade odberateľov základného zaťaženia so spotrebou minimálne 7 000 hodín používania ročne náhrada vo výške viac ako 20 % uverejnených sieťových poplatkov, ako aj
- uložil žalovanej povinnosť nahradiť trovy konania vrátane trov právneho zastúpenia a cestovných výdavkov.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobkyňa uvádza tieto žalobné dôvody.

1. Nesprávny predpoklad existencie štátnej pomoci v zmysle článku 107 ods. 1 ZFEÚ

V rámci prvého žalobného dôvodu žalobkyňa vytýka žalovanej, že pri preskúmaní sporného oslobodenia od sieťových poplatkov z právneho hľadiska nesprávne predpokladala existenciu použitia štátnych prostriedkov.

Okrem toho pri preskúmaní podmienky „selektivity“ bol nesprávne a neúplne stanovený referenčný systém.

Okrem toho tvrdí, že žalovaná vzhľadom na neúplné stanovenie referenčného systému porušila svoju povinnosť odôvodnenia podľa článku 296 druhého odseku ZFEÚ.

2. Porušenie zásady rovnosti zaobchádzania

V rámci druhého žalobného dôvodu žalobkyňa tvrdí, že prostredníctvom rozhodnutia žalovanej sa stanovili len povinnosti na dodatočné platby pre odberateľov základného zaťaženia, ktorí boli v rokoch 2012 a 2013 úplne oslobodení od sieťových poplatkov. S týmito odberateľmi základného zaťaženia sa preto v porovnaní s odberateľmi základného zaťaženia, ktorí za rovnaké časové obdobie využili paušálne zníženie sieťových poplatkov a pre ktorých neboli stanovené žiadne dodatočné platobné povinnosti, zaobchádzalo rozdielnym spôsobom a boli nespravodlivo znevýhodnení.

V tejto súvislosti sa tiež vytýka, že pokiaľ ide o rozdielne zaobchádzanie, žalovaná porušila svoju povinnosť odôvodnenia podľa článku 263 druhého odseku ZFEÚ a článku 41 ods. 2 písm. c) Charty základných práv Európskej únie. Rozdielne zaobchádzanie je okrem toho v rozpore so zákazom diskriminácie podľa článku 32 ods. 1 smernice 2009/72/ES.⁽¹⁾

3. Porušenie zásady legitímnej dôvery

V rámci tretieho žalobného dôvodu žalobkyňa tvrdí, že vzhľadom na individuálne okolnosti mohla legitímne očakávať, že mimoriadne sieťové poplatky, ktoré jej boli priznané, sa jej zachovajú.

⁽¹⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2009/72/ES z 13. júla 2009 o spoločných pravidlách pre vnútorný trh s elektrinou, ktorou sa zrušuje smernica 2003/54/ES (Ú. v. EÚ L 211, 2009, s. 55).

Žaloba podaná 8. apríla 2019 — Schott/Komisia

(Vec T-217/19)

(2019/C 206/62)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Schott AG (Mainz, Nemecko) (v zastúpení: N. Voß, Rechtsanwältin)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

— zrušil rozhodnutie SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) z 28. mája 2018 vo veci C(2018) 3166 (Ú. v. EÚ L 14, 2019, s. 1), pokiaľ ide o roky 2012 a 2013,

- subsidiárne zrušil vo vzťahu k žalobkyni rozhodnutie SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) z 28. mája 2018 vo veci C(2018) 3166, pokiaľ ide o roky 2012 a 2013,
- subsidiárnejšie zrušil rozhodnutie SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) z 28. mája 2018 vo veci C(2018) 3166 v rozsahu, v akom sa požaduje v prípade odberateľov základného zaťaženia so spotrebou minimálne 7 000 hodín používania ročne náhrada vo výške viac ako 20 %, v prípade odberateľov základného zaťaženia so spotrebou minimálne 7 500 hodín používania ročne náhrada vo výške viac ako 15 % a v prípade odberateľov základného zaťaženia so spotrebou minimálne 8 000 hodín používania ročne náhrada vo výške viac ako 10 % uverejnených sieťových poplatkov,
- ešte subsidiárnejšie zrušil vo vzťahu k žalobkyni rozhodnutie SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) z 28. mája 2018 vo veci C(2018) 3166 v rozsahu, v akom sa požaduje v prípade odberateľov základného zaťaženia so spotrebou minimálne 7 000 hodín používania ročne náhrada vo výške viac ako 20 % a v prípade odberateľov základného zaťaženia so spotrebou minimálne 7 500 hodín používania ročne náhrada vo výške viac ako 15 % uverejnených sieťových poplatkov, ako aj
- uložil žalovanej povinnosť nahradiť trovy konania vrátane trov právneho zastúpenia a cestovných výdavkov.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobkyňa uvádza tieto žalobné dôvody.

1. Nesprávny predpoklad existencie štátnej pomoci v zmysle článku 107 ods. 1 ZFEÚ

V rámci prvého žalobného dôvodu žalobkyňa vytýka žalovanej, že pri preskúmaní sporného oslobodenia od sieťových poplatkov z právneho hľadiska nesprávne predpokladala existenciu použitia štátnych prostriedkov.

Okrem toho pri preskúmaní podmienky „selektivity“ bol nesprávne a neúplne stanovený referenčný systém.

Okrem toho tvrdí, že žalovaná vzhľadom na neúplné stanovenie referenčného systému porušila svoju povinnosť odôvodnenia podľa článku 296 druhého odseku ZFEÚ.

2. Porušenie zásady rovnosti zaobchádzania

V rámci druhého žalobného dôvodu žalobkyňa tvrdí, že prostredníctvom rozhodnutia žalovanej sa stanovili len povinnosti na dodatočné platby pre odberateľov základného zaťaženia, ktorí boli v rokoch 2012 a 2013 úplne oslobodení od sieťových poplatkov. S týmito odberateľmi základného zaťaženia sa preto v porovnaní s odberateľmi základného zaťaženia, ktorí za rovnaké časové obdobie využili paušálne zníženie sieťových poplatkov a pre ktorých neboli stanovené žiadne dodatočné platobné povinnosti, zaobchádzalo rozdielnym spôsobom a boli nespravodlivo znevýhodnení.

V tejto súvislosti sa tiež vytýka, že pokiaľ ide o rozdielne zaobchádzanie, žalovaná porušila svoju povinnosť odôvodnenia podľa článku 263 druhého odseku ZFEÚ a článku 41 ods. 2 písm. c) Charty základných práv Európskej únie. Rozdielne zaobchádzanie je okrem toho v rozpore so zákazom diskriminácie podľa článku 32 ods. 1 smernice 2009/72/ES.⁽¹⁾

3. Porušenie zásady legitímnej dôvery

V rámci tretieho žalobného dôvodu žalobkyňa tvrdí, že vzhľadom na individuálne okolnosti mohla legitímne očakávať, že mimoriadne sieťové poplatky, ktoré jej boli priznané, sa jej zachovajú.

⁽¹⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2009/72/ES z 13. júla 2009 o spoločných pravidlách pre vnútorný trh s elektrinou, ktorou sa zrušuje smernica 2003/54/ES (Ú. v. EÚ L 211, 2009, s. 55).

Žaloba podaná 8. apríla 2019 — Evonik Degussa/Komisia

(Vec T-218/19)

(2019/C 206/63)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Evonik Degussa GmbH (Essen, Nemecko) (v zastúpení: N. Voß a D. Fouquet, Rechtsanwältinnen)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

— zrušil rozhodnutie SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) z 28. mája 2018 vo veci C(2018) 3166 (Ú. v. EÚ L 14, 2019, s. 1), pokiaľ ide o roky 2012 a 2013,

— subsidiárne zrušil vo vzťahu k žalobkyni rozhodnutie SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) z 28. mája 2018 vo veci C(2018) 3166, pokiaľ ide o roky 2012 a 2013,

— subsidiárnejšie zrušil rozhodnutie SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) z 28. mája 2018 vo veci C(2018) 3166 v rozsahu, v akom sa požaduje v prípade odberateľov základného zaťaženia so spotrebou minimálne 7 000 hodín používania ročne náhrada vo výške viac ako 20 %, v prípade odberateľov základného zaťaženia so spotrebou minimálne 7 500 hodín používania ročne náhrada vo výške viac ako 15 % a v prípade odberateľov základného zaťaženia so spotrebou minimálne 8 000 hodín používania ročne náhrada vo výške viac ako 10 % uverejnených sieťových poplatkov,

- ešte subsidiárnejšie zrušil vo vzťahu k žalobkyni rozhodnutie SA. 34045 (2013/C) (ex 2012/NN) z 28. mája 2018 vo veci C(2018) 3166 v rozsahu, v akom sa požaduje v prípade odberateľov základného zaťaženia so spotrebou minimálne 7 000 hodín používania ročne náhrada vo výške viac ako 20 % a v prípade odberateľov základného zaťaženia so spotrebou minimálne 7 500 hodín používania ročne náhrada vo výške viac ako 15 % uverejnených sieťových poplatkov, ako aj
- uložil žalovanej povinnosť nahradiť trovy konania vrátane trov právneho zastúpenia a cestovných výdavkov.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobkyňa uvádza tieto žalobné dôvody.

1. Nesprávny predpoklad existencie štátnej pomoci v zmysle článku 107 ods. 1 ZFEÚ

V rámci prvého žalobného dôvodu žalobkyňa vytýka žalovanej, že pri preskúmaní sporného oslobodenia od sieťových poplatkov z právneho hľadiska nesprávne predpokladala existenciu použitia štátnych prostriedkov.

Okrem toho pri preskúmaní podmienky „selektivity“ bol nesprávne a neúplne stanovený referenčný systém.

Okrem toho tvrdí, že žalovaná vzhľadom na neúplné stanovenie referenčného systému porušila svoju povinnosť odôvodnenia podľa článku 296 druhého odseku ZFEÚ.

2. Porušenie zásady rovnosti zaobchádzania

V rámci druhého žalobného dôvodu žalobkyňa tvrdí, že prostredníctvom rozhodnutia žalovanej sa stanovili len povinnosti na dodatočné platby pre odberateľov základného zaťaženia, ktorí boli v rokoch 2012 a 2013 úplne oslobodení od sieťových poplatkov. S týmito odberateľmi základného zaťaženia sa preto v porovnaní s odberateľmi základného zaťaženia, ktorí za rovnaké časové obdobie využili paušálne zníženie sieťových poplatkov a pre ktorých neboli stanovené žiadne dodatočné platobné povinnosti, zaobchádzalo rozdielnym spôsobom a boli nespravodlivo znevýhodnení.

V tejto súvislosti sa tiež vytýka, že pokiaľ ide o rozdielne zaobchádzanie, žalovaná porušila svoju povinnosť odôvodnenia podľa článku 263 druhého odseku ZFEÚ a článku 41 ods. 2 písm. c) Charty základných práv Európskej únie. Rozdielne zaobchádzanie je okrem toho v rozpore so zákazom diskriminácie podľa článku 32 ods. 1 smernice 2009/72/ES.⁽¹⁾

3. Porušenie zásady legitímnej dôvery

V rámci tretieho žalobného dôvodu žalobkyňa tvrdí, že vzhľadom na individuálne okolnosti mohla legitímne očakávať, že mimoriadne sieťové poplatky, ktoré jej boli priznané, sa jej zachovajú.

⁽¹⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2009/72/ES z 13. júla 2009 o spoločných pravidlách pre vnútorný trh s elektrinou, ktorou sa zrušuje smernica 2003/54/ES (Ú. v. EÚ L 211, 2009, s. 55).

Žaloba podaná 8. apríla 2019 — Julius Schulte Trebsen/Komisía**(Vec T-219/19)**

(2019/C 206/64)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania*Žalobkyňa:* Julius Schulte Trebsen GmbH & Co. KG (Trebsen, Nemecko) (v zastúpení: N. Voß a D. Fouquet, Rechtsanwältinnen)*Žalovaná:* Európska komisia**Návrhy**

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil rozhodnutie SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) z 28. mája 2018 vo veci C(2018) 3166 (Ú. v. EÚ L 14, 2019, s. 1), pokiaľ ide o roky 2012 a 2013,
- subsidiárne zrušil vo vzťahu k žalobkyni rozhodnutie SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) z 28. mája 2018 vo veci C(2018) 3166, pokiaľ ide o rok 2012,
- subsidiárnejšie zrušil rozhodnutie SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) z 28. mája 2018 vo veci C(2018) 3166 v rozsahu, v akom sa požaduje v prípade odberateľov základného zaťaženia so spotrebou minimálne 7 000 hodín používania ročne náhrada vo výške viac ako 20 %, v prípade odberateľov základného zaťaženia so spotrebou minimálne 7 500 hodín používania ročne náhrada vo výške viac ako 15 % a v prípade odberateľov základného zaťaženia so spotrebou minimálne 8 000 hodín používania ročne náhrada vo výške viac ako 10 % uverejnených sieťových poplatkov,
- ešte subsidiárnejšie zrušil vo vzťahu k žalobkyni rozhodnutie SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) z 28. mája 2018 vo veci C(2018) 3166 v rozsahu, v akom sa požaduje v prípade odberateľov základného zaťaženia so spotrebou minimálne 7 500 hodín používania ročne náhrada vo výške viac ako 15 % uverejnených sieťových poplatkov,
- najsubsidiárnejšie zrušil vo vzťahu k žalobkyni rozhodnutie SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) z 28. mája 2018 vo veci C(2018) 3166 v rozsahu, v akom sa požaduje náhrada vo výške viac ako 20 % uverejnených sieťových poplatkov, ako aj
- uložil žalovanej povinnosť nahradiť trovy konania vrátane trov právneho zastúpenia a cestovných výdavkov.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobkyňa uvádza tieto žalobné dôvody.

1. Nesprávny predpoklad existencie štátnej pomoci v zmysle článku 107 ods. 1 ZFEÚ

V rámci prvého žalobného dôvodu žalobkyňa vytýka žalovanej, že pri preskúmaní sporného oslobodenia od sieťových poplatkov z právneho hľadiska nesprávne predpokladala existenciu použitia štátnych prostriedkov.

Okrem toho pri preskúmaní podmienky „selektivity“ bol nesprávne a neúplne stanovený referenčný systém.

Okrem toho tvrdí, že žalovaná vzhľadom na neúplné stanovenie referenčného systému porušila svoju povinnosť odôvodnenia podľa článku 296 druhého odseku ZFEÚ.

2. Porušenie zásady rovnosti zaobchádzania

V rámci druhého žalobného dôvodu žalobkyňa tvrdí, že prostredníctvom rozhodnutia žalovanej sa stanovili len povinnosti na dodatočné platby pre odberateľov základného zaťaženia, ktorí boli v rokoch 2012 a 2013 úplne oslobodení od sieťových poplatkov. S týmito odberateľmi základného zaťaženia sa preto v porovnaní s odberateľmi základného zaťaženia, ktorí za rovnaké časové obdobie využili paušálne zníženie sieťových poplatkov a pre ktorých neboli stanovené žiadne dodatočné platobné povinnosti, zaobchádzalo rozdielnym spôsobom a boli nespravodlivo znevýhodnení.

V tejto súvislosti sa tiež vytýka, že pokiaľ ide o rozdielne zaobchádzanie, žalovaná porušila svoju povinnosť odôvodnenia podľa článku 263 druhého odseku ZFEÚ a článku 41 ods. 2 písm. c) Charty základných práv Európskej únie. Rozdielne zaobchádzanie je okrem toho v rozpore so zákazom diskriminácie podľa článku 32 ods. 1 smernice 2009/72/ES.⁽¹⁾

3. Porušenie zásady legitímnej dôvery

V rámci tretieho žalobného dôvodu žalobkyňa tvrdí, že vzhľadom na individuálne okolnosti mohla legitímne očakávať, že mimoriadne sieťové poplatky, ktoré jej boli priznané, sa jej zachovajú.

⁽¹⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2009/72/ES z 13. júla 2009 o spoločných pravidlách pre vnútorný trh s elektrinou, ktorou sa zrušuje smernica 2003/54/ES (Ú. v. EÚ L 211, 2009, s. 55).

Žaloba podaná 8. apríla 2019 — Mitsubishi Polyester Film/Komisia

(Vec T-220/19)

(2019/C 206/65)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Mitsubishi Polyester Film GmbH (Wiesbaden, Nemecko) (v zastúpení: N. Voß a D. Fouquet, Rechtsanwältinnen)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

— zrušil rozhodnutie SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) z 28. mája 2018 vo veci C(2018) 3166 (Ú. v. EÚ L 14, 2019, s. 1), pokiaľ ide o roky 2012 a 2013,

- subsidiárne zrušil vo vzťahu k žalobkyni rozhodnutie SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) z 28. mája 2018 vo veci C(2018) 3166, pokiaľ ide o roky 2012 a 2013, ako aj
- uložil žalovanej povinnosť nahradiť trovy konania vrátane trov právneho zastúpenia a cestovných výdavkov.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobkyňa uvádza tieto žalobné dôvody.

1. Nesprávny predpoklad existencie štátnej pomoci v zmysle článku 107 ods. 1 ZFEÚ

V rámci prvého žalobného dôvodu žalobkyňa vytýka žalovanej, že pri preskúmaní sporného oslobodenia od sieťových poplatkov z právneho hľadiska nesprávne predpokladala existenciu použitia štátnych prostriedkov.

Okrem toho pri preskúmaní podmienky „selektivity“ bol nesprávne a neúplne stanovený referenčný systém.

Okrem toho tvrdí, že žalovaná vzhľadom na neúplné stanovenie referenčného systému porušila svoju povinnosť odôvodnenia podľa článku 296 druhého odseku ZFEÚ.

2. Porušenie zásady legitímnej dôvery

V rámci druhého žalobného dôvodu žalobkyňa tvrdí, že vzhľadom na individuálne okolnosti mohla legitímne očakávať, že mimoriadne sieťové poplatky, ktoré jej boli priznané, sa jej zachovajú.

Žaloba podaná 8. apríla 2019 — Nippon Gases Deutschland/Komisia

(Vec T-221/19)

(2019/C 206/66)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Nippon Gases Deutschland GmbH (Düsseldorf, Nemecko) (v zastúpení: N. Voß a D. Fouquet, Rechtsanwältinnen)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil rozhodnutie SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) z 28. mája 2018 vo veci C(2018) 3166 (Ú. v. EÚ L 14, 2019, s. 1), pokiaľ ide o roky 2012 a 2013,

- subsidiárne zrušil vo vzťahu k žalobkyni rozhodnutie SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) z 28. mája 2018 vo veci C(2018) 3166, pokiaľ ide o roky 2012 a 2013,
- subsidiárnejšie zrušil rozhodnutie SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) z 28. mája 2018 vo veci C(2018) 3166 v rozsahu, v akom sa požaduje v prípade odberateľov základného zaťaženia so spotrebou minimálne 7 000 hodín používania ročne náhrada vo výške viac ako 20 %, v prípade odberateľov základného zaťaženia so spotrebou minimálne 7 500 hodín používania ročne náhrada vo výške viac ako 15 % a v prípade odberateľov základného zaťaženia so spotrebou minimálne 8 000 hodín používania ročne náhrada vo výške viac ako 10 % uverejnených sieťových poplatkov,
- ešte subsidiárnejšie zrušil vo vzťahu k žalobkyni rozhodnutie SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) z 28. mája 2018 vo veci C(2018) 3166 v rozsahu, v akom sa požaduje v prípade odberateľov základného zaťaženia so spotrebou minimálne 7 000 hodín používania ročne náhrada vo výške viac ako 20 %, v prípade odberateľov základného zaťaženia so spotrebou minimálne 7 500 hodín používania ročne náhrada vo výške viac ako 15 % uverejnených sieťových poplatkov, ako aj
- uložil žalovanej povinnosť nahradiť trovy konania vrátane trov právneho zastúpenia a cestovných výdavkov.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobkyňa uvádza tieto žalobné dôvody.

1. Nesprávny predpoklad existencie štátnej pomoci v zmysle článku 107 ods. 1 ZFEÚ

V rámci prvého žalobného dôvodu žalobkyňa vytýka žalovanej, že pri preskúmaní sporného oslobodenia od sieťových poplatkov z právneho hľadiska nesprávne predpokladala existenciu použitia štátnych prostriedkov.

Okrem toho pri preskúmaní podmienky „selektivity“ bol nesprávne a neúplne stanovený referenčný systém.

Okrem toho tvrdí, že žalovaná vzhľadom na neúplné stanovenie referenčného systému porušila svoju povinnosť odôvodnenia podľa článku 296 druhého odseku ZFEÚ.

2. Porušenie zásady rovnosti zaobchádzania

V rámci druhého žalobného dôvodu žalobkyňa tvrdí, že prostredníctvom rozhodnutia žalovanej sa stanovili len povinnosti na dodatočné platby pre odberateľov základného zaťaženia, ktorí boli v rokoch 2012 a 2013 úplne oslobodení od sieťových poplatkov. S týmito odberateľmi základného zaťaženia sa preto v porovnaní s odberateľmi základného zaťaženia, ktorí za rovnaké časové obdobie využili paušálne zníženie sieťových poplatkov a pre ktorých neboli stanovené žiadne dodatočné platobné povinnosti, zaobchádzalo rozdielnym spôsobom a boli nespravodlivo znevýhodnení.

V tejto súvislosti sa tiež vytýka, že pokiaľ ide o rozdielne zaobchádzanie, žalovaná porušila svoju povinnosť odôvodnenia podľa článku 263 druhého odseku ZFEÚ a článku 41 ods. 2 písm. c) Charty základných práv Európskej únie. Rozdielne zaobchádzanie je okrem toho v rozpore so zákazom diskriminácie podľa článku 32 ods. 1 smernice 2009/72/ES. (1)

3. Porušenie zásady legitímnej dôvery

V rámci tretieho žalobného dôvodu žalobkyňa tvrdí, že vzhľadom na individuálne okolnosti mohla legitímne očakávať, že mimoriadne sieťové poplatky, ktoré jej boli priznané, sa jej zachovajú.

(¹) Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2009/72/ES z 13. júla 2009 o spoločných pravidlách pre vnútorný trh s elektrinou, ktorou sa zrušuje smernica 2003/54/ES (Ú. v. EÚ L 211, 2009, s. 55).

Žaloba podaná 8. apríla 2019 — Sappi Alfeld/Komisia

(Vec T-222/19)

(2019/C 206/67)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Sappi Alfeld GmbH (Alfeld, Nemecko) (v zastúpení: N. Voß a D. Fouquet, Rechtsanwältinnen)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil rozhodnutie SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) z 28. mája 2018 vo veci C(2018) 3166 (Ú. v. EÚ L 14, 2019, s. 1), pokiaľ ide o roky 2012 a 2013,
- subsidiárne zrušil vo vzťahu k žalobkyni rozhodnutie SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) z 28. mája 2018 vo veci C(2018) 3166, pokiaľ ide o roky 2012 a 2013,
- subsidiárnejšie zrušil rozhodnutie SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) z 28. mája 2018 vo veci C(2018) 3166 v rozsahu, v akom sa požaduje v prípade odberateľov základného zaťaženia so spotrebou minimálne 7 000 hodín používania ročne náhrada vo výške viac ako 20 %, v prípade odberateľov základného zaťaženia so spotrebou minimálne 7 500 hodín používania ročne náhrada vo výške viac ako 15 % a v prípade odberateľov základného zaťaženia so spotrebou minimálne 8 000 hodín používania ročne náhrada vo výške viac ako 10 % uverejnených sieťových poplatkov,
- ešte subsidiárnejšie zrušil vo vzťahu k žalobkyni rozhodnutie SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) z 28. mája 2018 vo veci C(2018) 3166 v rozsahu, v akom sa požaduje v prípade odberateľov základného zaťaženia so spotrebou minimálne 7 000 hodín používania ročne náhrada vo výške viac ako 20 % uverejnených sieťových poplatkov, ako aj
- uložil žalovanej povinnosť nahradiť trovy konania vrátane trov právneho zastúpenia a cestovných výdavkov.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobkyňa uvádza tieto žalobné dôvody.

1. Nesprávny predpoklad existencie štátnej pomoci v zmysle článku 107 ods. 1 ZFEÚ

V rámci prvého žalobného dôvodu žalobkyňa vytýka žalovanej, že pri preskúmaní sporného oslobodenia od sieťových poplatkov z právneho hľadiska nesprávne predpokladala existenciu použitia štátnych prostriedkov.

Okrem toho pri preskúmaní podmienky „selektivity“ bol nesprávne a neúplne stanovený referenčný systém.

Okrem toho tvrdí, že žalovaná vzhľadom na neúplné stanovenie referenčného systému porušila svoju povinnosť odôvodnenia podľa článku 296 druhého odseku ZFEÚ.

2. Porušenie zásady rovnosti zaobchádzania

V rámci druhého žalobného dôvodu žalobkyňa tvrdí, že prostredníctvom rozhodnutia žalovanej sa stanovili len povinnosti na dodatočné platby pre odberateľov základného zaťaženia, ktorí boli v rokoch 2012 a 2013 úplne oslobodení od sieťových poplatkov. S týmito odberateľmi základného zaťaženia sa preto v porovnaní s odberateľmi základného zaťaženia, ktorí za rovnaké časové obdobie využili paušálne zníženie sieťových poplatkov a pre ktorých neboli stanovené žiadne dodatočné platobné povinnosti, zaobchádzalo rozdielnym spôsobom a boli nespravodlivo znevýhodnení.

V tejto súvislosti sa tiež vytýka, že pokiaľ ide o rozdielne zaobchádzanie, žalovaná porušila svoju povinnosť odôvodnenia podľa článku 263 druhého odseku ZFEÚ a článku 41 ods. 2 písm. c) Charty základných práv Európskej únie. Rozdielne zaobchádzanie je okrem toho v rozpore so zákazom diskriminácie podľa článku 32 ods. 1 smernice 2009/72/ES.⁽¹⁾

3. Porušenie zásady legitímnej dôvery

V rámci tretieho žalobného dôvodu žalobkyňa tvrdí, že vzhľadom na individuálne okolnosti mohla legitímne očakávať, že mimoriadne sieťové poplatky, ktoré jej boli priznané, sa jej zachovajú.

⁽¹⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2009/72/ES z 13. júla 2009 o spoločných pravidlách pre vnútorný trh s elektrinou, ktorou sa zrušuje smernica 2003/54/ES (Ú. v. EÚ L 211, 2009, s. 55).

Žaloba podaná 8. apríla 2019 — Clariant Produkte (Deutschland)/Komisia

(Vec T-223/19)

(2019/C 206/68)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Clariant Produkte (Deutschland) GmbH (Frankfurt nad Mohanom, Nemecko) (v zastúpení: N. Voß a D. Fouquet, Rechtsanwältinnen)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil rozhodnutie SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) z 28. mája 2018 vo veci C(2018) 3166 (Ú. v. EÚ L 14, 2019, s. 1), pokiaľ ide o roky 2012 a 2013,
- subsidiárne zrušil vo vzťahu k žalobkyni rozhodnutie SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) z 28. mája 2018 vo veci C(2018) 3166, pokiaľ ide o roky 2012 a 2013,
- subsidiárnejšie zrušil rozhodnutie SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) z 28. mája 2018 vo veci C(2018) 3166 v rozsahu, v akom sa požaduje v prípade odberateľov základného zaťaženia so spotrebou minimálne 7 000 hodín používania ročne náhrada vo výške viac ako 20 %, v prípade odberateľov základného zaťaženia so spotrebou minimálne 7 500 hodín používania ročne náhrada vo výške viac ako 15 % a v prípade odberateľov základného zaťaženia so spotrebou minimálne 8 000 hodín používania ročne náhrada vo výške viac ako 10 % uverejnených sieťových poplatkov,
- ešte subsidiárnejšie zrušil vo vzťahu k žalobkyni rozhodnutie SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) z 28. mája 2018 vo veci C(2018) 3166 v rozsahu, v akom sa požaduje v prípade odberateľov základného zaťaženia so spotrebou minimálne 7 500 hodín používania ročne náhrada vo výške viac ako 15 % uverejnených sieťových poplatkov, ako aj
- uložil žalovanej povinnosť nahradiť trovy konania vrátane trov právneho zastúpenia a cestovných výdavkov.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobkyňa uvádza tieto žalobné dôvody.

1. Nesprávny predpoklad existencie štátnej pomoci v zmysle článku 107 ods. 1 ZFEÚ

V rámci prvého žalobného dôvodu žalobkyňa vytýka žalovanej, že pri preskúmaní sporného oslobodenia od sieťových poplatkov z právneho hľadiska nesprávne predpokladala existenciu použitia štátnych prostriedkov.

Okrem toho pri preskúmaní podmienky „selektivity“ bol nesprávne a neúplne stanovený referenčný systém.

Okrem toho tvrdí, že žalovaná vzhľadom na neúplné stanovenie referenčného systému porušila svoju povinnosť odôvodnenia podľa článku 296 druhého odseku ZFEÚ.

2. Porušenie zásady rovnosti zaobchádzania

V rámci druhého žalobného dôvodu žalobkyňa tvrdí, že prostredníctvom rozhodnutia žalovanej sa stanovili len povinnosti na dodatočné platby pre odberateľov základného zaťaženia, ktorí boli v rokoch 2012 a 2013 úplne oslobodení od sieťových poplatkov. S týmito odberateľmi základného zaťaženia sa preto v porovnaní s odberateľmi základného zaťaženia, ktorí za rovnaké časové obdobie využili paušálne zníženie sieťových poplatkov a pre ktorých neboli stanovené žiadne dodatočné platobné povinnosti, zaobchádzalo rozdielnym spôsobom a boli nespravodlivo znevýhodnení.

V tejto súvislosti sa tiež vytýka, že pokiaľ ide o rozdielne zaobchádzanie, žalovaná porušila svoju povinnosť odôvodnenia podľa článku 263 druhého odseku ZFEÚ a článku 41 ods. 2 písm. c) Charty základných práv Európskej únie. Rozdielne zaobchádzanie je okrem toho v rozpore so zákazom diskriminácie podľa článku 32 ods. 1 smernice 2009/72/ES. (1)

3. Porušenie zásady legitímnej dôvery

V rámci tretieho žalobného dôvodu žalobkyňa tvrdí, že vzhľadom na individuálne okolnosti mohla legitímne očakávať, že mimoriadne sieťové poplatky, ktoré jej boli priznané, sa jej zachovajú.

(¹) Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2009/72/ES z 13. júla 2009 o spoločných pravidlách pre vnútorný trh s elektrinou, ktorou sa zrušuje smernica 2003/54/ES (Ú. v. EÚ L 211, 2009, s. 55).

Žaloba podaná 9. apríla 2019 — Metsä Tissue/Komisia

(Vec T-224/19)

(2019/C 206/69)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Metsä Tissue GmbH (Kreuzau, Nemecko) (v zastúpení: M. Kachel a D. Fouquet, Rechtsanwälte)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil rozhodnutie SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) z 28. mája 2018 vo veci C(2018) 3166 (Ú. v. EÚ L 14, 2019, s. 1), pokiaľ ide o roky 2012 a 2013,
- subsidiárne zrušil vo vzťahu k žalobkyni rozhodnutie SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) z 28. mája 2018 vo veci C(2018) 3166, pokiaľ ide o roky 2012 a 2013,
- subsidiárnejšie zrušil rozhodnutie SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) z 28. mája 2018 vo veci C(2018) 3166 v rozsahu, v akom sa požaduje v prípade odberateľov základného zaťaženia so spotrebou minimálne 7 000 hodín používania ročne náhrada vo výške viac ako 20 %, v prípade odberateľov základného zaťaženia so spotrebou minimálne 7 500 hodín používania ročne náhrada vo výške viac ako 15 % a v prípade odberateľov základného zaťaženia so spotrebou minimálne 8 000 hodín používania ročne náhrada vo výške viac ako 10 % uverejnených sieťových poplatkov,
- ešte subsidiárnejšie zrušil vo vzťahu k žalobkyni rozhodnutie SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) z 28. mája 2018 vo veci C(2018) 3166 v rozsahu, v akom sa požaduje v prípade odberateľov základného zaťaženia so spotrebou minimálne 7 000 hodín používania ročne náhrada vo výške viac ako 20 % a v prípade odberateľov základného zaťaženia so spotrebou minimálne 7 500 hodín používania ročne náhrada vo výške viac ako 15 % uverejnených sieťových poplatkov,

- najsubsidiárnejšie zrušil vo vzťahu k žalobkyni rozhodnutie SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) z 28. mája 2018 vo veci C(2018) 3166 v rozsahu, v akom sa požaduje náhrada vo výške viac ako 20 % uverejnených sieťových poplatkov, ako aj
- uložil žalovanej povinnosť nahradiť trovy konania vrátane trov právneho zastúpenia a cestovných výdavkov.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobkyňa uvádza tieto žalobné dôvody.

1. Nesprávny predpoklad existencie štátnej pomoci v zmysle článku 107 ods. 1 ZFEÚ

V rámci prvého žalobného dôvodu žalobkyňa vytýka žalovanej, že pri preskúmaní sporného oslobodenia od sieťových poplatkov z právneho hľadiska nesprávne predpokladala existenciu použitia štátnych prostriedkov.

Okrem toho pri preskúmaní podmienky „selektivity“ bol nesprávne a neúplne stanovený referenčný systém.

Okrem toho tvrdí, že žalovaná vzhľadom na neúplné stanovenie referenčného systému porušila svoju povinnosť odôvodnenia podľa článku 296 druhého odseku ZFEÚ.

2. Porušenie zásady rovnosti zaobchádzania

V rámci druhého žalobného dôvodu žalobkyňa tvrdí, že prostredníctvom rozhodnutia žalovanej sa stanovili len povinnosti na dodatočné platby pre odberateľov základného zaťaženia, ktorí boli v rokoch 2012 a 2013 úplne oslobodení od sieťových poplatkov. S týmito odberateľmi základného zaťaženia sa preto v porovnaní s odberateľmi základného zaťaženia, ktorí za rovnaké časové obdobie využili paušálne zníženie sieťových poplatkov a pre ktorých neboli stanovené žiadne dodatočné platobné povinnosti, zaobchádzalo rozdielnym spôsobom a boli nespravodlivo znevýhodnení.

V tejto súvislosti sa tiež vytýka, že pokiaľ ide o rozdielne zaobchádzanie, žalovaná porušila svoju povinnosť odôvodnenia podľa článku 263 druhého odseku ZFEÚ a článku 41 ods. 2 písm. c) Charty základných práv Európskej únie. Rozdielne zaobchádzanie je okrem toho v rozpore so zákazom diskriminácie podľa článku 32 ods. 1 smernice 2009/72/ES.⁽¹⁾

3. Porušenie zásady legitímnej dôvery

V rámci tretieho žalobného dôvodu žalobkyňa tvrdí, že vzhľadom na individuálne okolnosti mohla legitímne očakávať, že mimoriadne sieťové poplatky, ktoré jej boli priznané, sa jej zachovajú.

⁽¹⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2009/72/ES z 13. júla 2009 o spoločných pravidlách pre vnútorný trh s elektrinou, ktorou sa zrušuje smernica 2003/54/ES (Ú. v. EÚ L 211, 2009, s. 55).

Žaloba podaná 9. apríla 2019 — Linde Gas/Komisia

(Vec T-225/19)

(2019/C 206/70)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Linde Gas Produktionsgesellschaft mbH & Co. KG (Pullach, Nemecko) (v zastúpení: M. Kachel a D. Fouquet, Rechtsanwälte)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil rozhodnutie SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) z 28. mája 2018 vo veci C(2018) 3166 (Ú. v. EÚ L 14, 2019, s. 1), pokiaľ ide o roky 2012 a 2013,
- subsidiárne zrušil vo vzťahu k žalobkyni rozhodnutie SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) z 28. mája 2018 vo veci C(2018) 3166, pokiaľ ide o roky 2012 a 2013,
- subsidiárnejšie zrušil rozhodnutie SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) z 28. mája 2018 vo veci C(2018) 3166 v rozsahu, v akom sa požaduje v prípade odberateľov základného zaťaženia so spotrebou minimálne 7 000 hodín používania ročne náhrada vo výške viac ako 20 %, v prípade odberateľov základného zaťaženia so spotrebou minimálne 7 500 hodín používania ročne náhrada vo výške viac ako 15 % a v prípade odberateľov základného zaťaženia so spotrebou minimálne 8 000 hodín používania ročne náhrada vo výške viac ako 10 % uverejnených sieťových poplatkov,
- ešte subsidiárnejšie zrušil vo vzťahu k žalobkyni rozhodnutie SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) z 28. mája 2018 vo veci C(2018) 3166 v rozsahu, v akom sa požaduje v prípade odberateľov základného zaťaženia so spotrebou minimálne 7 000 hodín používania ročne náhrada vo výške viac ako 20 %, v prípade odberateľov základného zaťaženia so spotrebou minimálne 7 500 hodín používania ročne náhrada vo výške viac ako 15 % a v prípade odberateľov základného zaťaženia so spotrebou minimálne 8 000 hodín používania ročne náhrada vo výške viac ako 10 % uverejnených sieťových poplatkov,
- najsubsidiárnejšie zrušil vo vzťahu k žalobkyni rozhodnutie SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) z 28. mája 2018 vo veci C(2018) 3166 v rozsahu, v akom sa požaduje náhrada vo výške viac ako 20 % uverejnených sieťových poplatkov, ako aj
- uložil žalovanej povinnosť nahradiť trovy konania vrátane trov právneho zastúpenia a cestovných výdavkov.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobkyňa uvádza tieto žalobné dôvody.

1. Nesprávny predpoklad existencie štátnej pomoci v zmysle článku 107 ods. 1 ZFEÚ

V rámci prvého žalobného dôvodu žalobkyňa vytyka žalovanej, že pri preskúmaní sporného oslobodenia od sieťových poplatkov z právneho hľadiska nesprávne predpokladala existenciu použitia štátnych prostriedkov.

Okrem toho pri preskúmaní podmienky „selektivity“ bol nesprávne a neúplne stanovený referenčný systém.

Okrem toho tvrdí, že žalovaná vzhľadom na neúplné stanovenie referenčného systému porušila svoju povinnosť odôvodnenia podľa článku 296 druhého odseku ZFEÚ.

2. Porušenie zásady rovnosti zaobchádzania

V rámci druhého žalobného dôvodu žalobkyňa tvrdí, že prostredníctvom rozhodnutia žalovanej sa stanovili len povinnosti na dodatočné platby pre odberateľov základného zaťaženia, ktorí boli v rokoch 2012 a 2013 úplne oslobodení od sieťových poplatkov. S týmito odberateľmi základného zaťaženia sa preto v porovnaní s odberateľmi základného zaťaženia, ktorí za rovnaké časové obdobie využili paušálne zníženie sieťových poplatkov a pre ktorých neboli stanovené žiadne dodatočné platobné povinnosti, zaobchádzalo rozdielnym spôsobom a boli nespravodlivo znevýhodnení.

V tejto súvislosti sa tiež vytýka, že pokiaľ ide o rozdielne zaobchádzanie, žalovaná porušila svoju povinnosť odôvodnenia podľa článku 263 druhého odseku ZFEÚ a článku 41 ods. 2 písm. c) Charty základných práv Európskej únie. Rozdielne zaobchádzanie je okrem toho v rozpore so zákazom diskriminácie podľa článku 32 ods. 1 smernice 2009/72/ES.⁽¹⁾

3. Porušenie zásady legitímnej dôvery

V rámci tretieho žalobného dôvodu žalobkyňa tvrdí, že vzhľadom na individuálne okolnosti mohla legitímne očakávať, že mimoriadne sieťové poplatky, ktoré jej boli priznané, sa jej zachovajú.

⁽¹⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2009/72/ES z 13. júla 2009 o spoločných pravidlách pre vnútorný trh s elektrinou, ktorou sa zrušuje smernica 2003/54/ES (Ú. v. EÚ L 211, 2009, s. 55).

Žaloba podaná 9. apríla 2019 — Radici Chimica Deutschland/Komisia

(Vec T-226/19)

(2019/C 206/71)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Radici Chimica Deutschland GmbH (Elsteraue, Nemecko) (v zastúpení: M. Kachel a D. Fouquet, Rechtsanwälte)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil rozhodnutie SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) z 28. mája 2018 vo veci C(2018) 3166 (Ú. v. EÚ L 14, 2019, s. 1), pokiaľ ide o roky 2012 a 2013,
- subsidiárne zrušil vo vzťahu k žalobkyni rozhodnutie SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) z 28. mája 2018 vo veci C(2018) 3166, pokiaľ ide o roky 2012 a 2013, ako aj
- uložil žalovanej povinnosť nahradiť trovy konania vrátane trov právneho zastúpenia a cestovných výdavkov.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobkyňa uvádza tieto žalobné dôvody.

1. Nesprávny predpoklad existencie štátnej pomoci v zmysle článku 107 ods. 1 ZFEÚ

V rámci prvého žalobného dôvodu žalobkyňa vytýka žalovanej, že pri preskúmaní sporného oslobodenia od sieťových poplatkov z právneho hľadiska nesprávne predpokládala existenciu použitia štátnych prostriedkov.

Okrem toho pri preskúmaní podmienky „selektivity“ bol nesprávne a neúplne stanovený referenčný systém.

Okrem toho tvrdí, že žalovaná vzhľadom na neúplné stanovenie referenčného systému porušila svoju povinnosť odôvodnenia podľa článku 296 druhého odseku ZFEÚ.

2. Porušenie zásady legitímnej dôvery

V rámci druhého žalobného dôvodu žalobkyňa tvrdí, že vzhľadom na individuálne okolnosti mohla legitímne očakávať, že mimoriadne sieťové poplatky, ktoré jej boli priznané, sa jej zachovajú.

Žaloba podaná 9. apríla 2019 — Ronal/Komisia

(Vec T-227/19)

(2019/C 206/72)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Ronal GmbH (Forst, Nemecko) (v zastúpení: M. Kachel a D. Fouquet, Rechtsanwälte)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil rozhodnutie SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) z 28. mája 2018 vo veci C(2018) 3166 (Ú. v. EÚ L 14, 2019, s. 1), pokiaľ ide o roky 2012 a 2013,
- subsidiárne zrušil vo vzťahu k žalobkyni rozhodnutie SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) z 28. mája 2018 vo veci C(2018) 3166, pokiaľ ide o roky 2012 a 2013,
- subsidiárnejšie zrušil rozhodnutie SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) z 28. mája 2018 vo veci C(2018) 3166 v rozsahu, v akom sa požaduje v prípade odberateľov základného zaťaženia so spotrebou minimálne 7 000 hodín používania ročne náhrada vo výške viac ako 20 %, v prípade odberateľov základného zaťaženia so spotrebou minimálne 7 500 hodín používania ročne náhrada vo výške viac ako 15 % a v prípade odberateľov základného zaťaženia so spotrebou minimálne 8 000 hodín používania ročne náhrada vo výške viac ako 10 % uverejnených sieťových poplatkov,
- ešte subsidiárnejšie zrušil vo vzťahu k žalobkyni rozhodnutie SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) z 28. mája 2018 vo veci C(2018) 3166 v rozsahu, v akom sa požaduje v prípade odberateľov základného zaťaženia so spotrebou minimálne 7 000 hodín používania ročne náhrada vo výške viac ako 20 % uverejnených sieťových poplatkov, ako aj
- uložil žalovanej povinnosť nahradiť trovy konania vrátane trov právneho zastúpenia a cestovných výdavkov.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobkyňa uvádza tieto žalobné dôvody.

1. Nesprávny predpoklad existencie štátnej pomoci v zmysle článku 107 ods. 1 ZFEÚ

V rámci prvého žalobného dôvodu žalobkyňa vytyka žalovanej, že pri preskúmaní sporného oslobodenia od sieťových poplatkov z právneho hľadiska nesprávne predpokladala existenciu použitia štátnych prostriedkov.

Okrem toho pri preskúmaní podmienky „selektivity“ bol nesprávne a neúplne stanovený referenčný systém.

Okrem toho tvrdí, že žalovaná vzhľadom na neúplné stanovenie referenčného systému porušila svoju povinnosť odôvodnenia podľa článku 296 druhého odseku ZFEÚ.

2. Porušenie zásady rovnosti zaobchádzania

V rámci druhého žalobného dôvodu žalobkyňa tvrdí, že prostredníctvom rozhodnutia žalovanej sa stanovili len povinnosti na dodatočné platby pre odberateľov základného zaťaženia, ktorí boli v rokoch 2012 a 2013 úplne oslobodení od sieťových poplatkov. S týmito odberateľmi základného zaťaženia sa preto v porovnaní s odberateľmi základného zaťaženia, ktorí za rovnaké časové obdobie využili paušálne zníženie sieťových poplatkov a pre ktorých neboli stanovené žiadne dodatočné platobné povinnosti, zaobchádzalo rozdielnym spôsobom a boli nespravodlivo znevýhodnení.

V tejto súvislosti sa tiež vytýka, že pokiaľ ide o rozdielne zaobchádzanie, žalovaná porušila svoju povinnosť odôvodnenia podľa článku 263 druhého odseku ZFEÚ a článku 41 ods. 2 písm. c) Charty základných práv Európskej únie. Rozdielne zaobchádzanie je okrem toho v rozpore so zákazom diskriminácie podľa článku 32 ods. 1 smernice 2009/72/ES.⁽¹⁾

3. Porušenie zásady legitímnej dôvery

V rámci tretieho žalobného dôvodu žalobkyňa tvrdí, že vzhľadom na individuálne okolnosti mohla legitímne očakávať, že mimoriadne sieťové poplatky, ktoré jej boli priznané, sa jej zachovajú.

⁽¹⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2009/72/ES z 13. júla 2009 o spoločných pravidlách pre vnútorný trh s elektrinou, ktorou sa zrušuje smernica 2003/54/ES (Ú. v. EÚ L 211, 2009, s. 55).

Žaloba podaná 9. apríla 2019 — Hüttenwerke Krupp Mannesmann/Komisia

(Vec T-228/19)

(2019/C 206/73)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Hüttenwerke Krupp Mannesmann GmbH (Duisburg, Nemecko) (v zastúpení: M. Kachel a D. Fouquet, Rechtsanwälte)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

— zrušil rozhodnutie SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) z 28. mája 2018 vo veci C(2018) 3166 (Ú. v. EÚ L 14, 2019, s. 1), pokiaľ ide o roky 2012 a 2013,

— subsidiárne zrušil vo vzťahu k žalobkyni rozhodnutie SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) z 28. mája 2018 vo veci C(2018) 3166, pokiaľ ide o roky 2012 a 2013, ako aj

— uložil žalovanej povinnosť nahradiť trovy konania vrátane trov právneho zastúpenia a cestovných výdavkov.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobkyňa uvádza tieto žalobné dôvody.

1. Nesprávny predpoklad existencie štátnej pomoci v zmysle článku 107 ods. 1 ZFEÚ

V rámci prvého žalobného dôvodu žalobkyňa vytýka žalovanej, že pri preskúmaní sporného oslobodenia od sieťových poplatkov z právneho hľadiska nesprávne predpokladala existenciu použitia štátnych prostriedkov.

Okrem toho pri preskúmaní podmienky „selektivity“ bol nesprávne a neúplne stanovený referenčný systém.

Okrem toho tvrdí, že žalovaná vzhľadom na neúplné stanovenie referenčného systému porušila svoju povinnosť odôvodnenia podľa článku 296 druhého odseku ZFEÚ.

2. Porušenie zásady legitímnej dôvery

V rámci druhého žalobného dôvodu žalobkyňa tvrdí, že vzhľadom na individuálne okolnosti mohla legitímne očakávať, že mimoriadne sieťové poplatky, ktoré jej boli priznané, sa jej zachovajú.

Žaloba podaná 8. apríla 2019 — AlzChem Trostberg/Komisia

(Vec T-229/19)

(2019/C 206/74)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: AlzChem Trostberg GmbH (Trostberg, Nemecko) (v zastúpení: F. Wagner a N. Voß, Rechtsanwälte)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil rozhodnutie SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) z 28. mája 2018 vo veci C(2018) 3166 (Ú. v. EÚ L 14, 2019, s. 1), pokiaľ ide o roky 2012 a 2013,
- subsidiárne zrušil vo vzťahu k žalobkyni rozhodnutie SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) z 28. mája 2018 vo veci C(2018) 3166, pokiaľ ide o roky 2012 a 2013,

- subsidiárnejšie zrušil rozhodnutie SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) z 28. mája 2018 vo veci C(2018) 3166 v rozsahu, v akom sa požaduje v prípade odberateľov základného zaťaženia so spotrebou minimálne 7 000 hodín používania ročne náhrada vo výške viac ako 20 %, v prípade odberateľov základného zaťaženia so spotrebou minimálne 7 500 hodín používania ročne náhrada vo výške viac ako 15 % a v prípade odberateľov základného zaťaženia so spotrebou minimálne 8 000 hodín používania ročne náhrada vo výške viac ako 10 % uverejnených sieťových poplatkov,
- ešte subsidiárnejšie zrušil vo vzťahu k žalobkyni rozhodnutie SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) z 28. mája 2018 vo veci C(2018) 3166 v rozsahu, v akom sa požaduje v prípade odberateľov základného zaťaženia so spotrebou minimálne 7 500 hodín používania ročne náhrada vo výške viac ako 15 % uverejnených sieťových poplatkov, ako aj
- uložil žalovanej povinnosť nahradiť trovy konania vrátane trov právneho zastúpenia a cestovných výdavkov.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobkyňa uvádza tieto žalobné dôvody.

1. Nesprávny predpoklad existencie štátnej pomoci v zmysle článku 107 ods. 1 ZFEÚ

V rámci prvého žalobného dôvodu žalobkyňa vytýka žalovanej, že pri preskúmaní sporného oslobodenia od sieťových poplatkov z právneho hľadiska nesprávne predpokladala existenciu použitia štátnych prostriedkov.

Okrem toho pri preskúmaní podmienky „selektivity“ bol nesprávne a neúplne stanovený referenčný systém.

Okrem toho tvrdí, že žalovaná vzhľadom na neúplné stanovenie referenčného systému porušila svoju povinnosť odôvodnenia podľa článku 296 druhého odseku ZFEÚ.

2. Porušenie zásady rovnosti zaobchádzania

V rámci druhého žalobného dôvodu žalobkyňa tvrdí, že prostredníctvom rozhodnutia žalovanej sa stanovili len povinnosti na dodatočné platby pre odberateľov základného zaťaženia, ktorí boli v rokoch 2012 a 2013 úplne oslobodení od sieťových poplatkov. S týmito odberateľmi základného zaťaženia sa preto v porovnaní s odberateľmi základného zaťaženia, ktorí za rovnaké časové obdobie využili paušálne zníženie sieťových poplatkov a pre ktorých neboli stanovené žiadne dodatočné platobné povinnosti, zaobchádzalo rozdielnym spôsobom a boli nespravodlivo znevýhodnení.

V tejto súvislosti sa tiež vytýka, že pokiaľ ide o rozdielne zaobchádzanie, žalovaná porušila svoju povinnosť odôvodnenia podľa článku 263 druhého odseku ZFEÚ a článku 41 ods. 2 písm. c) Charty základných práv Európskej únie. Rozdielne zaobchádzanie je okrem toho v rozpore so zákazom diskriminácie podľa článku 32 ods. 1 smernice 2009/72/ES. (1)

3. Porušenie zásady legitímnej dôvery

V rámci tretieho žalobného dôvodu žalobkyňa tvrdí, že vzhľadom na individuálne okolnosti mohla legitímne očakávať, že mimoriadne sieťové poplatky, ktoré jej boli priznané, sa jej zachovajú.

(¹) Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2009/72/ES z 13. júla 2009 o spoločných pravidlách pre vnútorný trh s elektrinou, ktorou sa zrušuje smernica 2003/54/ES (Ú. v. EÚ L 211, 2009, s. 55).

Žaloba podaná 9. apríla 2019 — Evonik Functional Solutions/Komisia

(Vec T-230/19)

(2019/C 206/75)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Evonik Functional Solutions GmbH (Essen, Nemecko) (v zastúpení: N. Voß a D. Fouquet, Rechtsanwältinnen)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil rozhodnutie SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) z 28. mája 2018 vo veci C(2018) 3166 (Ú. v. EÚ L 14, 2019, s. 1), pokiaľ ide o roky 2012 a 2013,
- subsidiárne zrušil vo vzťahu k žalobkyni rozhodnutie SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) z 28. mája 2018 vo veci C(2018) 3166, pokiaľ ide o roky 2012 a 2013,
- subsidiárnejšie zrušil rozhodnutie SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) z 28. mája 2018 vo veci C(2018) 3166 v rozsahu, v akom sa požaduje v prípade odberateľov základného zaťaženia so spotrebou minimálne 7 000 hodín používania ročne náhrada vo výške viac ako 20 %, v prípade odberateľov základného zaťaženia so spotrebou minimálne 7 500 hodín používania ročne náhrada vo výške viac ako 15 % a v prípade odberateľov základného zaťaženia so spotrebou minimálne 8 000 hodín používania ročne náhrada vo výške viac ako 10 % uverejnených sieťových poplatkov,
- ešte subsidiárnejšie zrušil vo vzťahu k žalobkyni rozhodnutie SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) z 28. mája 2018 vo veci C(2018) 3166 v rozsahu, v akom sa požaduje v prípade odberateľov základného zaťaženia so spotrebou minimálne 7 500 hodín používania ročne náhrada vo výške viac ako 15 % uverejnených sieťových poplatkov,

- najsubsidiárnejšie zrušil vo vzťahu k žalobkyni rozhodnutie SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) z 28. mája 2018 vo veci C(2018) 3166 v rozsahu, v akom sa požaduje náhrada vo výške viac ako 20 % uverejnených sieťových poplatkov, ako aj
- uložil žalovanej povinnosť nahradiť trovy konania vrátane trov právneho zastúpenia a cestovných výdavkov.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobkyňa uvádza tieto žalobné dôvody.

1. Nesprávny predpoklad existencie štátnej pomoci v zmysle článku 107 ods. 1 ZFEÚ

V rámci prvého žalobného dôvodu žalobkyňa vytýka žalovanej, že pri preskúmaní sporného oslobodenia od sieťových poplatkov z právneho hľadiska nesprávne predpokladala existenciu použitia štátnych prostriedkov.

Okrem toho pri preskúmaní podmienky „selektivity“ bol nesprávne a neúplne stanovený referenčný systém.

Okrem toho tvrdí, že žalovaná vzhľadom na neúplné stanovenie referenčného systému porušila svoju povinnosť odôvodnenia podľa článku 296 druhého odseku ZFEÚ.

2. Porušenie zásady rovnosti zaobchádzania

V rámci druhého žalobného dôvodu žalobkyňa tvrdí, že prostredníctvom rozhodnutia žalovanej sa stanovili len povinnosti na dodatočné platby pre odberateľov základného zaťaženia, ktorí boli v rokoch 2012 a 2013 úplne oslobodení od sieťových poplatkov. S týmito odberateľmi základného zaťaženia sa preto v porovnaní s odberateľmi základného zaťaženia, ktorí za rovnaké časové obdobie využili paušálne zníženie sieťových poplatkov a pre ktorých neboli stanovené žiadne dodatočné platobné povinnosti, zaobchádzalo rozdielnym spôsobom a boli nespravodlivo znevýhodnení.

V tejto súvislosti sa tiež vytýka, že pokiaľ ide o rozdielne zaobchádzanie, žalovaná porušila svoju povinnosť odôvodnenia podľa článku 263 druhého odseku ZFEÚ a článku 41 ods. 2 písm. c) Charty základných práv Európskej únie. Rozdielne zaobchádzanie je okrem toho v rozpore so zákazom diskriminácie podľa článku 32 ods. 1 smernice 2009/72/ES.⁽¹⁾

3. Porušenie zásady legitímnej dôvery

V rámci tretieho žalobného dôvodu žalobkyňa tvrdí, že vzhľadom na individuálne okolnosti mohla legitímne očakávať, že mimoriadne sieťové poplatky, ktoré jej boli priznané, sa jej zachovajú.

⁽¹⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2009/72/ES z 13. júla 2009 o spoločných pravidlách pre vnútorný trh s elektrinou, ktorou sa zrušuje smernica 2003/54/ES (Ú. v. EÚ L 211, 2009, s. 55).

Žaloba podaná 4. apríla 2019 — HIM/Komisia**(Vec T-235/19)**

(2019/C 206/76)

*Jazyk konania: francúzština***Účastníci konania***Žalobkyňa:* Health Information Management (HIM) (Brusel, Belgicko) (v zastúpení: P. Zeegers, avocat)*Žalovaná:* Európska komisia**Návrhy***Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:*

- vyhlásil túto žalobu za prípustnú a dôvodnú, a v dôsledku toho
- rozhodol, že žalobkyňa nie je povinná splniť výzvy na úhradu č. 3241901815 (94 445,00 eur) a 3241901886 (121 517,00 eur) vystavené 4. februára 2019, a ak je to potrebné, aby tieto výzvy na úhradu vyhlásil za neplatné v súlade s článkami 263 a 264 Zmluvy o fungovaní Európskej únie,
- uložil Európskej komisii povinnosť nahradiť všetky trovy konania, ktorých výška je predbežne stanovená na 8000 eur.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobkyňa uvádza dva žalobné dôvody.

1. Prvý žalobný dôvod je založený na tom, že nebola oznámená záverečná audítorská správa a žalobkyňa nemala možnosť predložiť svoje stanovisko pri znalosti veci. Toto neoznámenie má za následok, že výzvy na úhradu vystavené Komisiou nie sú odôvodnené.
2. Druhý žalobný dôvod je založený na tvrdení, že audítor a Komisia nedodrжали pravidlá stanovenia oprávnených nákladov. Žalobkyňa spochybňuje prístup Komisie, ktorá svojím rozhodnutím doplnila požiadavku, ktorá nebola upravená najmä ustanoveniami použiteľnými na prácu na diaľku, takže postup Komisie bol v rozpore s jej prístupom pri predchádzajúcich auditoch týkajúcich sa žalobkyne.

Žaloba podaná 9. apríla 2019 — Giant Electric Vehicle Kunshan/Komisia**(Vec T-242/19)**

(2019/C 206/77)

*Jazyk konania: angličtina***Účastníci konania***Žalobkyňa:* Giant Electric Vehicle Kunshan Co. Ltd (Kunshan, Čína) (v zastúpení: P. De Beare, advokát)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil vykonávacie nariadenie Komisie (EÚ) 2019/73 zo 17. januára 2019 ⁽¹⁾ v rozsahu, v akom sa týka žalobkyne, a,
- uložil žalovanej povinnosť nahradiť trovy konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobkyňa uvádza štyri žalobné dôvody.

1. Prvý žalobný dôvod sa zakladá na tom, že žalovaná sa dopustila zjavne nesprávneho posúdenia, keď konštatovala, že pri nákupoch hliníkových surovín, ktoré vykonala žalobkyňa, došlo k významnému štátnemu zásahu a že v podstate neodrážajú trhové hodnoty podľa článku 2 ods. 7 písm. c) prvej zarážky nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/1036 z 8. júna 2016 ⁽²⁾.
2. Druhý žalobný dôvod sa zakladá na tom, že žalovaná sa dopustila zjavne nesprávneho posúdenia, keď konštatovala, že skupina žalobkyne podliehala výrazným deformáciám preneseným z bývalého systému iného ako trhového hospodárstva v zmysle článku 2 ods. 7 písm. c) tretej zarážky nariadenia (EÚ) 2016/1036.
3. Tretí žalobný dôvod sa zakladá na tom, že žalovaná porušila úvodnú vetu článku 2 ods. 10, ako aj článok 2 ods. 10 písm. d) body i) a ii) nariadenia (EÚ) 2016/1036, pretože nevykonala spravodlivé porovnanie, keď neporovnala vývoznú cenu a normálnu hodnotu na základe rozdielov v úrovni obchodovania medzi vývoznými cenami a normálnou hodnotou, a neposkytla žalobkyni informácie nevyhnutné na to, aby mohla vyčísliť svoj nárok na úpravu.
4. Štvrtý žalobný dôvod sa zakladá na tom, že žalovaná porušila článok 3 ods. 2, článok 3 ods. 3 a 6 nariadenia (EÚ) 2016/1036, keď na účely výpočtu cenového podhodnotenia a predaja pod cenu porovnala dovozné ceny s cenou obdobného výrobku vyrobeného výrobným odvetvím Európskej únie na tej istej obchodnej úrovni a v okamžiku, keď si tovar začína vzájomne konkurovať.

⁽¹⁾ Vykonávacie nariadenie Komisie (EÚ) 2019/73 zo 17. januára 2019, ktorým sa ukladá konečné antidumpingové clo a s konečnou platnosťou sa vyberá predbežné clo uložené na dovoz elektrických bicyklov s pôvodom v Čínskej ľudovej republike (Ú. v. EÚ L 16, 18.1.2019, s. 108).

⁽²⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/1036 z 8. júna 2016 o ochrane pred dumpingovými dovozmi z krajín, ktoré nie sú členmi Európskej únie (Ú. v. EÚ L 176, 30.6.2016, s. 21).

Žaloba podaná 9. apríla 2019 — Giant Electric Vehicle Kunshan/Komisia

(Vec T-243/19)

(2019/C 206/78)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Giant Electric Vehicle Kunshan Co. Ltd (Kunshan, Čína) (v zastúpení: P. De Baere, advokát)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil vykonávacie nariadenie Komisie (EÚ) 2019/72 zo 17. januára 2019 ⁽¹⁾ v rozsahu, v akom sa týka žalobkyne, a,
- uložil žalovanej povinnosť nahradiť trovy konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobkyňa uvádza sedem žalobných dôvodov.

1. Prvý žalobný dôvod sa zakladá na tom, že žalovaná sa dopustila zjavne nesprávneho posúdenia, keď konštatovala, že podpora sa poskytla prostredníctvom nákupu strojov a batérií žalobkyne, a preto sa porušil článok 1 ods. 1 a článok 3 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/1037 z 8. júna 2016 ⁽²⁾. Tento žalobný dôvod sa skladá zo štyroch častí:
 - žalovaná nepreukázala, že čínska vláda poverovala alebo usmerňovala dodávateľov čínskych strojov alebo batérií žalobkyne;
 - žalovaná nepreukázala, že akákoľvek údajná finančná pomoc od čínskej vlády by predstavovala výhodu pre žalobkyňu;
 - žalovaná postavila svoje závery týkajúce sa žalobkyne na nesprávnom uplatnení článku 28 nariadenia (EÚ) 2016/1037 a
 - žalovaná nepreukázala súvislosť medzi miestne nakúpenými strojmi a batériami a elektronickými bicyklami vyvezenými do Európskej únie.
2. Druhý žalobný dôvod sa zakladá na tom, že žalovaná sa dopustila zjavne nesprávneho posúdenia pri výpočte výšky podpory, keď nesprávne zahrnula výhody, ktoré sa vôbec nevzťahovali na elektrické bicykle prepustené do obehu v Európskej únii.
3. Tretí žalobný dôvod sa zakladá na tom, že žalovaná sa dopustila zjavne nesprávneho posúdenia skutkového stavu, keď konštatovala, že použitie bankového prísľubu predstavovalo finančný príspevok v zmysle článku 3 ods. 1 nariadenia (EÚ) 2016/1037.
4. Štvrtý žalobný dôvod sa zakladá na tom, že žalovaná nepreukázala, že použitie bankového prísľubu predstavovalo pre žalobkyňu výhodu.
5. Piaty žalobný dôvod sa zakladá na tom, že žalovaná nepreukázala špecifickosť údajnej podpory poskytnutej prostredníctvom bankového prísľubu, a preto porušila článok 4 nariadenia (EÚ) 2016/1037.

6. Šiesty žalobný dôvod sa zakladá na tom, že žalovaná sa dopustila zjavne nesprávneho posúdenia, keď určila, že žalobkyňa získala výhodu prostredníctvom nadobudnutia práv súvisiacich s používaním pozemkov.
7. Siedmy žalobný dôvod sa zakladá na tom, že žalovaná porušila článok 8 ods. 1, 2 a 5 nariadenia (EÚ) 2016/1037, pretože na účely výpočtov cenového podhodnotenia neporovnala dovozné ceny s cenami podobných výrobkov vyrobených výrobným odvetvím Európskej únie na tej istej úrovni obchodovania a v okamihu, keď si tovary začínali konkurovať.

(¹) Vykonávacie nariadenie Komisie (EÚ) 2019/72 zo 17. januára 2019, ktorým sa ukladá konečné vyrovnávacie clo na dovoz elektrických bicyklov s pôvodom v Čínskej ľudovej republike (Ú. v. EÚ L 16, 18.1.2019, s. 5).

(²) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/1037 z 8. júna 2016 o ochrane pred subvencovanými dovozmi z krajín, ktoré nie sú členmi Európskej únie (Ú. v. EÚ L 176, 30.6.2016, s. 55).

Žaloba podaná 11. apríla 2019 — Café Camelo/EUIPO — Camel Brand (CAMEL BRAND FOOD PRODUCTS)

(Vec T-244/19)

(2019/C 206/79)

Jazyk, v ktorom bola podaná žaloba: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Café Camelo, SL (Villanueva del Pardillo, Španielsko) (v zastúpení: M. de Justo Bailey, advokát)

Žalovaný: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO)

Ďalší účastník konania pred odvolacím senátom: Camel Brand Co. Ltd (Zebbug, Malta)

Údaje týkajúce sa konania pred EUIPO

Prihlasovateľ: ďalší účastník konania pred odvolacím senátom

Dotknutá sporná ochranná známka: ochranná známka Európskej únie — prihláška č. 15 710 692

Konanie pred EUIPO: námietkové konanie

Napadnuté rozhodnutie: rozhodnutie prvého odvolacieho senátu EUIPO zo 7. februára 2019 vo veci R 1165/2018-1

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil napadnuté rozhodnutie,
- uložil žalovanému (a vedľajšiemu účastníkovi, ak vstúpi do konania) povinnosť nahradiť trovy konania.

Uvádzaný žalobný dôvod

- porušenie článku 8 ods. 1 písm. b) nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/1001.

Žaloba podaná 12. apríla 2019 — Thunus a i./EIB

(Vec T-247/19)

(2019/C 206/80)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Žalobcovia: Vincent Thunus (Contern, Luxembursko) a sedem ďalších žalobcov (v zastúpení: L. Levi, avocat)

Žalovaná: Európska investičná banka

Návrhy

Žalobcovia navrhujú, aby Všeobecný súd:

- vyhlásil túto žalobu za prípustnú a dôvodnú, vrátane v nej uvádzanej námietky nezákonnosti,
- v dôsledku toho
 - zrušil rozhodnutie obsiahnuté vo výplatných pásoch žalobcov z februára 2018, ktorým sa stanovuje ročná úprava základnej mzdy obmedzenej na 0,7% za rok 2018, z čoho vyplýva aj zrušenie podobných rozhodnutí, obsiahnutých v následných výplatných páskach,

- a preto uložil žalovanej
 - povinnosť vyplatiť náhradu za majetkovú škodu, a to i) nedoplatok na mzde zodpovedajúci uplatneniu ročnej úpravy za rok 2018, t.j. zvýšenie o 1,4% za obdobie od 1. januára 2018 do 31. decembra 2018, ii) nedoplatok na mzde zodpovedajúci uplatneniu ročnej úpravy vo výške 0,7% pre rok 2018 na výšku platov, ktoré sa majú vyplatiť k januáru 2018, iii) úroky z omeškania na nedoplatkoch na mzde splatné až do úplného zaplatenia dlžných súm, pričom úroková sadzba úrokov z omeškania, ktorá sa má uplatniť, sa vypočíta na základe sadzby stanovenej Európskou centrálnou bankou pre hlavné finančné operácie uplatniteľné počas príslušného obdobia zvýšenej o tri percentuálne body,
- v prípade potreby, ak ich nepredloží z vlastnej iniciatívy, uložil žalovanej v rámci opatrenia na zabezpečenie priebehu konania, aby predložila nasledujúce dokumenty:
 - rozhodnutie správnej rady EIB z 18. júla 2017 (CA/505/17),
 - rozhodnutie výkonného výboru z 30. januára 2018 (MC-021-ADM-15-2018)
 - oznámenie personálneho oddelenia z 25. januára 2018 (CS/PERS-QMS/ACB/2018-0011),
- uložil žalovanej povinnosť nahradiť všetky trovy konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobcovia jednak, pokiaľ ide o rozhodnutie správnej rady z 18. júla 2017, uvádzajú dva žalobné dôvody, a pokiaľ ide o rozhodnutie výkonného výboru z 30. januára 2018, uvádzajú tri žalobné dôvody.

Pokiaľ ide o rozhodnutie správnej rady z 18. júla 2017:

1. Prvý žalobný dôvod založený na porušení zásady právnej istoty.
2. Druhý žalobný dôvod založený na porušení legitímnej dôvery a nadobudnutých práv.

Pokiaľ ide o rozhodnutie výkonného výboru z 30. januára 2018:

1. Prvý žalobný dôvod založený na porušení procesných záruk podľa článku 41 Charty základných práv Európskej únie.
2. Druhý žalobný dôvod založený na porušení práva na poradu s kolégiom.
3. Tretí žalobný dôvod založený na porušení zásady proporcionality.

Pokiaľ ide o žiadosť o náhradu škody, žalobcovia požadujú zaplatenie dlžného nedoplatku v odmeňovaní, čo predstavuje 1,4 % od 1. januára 2018 (vrátane vplyvu tohto zvýšenia na peňažné dávky), spolu s úrokmi z omeškania.

Žaloba podaná 18. apríla 2019 — Stada Arzneimittel/EUIPO — Optima Naturals (OptiMar)**(Vec T-261/19)**

(2019/C 206/81)

*Jazyk, v ktorom bola podaná žaloba: nemčina***Účastníci konania***Žalobkyňa:* Stada Arzneimittel AG (Bad Vilbel, Nemecko) (v zastúpení: J- C. Plate a R. Kaase, Rechtsanwälte)*Žalovaný:* Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO)*Ďalší účastník konania pred odvolacím senátom:* Optima Naturals Srl (Gallarate, Taliansko)**Údaje týkajúce sa konania pred EUIPO***Prihlasovateľ spornej ochrannej známky:* ďalší účastník konania pred odvolacím senátom*Sporná ochranná známka:* prihláška ochrannej známky Európskej únie OptiMar – ochranná známka Európskej únie č. 15 176 258*Konanie pred EUIPO:* námietkové konanie*Napadnuté rozhodnutie:* rozhodnutie prvého odvolacieho senátu EUIPO z 31. januára 2019 vo veci R 1348/2018-1**Návrhy***Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:*

- zrušil napadnuté rozhodnutie,
- uložil EUIPO povinnosť nahradiť trovy konania.

Uvádzaný žalobný dôvod

- porušenie článku 8 ods. 1 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/1001.

Žaloba podaná 17. apríla 2019 — Jakober/EUIPO (Tvar šálky)**(Vec T-262/19)**

(2019/C 206/82)

*Jazyk konania: nemčina***Účastníci konania***Žalobca:* Philip Jakober (Stuttgart, Nemecko) (v zastúpení: J. Klink, Rechtsanwalt)

Žalovaný: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO)

Údaje týkajúce sa konania pred EUIPO

Dotknutá sporná ochranná známka: trojrozmerná ochranná známka Európskej únie (tvar šálky) — prihláška č. 15 963 994

Napadnuté rozhodnutie: rozhodnutie štvrtého odvolacieho senátu EUIPO z 11. februára 2019 vo veci R 1153/2018-4

Návrhy

Žalobca navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil napadnuté rozhodnutie,
- zmenil napadnuté rozhodnutie tak, že odvolanie je dôvodné, pričom na základe prihlášky ochrannej známky Európskej únie č. 15 963 994 možno vykonať zápis do registra Úradu Európskej únie pre duševné vlastníctvo a
- uložil EUIPO povinnosť nahradiť trovy konania.

Uvádzaný žalobný dôvod

- porušenie článku 7 ods. 1 písm. b) a/alebo článku 7 ods. 3 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/1001.

Žaloba podaná 18. apríla 2019 — nanoPET Pharma/EUIPO — Miltenyi Biotec (viscover)

(Vec T-264/19)

(2019/C 206/83)

Jazyk, v ktorom bola podaná žaloba: nemčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: nanoPET Pharma GmbH (Berlín, Nemecko) (v zastúpení: C. Onken, Rechtsanwältin)

Žalovaný: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO)

Ďalší účastník konania pred odvolacím senátom: Miltenyi Biotec GmbH (Bergisch Gladbach, Nemecko)

Údaje týkajúce sa konania pred EUIPO

Majiteľ spornej ochrannej známky: ďalší účastníci konania pred odvolacím senátom

Dotknutá sporná ochranná známka: obrazová ochranná známka Európskej únie viscover — ochranná známka Európskej únie č. 9 197 732

Konanie pred EUIPO: konanie o vyhlásenie neplatnosti

Napadnuté rozhodnutie: rozhodnutie piateho odvolacieho senátu EUIPO zo 17. januára 2019 vo veci R 1288/2017-5

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil napadnuté rozhodnutie,
- uložil EUIPO povinnosť nahradiť trovy konania.

Uvádzané žalobné dôvody

- porušenie článku 59 ods. 1 písm. b) nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/1001,
- porušenie článku 60 ods. 2 písm. c) nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/1001.

Žaloba podaná 19. apríla 2019 — Taliansko/Komisia

(Vec T-265/19)

(2019/C 206/84)

Jazyk konania: taliančina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Talianska republika (v zastúpení: R. Guizzi, A. Giordano a G. Palmieri, avvocati dello stato)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

zrušil v časti, ktorá je predmetom tejto žaloby, vykonávacie rozhodnutie Komisie C (2019) 869 z 12. februára 2019, oznámené 13. februára 2019, ktorým sa z financovania Európskou úniou vylučujú určité výdavky vynaložené členskými štátmi v rámci Európskeho poľnohospodárskeho záručného fondu (EPZF) a v rámci Európskeho poľnohospodárskeho fondu pre rozvoj vidieka (EPFRV).

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu žaloby uvádza žalobkyňa dva žalobné dôvody.

1. Prvý žalobný dôvod je založený, pokiaľ ide o VYŠETROVANIE CEB/2017/067/IT, na porušení nariadenia Rady (ES) č. 1258/1999 zo 17. mája 1999 o financovaní Spoločnej poľnohospodárskej politiky (Ú. v. ES L 160, 1999, s. 103; Mim. vyd. 03/025, s. 414), osobitne jeho článku 2 ods. 2, nariadenia Rady (ES) č. 1290/2005 z 21. júna 2005 o financovaní Spoločnej poľnohospodárskej politiky (Ú. v. EÚ L 209, 2005, s. 1), osobitne jeho článku 31 ods. 2, ako aj nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1306/2013 zo 17. decembra 2013 o financovaní, riadení a monitorovaní spoločnej poľnohospodárskej politiky a ktorým sa zrušujú nariadenia Rady (EHS) č. 352/78, (ES) č. 165/94, (ES) č. 2799/98, (ES) č. 814/2000, (ES) č. 1290/2005 a (ES) č. 485/2008.
 - Žalobkyňa sa v tomto ohľade odvoláva tiež na porušenie článku 5 ods. 4 ZEÚ v znení Lisabonskej zmluvy z 12. decembra 2007, ako aj zásad proporcionality a legitímnej dôvery.
 - Nakoniec sa žalobkyňa odvoláva na prekročenie právomoci, ako aj porušenie podstatných formálnych náležitostí v podobe nedostatku odôvodnenia.
2. Druhý žalobný dôvod je založený, pokiaľ ide o VYŠETROVANIE FA/2008/067/IT, na porušení nariadenia (ES) č. 1258/1999 a nariadenia č. (ES) 1290/2005, ako aj článku 5 ZEÚ.
 - Talianska republika poukazuje na prekročenie právomoci, ako aj na porušenie podstatných formálnych náležitostí v podobe nedostatočného odôvodnenia a tiež porušenie zásad proporcionality a legitímnej dôvery.

Uznesenie Všeobecného súdu zo 17. apríla 2019 — Bandilla a i./EIB

(Vec T-600/16) ⁽¹⁾

(2019/C 206/85)

Jazyk konania: francúzština

Predseda deviatej komory nariadil výmaz veci.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 296, 16.8.2016 (vec pôvodne zapísaná do registra Všeobecného súdu Európskej únie pod číslom F-30/16 a prenesená na Všeobecný súd Európskej únie 1.9.2016).

Uznesenie Všeobecného súdu z 15. apríla 2019 — Boehringer Ingelheim International/Komisia**(Vec T-191/17) ⁽¹⁾**

(2019/C 206/86)

Jazyk konania: angličtina

Predseda piatej komory nariadil výmaz veci.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 178, 6.6.2017.

Uznesenie Všeobecného súdu z 11. apríla 2019 — Bruel/Komisia**(Vec T-202/18) ⁽¹⁾**

(2019/C 206/87)

Jazyk konania: francúzština

Predsedníčka siedmej komory nariadila výmaz veci.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 166, 14.5.2018.

Uznesenie Všeobecného súdu z 12. apríla 2019 — Hankintatukku Arno Latvus/EUIPO — Triaz Group (VIVANIA)**(Vec T-4/19) ⁽¹⁾**

(2019/C 206/88)

Jazyk konania: angličtina

Predseda piatej komory nariadil výmaz veci.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 72, 25.2.2019.

ISSN 1977-1037 (elektronické vydanie)
ISSN 1725-5236 (papierové vydanie)

Úrad pre vydávanie publikácií Európskej únie
L-2985 Luxembourg
LUXEMBURG

SK